WIJ
vlaams nationaal weekblad
BARRIKADENPLEIN 12, 1000 BRUSSEL. - TEL. 02/219.49.30 - 23e JAAR - NR 3 - DONDERDAG 20-1-77 - PRIJS 16 FR.

EEN, TWEE, DRIE KLAARHEID...

De regering Tindemans zal de geschiedenis ingaan als de regering van de Vlaamse achteruitgang. De driestheid van haar Waalse ministers kent geen grenzen. Michel die de Nols-affaire maandenlang het land liet vergiftigen. Califice en zijn Solvay-smeerpijp naar de Schelde of de Vlaamse kust. Defraigne die zegde dat Vlaanderen zelf moest opdraaien voor zijn doorgebroken dijken. En opnieuw Michel met zijn voorstel voor de Europese verkiezingen.

Minister van Binnenlandse Zaken Michel koestert het inzicht, België te groeperen in drie kiesomschrijvingen voor de Europese verkiezingen van mei 1978 : enerzijds de vier Vlaamse provincies en het arrondissement Leuven, vervolgens de vier Waalse provincies en het arrondissement Nijvel en tenslotte het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Respektievelijk zouden deze kiesomschrijvingen twaalf, acht en vier zetels krijgen van de 24 die er voor België te begeven zijn.

Het rezultaat van deze operatie zou worden, dat België officieel op het Europese podium verschijnt als een land met drie gewesten, drie gemeenschappen. Daarenboven zou de Vlaamse meerderheid eens te meer herleid worden tot een paritaire zetelverdeling. Met andere woorden : bijna één-derde van de Vlaamse bevolking zou vertegenwoordigd worden door franstalige Euro-parlementsleden. One man, one vote ?

Het Vlaams gelaat in Europa ? Dat van een onbeduidende minderheid, vastgespijkerd op de Belgische twee-tegen-één-verhouding. De smalende grijns van Davignon, de zoveelste franstalige Belg in de Europese Kommissie : nog een wapenfeit van de regering Tindemans.

Verbazen doet het ons al lang niet meer. Noch de driestheid van de frankofone ministers in de huidige regering. Noch de schijnbaar beate onschuld, waarmee de eerste-minister en de Vlaamse excellenties zich het ene frankofone diktat na het andere laten welgevallen. Noch de lamlendigheid van de Vlaamse parlementairen der meerderheidspartijen.

Er is echter nog een ànder aspekt aan het feit, dat Michel precies nu uitpakt met zijn Europese plannen. De zogenaamde « kommunautaire dialoog » loopt sinds enkele weken. En precies op dàt ogenblik wordt, over de hoofden van de onderhandelaars heen, door de minister van Binnenlandse Zaken gesteld, dat het Europese België drieledig zal zijn of niet. De vraag dient dan ook gesteld : wil deze regering nog wel een dialoog ? Moet Vlaanderen in ieder geval onder het driedelig juk ? Of is dit een « onderhandelingsmaterie », waarvoor te gepasten tijde een Vlaamse « kompensatie » zal worden geëist ?

Het is hoognodig dat daarover ten spoedigste klaarheid wordt geschapen.

Het is vooral hoognodig dat de Vlaamse volksvertegenwoordiging, en met name in de eerste plaats die van de meerderheidspartijen, haar veto stelt tegen het diktat van Michel.

tvo

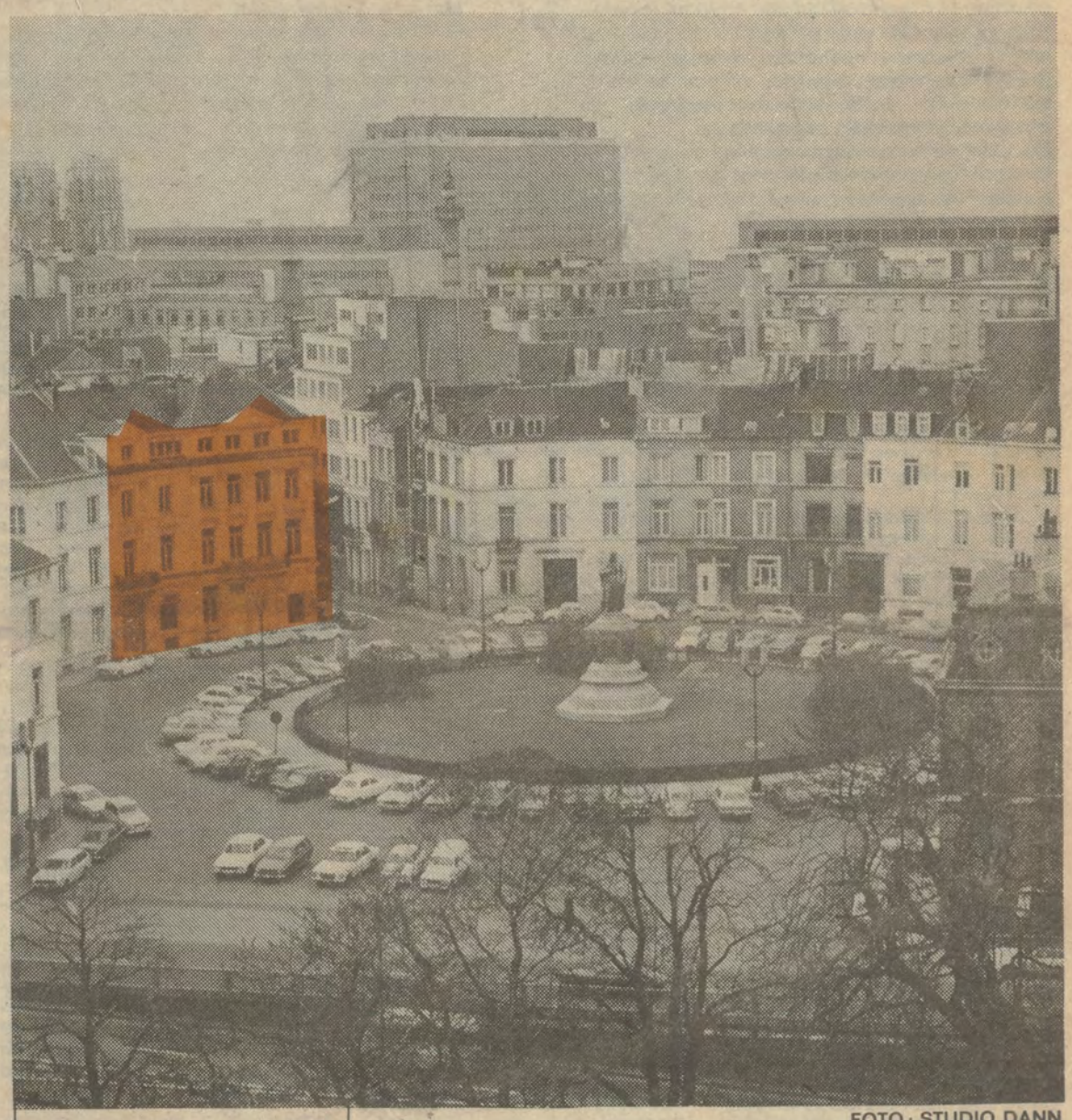

FOTO : STUDIO DANN

VOLKSUNIE IN NIEUWE THUIS

BADGER-ANTWERPEN PLEEGT HARAKIRI...

door Senator Hektor de Bruyne

Vrijdag j.l. heeft het zowat 250 koppen tellende personeel van Badger (Belgium) NV te Antwerpen voor de laatste maal gewerkt. Daarna gingen de deuren definitief toe. Het was het ontgoochelend einde van het Belgisch filiaal van een Amerikaanse multinational dat in 1957 werd opgericht, een uitstekende internationale faam als engineeringskantoor veroverd had, en waarvan de balansen, gepubliceerd in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad, aanzienlijke winsten te zien hebben gegeven. Toch eindigt het met het op straat zetten van het hooggekwalificeerde personeel — een echte Vlaamse braintrust ! — en met een aanvraag tot konkordaat met boedelafstand bij de Antwerpse rechtbank van koophandel. Bedrijfsschulden in de eigenlijke zin van het woord zijn er vrijwel niet. Hoogstens een 16 miljoen frank.

Maar de aan het personeel verschuldigde opzegvergoeding bedraagt circa 220 miljoen. Die wil de in de VSA gevestigde leiding van de multinational van zich afschudden, ten nadele van de Belgische Staat.

Wie deze trieste afloop enkele jaren geleden voorspeld had, zou nergens geloof gevonden hebben. Over 1971 gaf de jaarbalans van Badger-Belgium een winst te zien van meer dan 45 miljoen fr., over 1972 zowat 10 miljoen, in 1973 was het minder : 646.000 fr., maar daarna liep de winst andermaal op tot bijna 13 miljoen fr.

Men kon bezwaar hebben tegen het te kleine kapitaal — slechts één miljoen fr. — waarvan 200.000 fr. gestort. Dat was weinig voor een exploitatierekening die jaarlijks ettelijke honderden miljoen omvatte. Maar wat dit

Zie vervolg blz. 3.

U LEEST IN DEZE WIJ

- Harakiri... op onze kosten ? ..... p. 3
- FDF blijft overlopers opvreten ..... p. 4
- Vlaams geld verdwijnt in Brussel ..... p. 5
- Wordt Mao-boekje verbrand ? ..... p. 6
- 20 jaar VNSU ..... p. 8
- Vlaamse nieuwkomers in Brussel ..... p. 11
- Regionaal : Denderleeuwse jeugd op straat ..... p. 13
- VU-dame zetelt op Franse grens ..... p. 15
- België blijft harteloos ..... p. 16
- WIJ met Vesalius op barrikaden ..... p. 18-19
- Dikke heer Bommel ..... p. 20
- Ernest Soens : Wie zal Strombeek Vlaams houden ? p. 24

Kom je ook naar de kaderdagen ?

Lees bladzijde 9

Op 24 bladzijden Wij hoort er toch minstens één bladzijde U. Een weekblad kan en moet ook een dialoog zijn. De redaktie zou in de toekomst méér lezersbrieven willen krijgen en afdrukken. Brieven die vragen bevatten of een kommentaar uitlokken, zullen voortaan vergezeld zijn van een kort redaktioneel antwoord.
En opdat de heren van de redaktie deze evidente vorm van samenspraak met de lezers niet zouden verwaarlozen werd mij gevraagd er borg voor te staan dat de U bladzijde behoorlijk aan haar trekken komt.
Ook in de toekomst zullen de gebruikelijke regels gelden : brieven kunnen ingekort worden, ze worden ondertekend met de initialen. Naamloze en onheuse brieven, scheldproza en persoonlijke aanvallen gaan naar de scheurmand. Mag ik rekenen op U, lezer ?

Nicole

NEEM NU HOEGAARDEN...

De gemeenteraadsverkiezingen zijn zeker een overwinning en vooruitgang voor de VU geweest.
Als men ziet waar men stond voor 12 jaar en ook in 1970, dan kan men van een overwinning spreken.
In Groot-Brussel 17 verkozenen, in 1970 4. In Tervuren 6 gekozenen, in 1970 1. Zaventem 4 gekozenen, in 1970 1, enz...
In tientallen gemeenten en steden zitten de VU-gemeenteraadsleden in het beleid. Zeker moet de VU-leiding zoveel mogelijk zorgen om in het vervolg de kandidaten uit het volk te nemen, populaire mensen die een grote aantrekkingskracht hebben in hun streek.
Mogelijk gaan wij binnenkort naar wetgevende verkiezingen. De VU moet er alles opzetten om een zichtbare vooruitgang te maken !
De toekomst van ons volk hangt ervan af. Een zeer goede werking is het maken van abonnementen op het weekblad « Wij ». Een krant draagt gedachten uit en helpt opinies vormen.
Zou het niet mogelijk zijn dat iedere afdeling een *50-tal abonnementen* op « Wij » gratis bezorgt voor, laat ons zeggen, drie maanden, aan bepaalde mensen uit hun gemeente. Het zou een steun wezen voor de redaktie van « Wij » en een effektieve propaganda voor de Volksunie.

J.V.d.P., Oudergem

Red. - Men meldt ons dat de afdeling Hoegaarden reeds in die richting werkte door het « plaatsen » van ± 20 abonnementen van drie maanden.

BRT-CENSUUR ?

In het stuk over Jef Elbers, verschenen in uw jongste nummer, staat te lezen dat deze zanger zijn « Ballade van de ratten » tijdens onze jongste verkiezingsnacht ten gehore gebracht heeft, ondanks het BRT-verbod.

Jef Elbers zal zich herinneren dat we geen vijf minuten nodig hebben gehad om een enkele regel van zijn lied even aan te passen, teneinde zijn boodschap zonder gevaar voor mogelijk misverstand te laten overkomen. Sorry Jef, ik gun ieder zijn martelaarspalmpje, maar de historische waarheid behoudt ook haar rechten.

K. Hemmerechts.

KONSEKWENT

Wordt met het plan tot instelling van een « Belgisch-Nederlands orgaan voor samenwerking en advies op het gebied van de Nederlandse taal en letterkunde » eindelijk eens meer praktisch werk geleverd ? Bv. in verband met ondersteuning van Nederlandstalige minderheden in binnen- en buitenland. Bv. i.v.m. een Nederlands huis in Rijsel.
Mevr. R. De Backer, van Vlaamse zijde, en de h. Van Kemenade, van Nederlandse zijde, ontvingen het eindrapport i.z. de oprichting van deze unie. De bewering van de Nederlandse minister, als zou Nederland niet zoals België geteisterd worden door tweetaligheid, kan ik niet onderschrijven.

België is geen tweetalig gebied. De Franssprekenden hebben de tweetaligheid voor de oorlog '40-'45 verworpen. Buiten Brussel, de gemeenten met taalfaciliteiten, enz. bestaat België uit bij de wet vastgelegde ééntalige gebieden.

Nederland wordt wel degelijk gekonfronteerd met een nationaliteitsprobleem, de Friese beweging. De Friese situatie kan vergeleken worden met de druk waaraan Nederlandstaligen in Brussel, enz. blootstaan.

Toch een paar randbemerkingen :
Mevr. De Backer liet onlangs een gelegenheid voorbijgaan tot éénmaking met Nederland i.v.m. de leesvoorzieningen voor blinden (zie de interpellatie W. Kuijpers).

De Franse kultuurraad nam beslissingen ten nadele van het onderwijs van het Nederlands. Het zelfstandig beslissingsrecht van deze raad dient geëerbiedigd in een federalistische optiek. Alleen moeten we als Nederlandstaligen hieraan de nodige konklusies hechten :

Tegenover Franstalige leveranciers (uitgebreid t.o.v. alle leveranciers) waardig maar vastberaden Nederlands spreken en schrijven.

Een konsekwente toepassing zou de vraag in Wallonië, enz., naar Nederlandskundige elementen doen toenemen en uiteindelijk dus weer het onderwijs van het Nederlands in Wallonië en elders « buiten de muren » ten goede komen.

P.W., Izegem

EERBIED VOOR NEDERLANDS

Als lezer van « Wij » las ik in het nummer 1 met belangstelling de bijdragen « Nederlands in de EEG » - « Alors tant pis » - « Nederlands is buitenlands » enz. Wanneer zal men inzien dat men als Vlaming een der voornaamste oorzaken is. Wanneer zullen onze Vlaamse gezagsdragers en ook al deze Vlamingen die de kans krijgen voor de tv-uitzendingen van de RTB te komen, durven Nederlands spreken. Ik ga akkoord met N.M. Kortrijk waarbij hij schrijft « de Vlaming is « niet fanatiek » en ik zou er aan toevoegen :

De Vlaming is fier als hij Frans kan spreken . Dat hij hiermede onze taal aan het vernederen is en stof geeft aan al dezen die oordelen dat 't toch niet nodig is Nederlands te leren, is niet belangrijk. De Vlamingen spreken toch Frans.

Wie is de franstalige die op de BRT Nederlands komt spreken ? Waarom is dit nodig, zeggen zij, er bestaan toch ondertitels. Waarom zou onze Vlaamse jeugd te Brussel nog Nederlands moeten leren, onze Vlaamse voormannen zijn toch fier om Frans te spreken.

Wanneer onze mensen zullen durven het woord voeren in debatten voor de uitzendingen van de RTB in het Nederlands, dan pas zal men de Vlamingen kunnen overtuigen dat wij met ons Nederlands vorderingen maken. Dan zal de Waalse Kulturele Raad, bij dekreet, de bevoorrechte positie van het Nederlands in het Waals onderwijs niet kunnen ontnemen.

Indien wij dit reeds lang hadden gedaan, zou men de noodzaak van algehele tweetaligheid in België hebben ingezien. Nu is dit niet nodig : wij spreken toch Frans. Waarom zouden de vreemdelingen in ons land Nederlands leren ? Het Nederlands komt bij hen over als de taal van en voor de gewone man in Vlaanderen.

R.D.V., Gentbrugge.

KERK TE BRUSSEL

He is wel bekend, dat reeds enkele jaren terug het aartsbisdom Mechelen-Brussel een « pastoralia » uitvaardigde, waarbij « in letters » gedrukt werd dat beide volkstaalgroepen « evenwaardig » dienden geëerbiedigd en « behandeld ».

Hoever het nu staat met die zogenaamde evenwaardigheid, kunt U bevinden mits 'n paar zeer typerende voorbeelden te Brussel : Enkele jaren geleden bevatte de parochie Sint-Lambrechts-Woluwe elk jaar : 100 Vlaamse kommuniekanten en 50 franstalige kommuniekanten. Nu zijn dàár dit jaar 12 Vlaamse kommuniekanten en 132 franstalige kommuniekanten.

Er zijn dus nog amper 12 Vlaamse kommuniekanten in de plaats van 200 (want op zelfde tijd verdubbelde het aantal inwoners), en dit terwijl de franstaligen bijna verdriedubbelden in aantal.

Wie in deze parochie leeft (onder gezag van een al wat Vlaams is afwerend pastoor-deken), weet goed genoeg, dat al wie zo verstandig wil zijn ietwat de beide landstalen machtig te zijn (en dat zijn doorgaans praktisch enkel de vlaamstaligen) ambtshalve naar goesting van de alles te zeggen hebbende fransdolle pastoordeken geklasseerd wordt in de Franse sektie.

Er dient op gewezen dat hier in Brussel de Vlamingen zelfs uit hun eigen kerken mogen gekegeld.

De parochie « Vogelzang » bestaat, in waarheid uit ong. 50/50 franstaligen en vlaamstaligen. Maar toch hebben de franstaligen tot hiertoe het recht genomen het groot kerkgebouw (goed voor 600-700 zielen) eksklusief en alleen voor hun franstalige diensten te gebruiken, terwijl de Vlaamstaligen zich moeten tevreden stellen met 'n oud w »iten gebruik geraakt en afgedankt paterskapelletje (goed voor 60 man). Als een priester van de Vlamingen zich wil opofferen om tijdens een plechtige eucharistie dàár te gaan koncelebreren, krijgt hij vanwege Vlaminghatende kerkgangers in 't aangezicht gespuwd : « Deyuis quand les prêtres flamingants peuvent-ils venir concélébrer la messe dans notre église francophone ? »

P.V.C., St.-Pieters-Woluwe

VERZAMELING BLAZEN !

De feiten die wij thans beleven te Kraainem, Linkebeek e.a. gemeenten in Vlaams-Brabant, zijn feiten die onze volkskracht ondermijnen en het Vlaams karakter dreigen ten onder te brengen. Geschiedde zulk een volksverkrachting in Wallonië dan braken de ingezetenen de gemeentelijke barak af of legden ze in as. In onze politieke strijd steunen wij in Vlaanderen, braaf en tam, op de wetten van het land ; onze tegenstrevers storen zich daar niet aan : hun veroveringszucht en machtswellust krijgen bij hen de bovenhand en de regering grijpt niet kordaat in. Wallonië moet ontzien worden.

Vroeger zinspeelden we in « Wij » op de « Inburgering van de beschaafde Omgangstaal » als redmiddel, helaas zonder bijval, maar we hebben niettemin nog de overtuiging, dat als we daarin slagen onze lam- en laksheid een andere draai zou nemen. De frankofonen spreken grotendeels een sierlijke en beschaafde taal ; zij zijn er fier op ; zij beluisteren graag zich zelf, en spreken om ter mooist. Die taalfierheid schept volksfierheid en ontwikkelt op het gepaste ogenblik een prompte, algemene refleks als hun grondgebied of andere belangen in 't gedrang komen. Wij zelf kennen die eensgezindheid niet. Bij de laatste grondwetsherziening (1970) stonden we soms verdeeld, tot onze scha en schande.

Daarom moet een bijzondere aandacht verleend worden aan de « inplanting van de beschaafde konversatietaal » ! Vele van onze intellektuelen haken er naar : zij geeft meer « standing » en « prestige ». Jonge kinderen tracht men zelfs op te voeden in het beschaafd ; dat gaat wel een tijdje, maar als ze groter worden en op straat omgaan met hun kameraden nemen ze de taal over van hun kornuiten om de vriendschap inniger en intiemer te maken en op latere leeftijd « vaarwel » te zeggen aan het « beschaafd ». De enkeling vindt het nodig zich aan te passen aan zijn milieu !
De vraag kan nu gesteld worden :

Hoe zou de beschaafde spreekwijze kunnen veralgemeend worden ? Door aan te raden, aan te bevelen, aan te moedigen ? Geenszins ! Er blijft maar één mogelijkheid meer open, nl. : de dialekten uit onze scholen te bannen en te vervangen door het « beschaafd » voor heel de schoolbevolking, mits pedagogische begeleiding. Na 15 jaar schoollopen (van de eerste kleuterklas tot de hoogste VSO-klas) zou deze beschaafde spreekgewoonte genoeg gekristallizeerd zijn in het wezen van de opkomende jeugd ; een gewoonte die later haar effekt zou hebben als de eerste taalgetrainde promoties de top van onze volkspiramide zouden hebben bereikt. Het spreekt van zelf dat de onderliggende lagen de heilzame invloed ervan zouden ondergaan, al was het maar uit zucht tot nabootsing.

Mattray, Aalst

brief van de redaktie

Brussel, 19 januari 1977

Waarde lezer(es),

Soms dromen wij hardop van de pagina's 9 tot 16, de bladzijden onder de titel "Wij in de Volksunie".
We zouden die bladzijden hardstikke vol regionale informatie willen steken : het plaatselijk partijleven, maar ook Vlaanderen hoe het reilt en zeilt in de steden en gemeenten. Politieke, kulturele, ekonomische aktualiteit op de maat van een stad of een streek.
Je zal gemerkt hebben, dat we die droom de jongste weken gestalte trachten te geven.
Alléén kunnen we dat niet. We werken aan een net van regionale korrespondenten. En we rekenen vooral op de besturen in de arrondissementen en de grotere steden en gemeenten om ons daarbij te helpen.
Om maar te zeggen dat we ons, méér dan in het verleden, aanbevolen houden voor plaatselijke informatie. Met als kriterium uiteraard, dat iederéén - ook buiten uw eigen streek - er wat moet aan hebben.
Doe je mee ?

Wij

KERNENERGIE: ONS GOUDEN KALF

« In het Westeuropees avondland zullen spoedig 400 kerncentrales in werking gesteld worden. Dat is een noodzaak om het stijgend energieverbruik tegemoet te komen ». Aldus oordeelde de kommissie van de Europese Gemeenschappen. In dezelfde zin rapporteerde vorig jaar in ons land een « kommissie van Wijzen », die in opdracht van het ministerie van ekonomische zaken becijferde dat ons landje voor de energievoorziening morgen in hoofdzaak zal aangewezen zijn op de kernenergie. Intussen werden we gekonfronteerd met de milieuramp in Seveso (Italië). Intussen ook werden zowel in Europa als in de Verenigde Staten reeds geregeld defekten bij kerncentrales gemeld. Ook in ons land blijken kerncentrales met een angstwekkende regelmaat haperingen te vertonen. Vooral de centrale in Chooz (Wallonië), maar ook de kerneenheden in Doel (Antwerpen) lopen niet als gesmeerd...

Men krijgt de indruk dat de industrie de bouw van kerncentrales ook aan onze regering opdringt. Dat is alvast de mening van de « Bond Beter Leefmilieu » die zopas nog kritiek heeft uitgebracht op het eindrapport van de « kommissie van beraad inzake kernenergie » die vorig jaar over het gebruik van kernenergie in ons land een genaunceerd, maar eensluidend positief oordeel velde.

Niet alleen vergt de kernenergie enorm veel investeringen (ruim 30 miljard fr. per jaar), maar bovendien — en vooral — is het gebruik van kernenergie in velerlei opzichten ongekend gevaarlijk. Zo bijvoorbeeld verwijt de Bond Beter Leefmilieu de regering dat bij het onderzoek naar het gebruik van kernenergie in ons land geen sociologen, psychologen of geneesheren betrokken werden. Men tast bijvoorbeeld volkomen in het duister over het gevolg van ionizerende bestralingen op de voortplanting van het menselijk ras.

Anderzijds blijkt ook het argument van sommigen — dat met kernergie de onafhankelijkheid van West-Europa op energiegebied bevorderd wordt — zonder meer een foefje te zijn.

Immers, de « kommissie der Wijzen » heeft zelf ingezien dat wij voor de noodzakelijke uraniumreserves aangewezen zijn op Canada, Frankrijk, de Verenigde Staten, maar ook op een aantal Afrikaanse landen... Bovendien zijn forse prijsstijgingen van dit basismateriaal reeds nu in het vooruitzicht gesteld.

Het vervoer van de grondstoffen, de werking van de kerncentrales, en de verwerking van de radio-aktieve afval blijven nog zoveel vraagtekens oproepen op financieel gebied, maar ook en vooral op het vlak van de beveiliging van de bevolking opdat een ongeremd entoesiasme voor de bouw van kerncentrales « bij den volke » zou losbarsten.

ALTERNATIEVEN

Het gebruik van kernenergie is ongetwijfeld een politieke keuze, en een keuze met verregaande en vooral nog veel ongekende maatschappelijke gevolgen.

Zo stelt de Bond Beter Leefmilieu niet ten onrechte.

Een zaak is zeker : de kernindustrie ontsnapt momenteel, evenmin als een andere industrietak, aan « jammerlijke ongevallen »...

De regering kan in ons land deze kritiek op het huidig energiebeleid bezwaarlijk ongestraft naast zich neerleggen.

De Bond Beter Leefmilieu zal bij de parlementsleden een intense kampagne voeren om te beletten « dat de elektriciteitsmaatschappijen in ons land hun bouwprogramma voor kerncentrales nog langer kunnen blijven opdringen. »

Uit de omvangrijke kritiek van de Bond Beter Leefmilieu op het rapport van de « Kernenergiewijzen » lichten we volgende slotbedenkingen die wij hier vooral ter attentie van Vlaamsnationalistische politici samenvatten :

« Het rapport der Wijzen kijkt minachtend neer op de zogeheten alternatieve energiebronnen, die toch eens de plaats zullen innemen van de minerale produkten en de atoomkracht. Merkwaardig genoeg blijken de Wijzen op dit gebied geen vertrouwen te hebben in wetenschapslui en technici, vertrouwen dat wel bestaat t.a.v. de uitschakeling van radioaktieve afvalstoffen.

Het rapport der Wijzen geeft geen antwoord op de uiteindelijke vraag : is kernenergie al dan niet gevaarlijk ? Het rapport geeft nochtans toe dat de genetische gevolgen van een toename van de dosis ionizerende stralen, niet gekend zijn.

Het rapport der Wijzen leidt de bevolking om de tuin door ze in de waan te laten dat we inzake reaktoren in België beschikken over een ruime ervaring die de veiligheid kan garanderen. In feite wordt de ervaring in andere landen toegevoegd aan de geringe ervaring met Belgische reaktoren. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de uren die in een centrale, zoals die van Doel, Tihange en Chooz, verloren gaan door defekt en gebrekkige werking.

Het rapport der Wijzen gaat het probleem van het plutonium uit de weg. De beslissing om elektriciteit voort te brengen met uranium of plutonium impliceert een politieke stellingname : men aanvaardt dan immers dat plutionium wordt aangewend voor het vervaardigen van wapens waarvan de verspreiding meer dan ooit de wereldvrede bedreigt. Deze etische kant van het debat wordt in het rapport totaal genegeerd.

Per slot van rekening bekrachtigt het genuanceerde « ja » van de Kommissie der Wijzen de keuze van kernenergie door de elektriciteitsmaatschappijen, die het land voor een voldongen feit hebben geplaatst. » (H.D.S.).

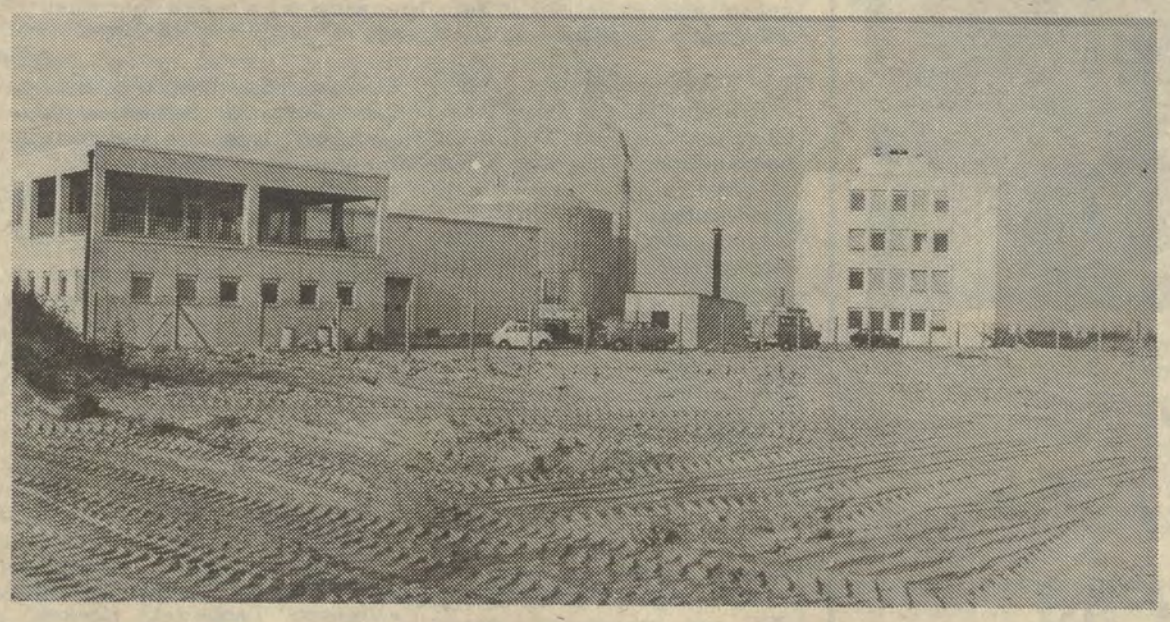

BADGER-ANTWERPEN PLEEGT HARAKIRI...
MAAR OP ONS KOSTEN!

Vervolg van blz. 1

betreft stond het bij Badger niet anders dan bij andere multinationals, waarvan de maatschappij van Belgisch recht werkt met een klein kapitaal maar met aanzienlijke borgstellingen van de moedermaatschappij. Heel het aanzien en de werkingsmiddelen van de multinational staan in voor de kredietwaardigheid van het filiaal. Dàt schijnt nu echter bij de in vereffening gestelde Badger (Belgium) NV niet het geval te zijn.

OPZETTELIJK ONTMANTELD ?

Alleen reeds laatstgenoemd punt kan een bron van wantrouwen worden tegen multinationals in het algemeen, in de toekomst. Bij Badger hebben er zich ook voordien nog aanvechtbare praktijken voorgedaan, die door de protestakties van het ontslagen personeel te Antwerpen nu in ruime kring bekend worden.

Indien de sluiting van Badger Belgium het gevolg was van de slechte gang van zaken in het algemeen voor héél de Badger-multinational op wereldschaal, zou men zich willens nillens moeten neerleggen bij de werkelijkheid. Maar het is heel anders gegaan. Badger kwam internationaal nog altijd behoorlijk aan zijn trekken en had opdrachten genoeg. Die werden echter stelselmatig toegewezen aan àndere filialen van Badger, elders in Europa of in de wereld. Op zeker ogenblik schijnt in de centrale leiding van Badger te Cambridge in Massachusetts het besluit genomen de Antwerpse vennootschap van haar normaal werkvolume te beroven, en dit filiaal te ontmantelen ten gunste van andere Badger-firma's waar men op dit ogenblik zelfs werk te veel heeft. Dit is zo waar, dat aan Badger-personeelsleden die te Antwerpen ontslagen werden, voorgesteld is als tijdelijk personeel te gaan werken in àndere, in het buitenland gelegen Badger-nederzettingen waar men mensen te kort heeft. Voor Badger-Nederland zou dit kunnen gebeuren via een interim-bureau.

Het is begrijpelijk dat Antwerpse Badger-mensen hier tegen in verzet zijn gekomen, hierbij gesteund door vakbonden die overigens, naar het ons voorkomt, té laat op het toneel zijn verschenen, nadat het personeel zelf de spits had moeten afbijten.

LEEMTE IN WETGEVING

Voor de geloofwaardigheid van de multinationals over het algemeen zijn de door de Badger-leiding toegepaste metodes een slechte zaak. Het wantrouwen tegen hen zal er door groeien. Wat te Antwerpen is gebeurd, is koren op de molen van hen die denken dat multinationals wel de voordelen willen genieten van nationale expansiewetten in de landen waar ze zich vestigen, maar dat ze er geen enkele sociale binding aanvaarden, en er uittrekken als het hun goed dunkt, eventueel met achterlating van een zwaar deficit dat dan maar door de Staat in kwestie dient gedragen.

Wat Badger Belgium NV betreft, dient eraan toegevoegd dat in de raad van beheer vrijwel uitsluitend in Nederland of in de VSA woonachtige vreemdelingen zeteldden. Alleen de taaie beheerder Michael Smith heeft voor het bedrijf in Antwerpen meegevochten. De man is nu ook ontslagen... Het zou ook belangwekkend zijn te vernemen in welke omstandigheden de pogingen tot overname, o.m. door een engineeringfirma van de Generale Maatschappij niet tot een goed einde zijn gebracht, en waarom de regering en de NIM geen sukses hebben gehad bij hun tussenkomsten.

Voor het getroffen Badger-personeel en hun gezinnen is dit een zeer bittere ervaring. Tevens is het een verwittiging voor de Vlaamse ekonomie ; een signaal dat wijst op een onbevredigende sociaal-ekonomische toestand en op een leemte in de wetgeving en in de ekonomische politiek van dit land.

Hektor de Bruyne
Senator

Dat de Volksunie zich in de Badger-zaak niet onbetuigd heeft gelaten, blijkt o.m. uit een dringende mondelinge vraag van senator Hektor de Bruyne aan de staatssekretaris voor Streekekonomie Eyskens, en uit de deelname van senator Bergers en volksvertegenwoordiger André De Beul aan rechtstreekse, gedeeltelijk internationale akties.

Vanaf volgende week een reeks over de «(on)trouw aan de wetten van het Belgische Volk»

Nu de gemeenteraden zijn geïnstalleerd en de eed door alle gemeenteraadsleden werd afgelegd, waarbij getrouwheid werd gezworen aan de wetten van het Belgische volk, wordt de taal van de eed reeds in betwisting gesteld door de franstaligen, niettegenstaande het formele advies van de raad van state. De franstaligen in het Vlaamse land weigeren zich te schikken naar het advies van de hoogste administratieve rechtsinstantie. Doch ook de ministers zijn niet zo trouw aan de wetten van het Belgische volk. Daarom zullen wij geregeld alle taalwetovertredingen aanklagen die ons bekend zijn.

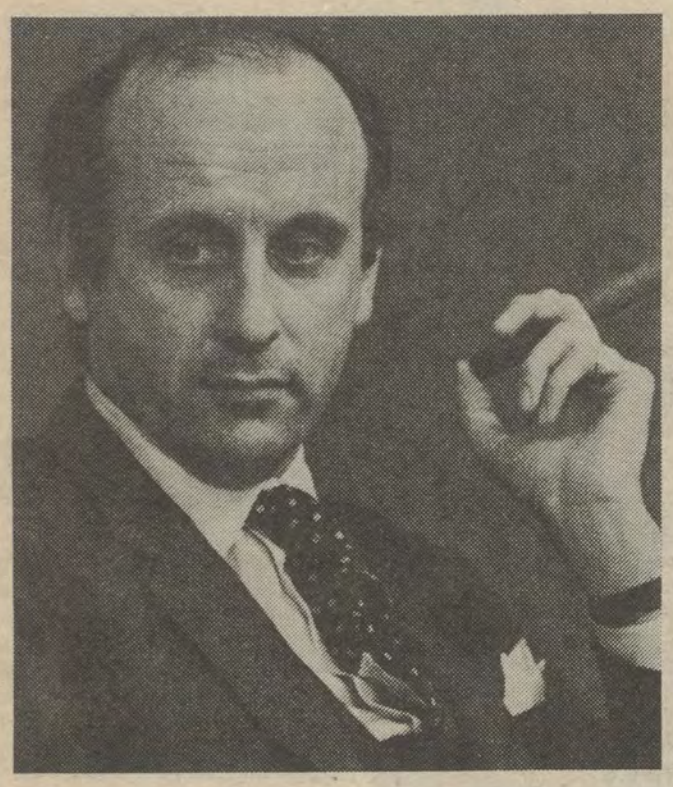

ETIENNE, BURGGRAAF DAVIGNON...

Gelijk de brug van zijn naam : een halve.
Vierenveertig. Een meter om en nabij de tachtig : een voorsprong. Als het er op aankomt op iemand neer te kijken. Kalend voorhoofd. Bruyèrepijp tussen gekrulde lippen. Smalend.
Etienne, burggraaf Davignon is een dozijn jaar geleden kabinetschef geworden van wijlen Paul-Henri Spaak. Later directeur-generaal : de man die het goed en het slecht weer miek op Buitenlandse zaken. Het goed weer voor hemzelf en de Franstaligen. Het slecht weer voor de Vlamingen, die vermetel genoeg waren om in de carrière te willen.
Sinds 6 januari is Davignon het Belgisch lid van de Kommissie van de Europese Gemeenschap geworden. Een soort EEG-minister avant-la-lettre. Opvolger van Henri Simonet, die terugkeert naar Anderlecht, naar de Belgische politiek. En naar de regering ?
Etienne, burggraaf Davignon als Europees Kommissielid is een simbool. Een drievoudig simbool zelfs : ten eerste, ten tweede en ten derde.
Ten eerste. Een franstalige. Gelijk al zijn voorgangers. Totaal vreemd aan onze taal en onze kultuur. Gelijk zijn voorgangers. En méér nog dan zijn voorgangers — alhoewel dat nauwelijks mogelijk schijnt — een hooghartig vijand van al wat Nederlands is in dit land.
Er weze geboekstaafd dat ten jare 1977, onder het bewind van de achtbare heer Leo Tindemans, de nieuwe Belgische monsieur Europe nóg maar eens een Franstalige is. Anders ? Het is inderdaad ànders geworden, want met Davignon erger dan ooit voorheen.
Ten tweede. Een kristen-demokraat, zéér uitdrukkelijk. De Europese Kommissieleden worden geselekteerd niet alleen op hun nationaliteit, maar ook op hun politieke kleur. Davignon zetels officieel als Belg én als kristen-demokraat. Boegbeeld van de zogenaamde Europese Volkspartij, het kristen-demokratisch en konservatief allegaartje waarvoor Tindemans en Martens zich het vuur uit de sloffen lopen.
Er weze geboekstaafd dat ten jare 1977 niet alleen België, maar ook de kristen-demokratie in dit land vertegenwoordigd wordt door een Vlamingenvreter. Martens Wilfried en Etienne, burggraaf Davignon : het Europese Janusgelaat van de CVP.
Ten derde. Gelijk de brug van zijn naam, zoals gezegd : een halve. Voor Etienne, burggraaf Davignon geen Europese portefeuille van Energie of van Buitenlandse Betrekkingen. Zoals hij gehoopt had. Hij de specialist, de man van de carrière. En zoals Tindemans geëist had. Hij de Europese plannenmaker : een van de belangrijkste portefeuilles voor zijn adellijke poulain. Het is industrie geworden, doeane-unie, interne markt en nog wat minder schnabbeltjes.
Er weze geboekstaafd dat ten jare 1977 de eerste-minister zich in eigen land en voor eigen publiek verder laat opbouwen als De Grote Europese Eénmaker. Voortreffelijk werk van de image-builders. Maar dat hij, de Laatste-Staatsman-Die-Mao-Zag, buiten de grenzen niet méér waard is dan de brug d'Avignon : een halve. Binnen de grenzen overigens óók. *« De son plan européen, il peut s'en servir quand il tombe le pantalon »*, zoals een klein Zuidfrans wijnboerke het een paar weken geleden zegde tegen

dio Genes.

FDF BLIJFT OVERLOPERS OPVRIJEN EN OPVRETEN

De bestorming door het FDF van de Brusselse gemeentehuizen is uiteindelijk mislukt. De verhoopte grote doorbraak is achterwege gebleven. Op sommige plaatsen — Etterbeek, Schaarbeek, Oudergem, Watermaal-Bosvoorde, Vorst — zwaaien de FDF-ers de skepter. Maar, elders hebben ze de duimen moeten leggen voor andere koalities.
Nu de Brusselse schepenkolleges stilaan allemaal aangetreden zijn; blijken de Vlamingen in een zestal kolleges een schepenzetel verloverd te hebben. Maar, hardop juichen is er wel niet bij. Een aantal Vlaamse verkozenen uit de traditionele partijen hebben er voor gezorgd dat de Vlamingen ondervertegenwoordigd zijn in de schepenkolleges, en dat ook in de beheerraad van de centra voor maatschappelijk welzijn weinig Nederlands zal gesproken worden.

De gemeente *Sint-Agatha-Berchem,* waar burgemeester Victor Guns voor de derde keer in de burgemeesterszetel klom, is een schoolvoorbeeld van mislukte CVP-strategie.
In deze gemeente kwam een vernieuwde CVP-PSC-PSB-koalitie tot stand. Hoewel de zeven Vlaamse raadsleden op de « lijst van de burgemeester-liste du bourgmestre » CVP-er Guns de grootste steun geven, kregen de Vlamingen in Sint-Agatha-Berchem nauwelijks 1 (!) schepenzetel toegewezen (die ingenomen wordt door NCC-voorzitter Hugo Weckx, als vierde schepen).
De franstalige socialisten hebben met vier raadsleden niet minder dan 3 schepenen, terwijl ook de PSC een schepenambt in de wacht sleepte.
Tijdens de installatievergadering hield deze PSC-er een pleidooi voor de verdediging van de rechten van de frankofonen in de gemeente. De twee vertegenwoordigers van de « Vlaamse Eenheid » zitten hier « uiteraard » in de oppositie, samen met het FDF.

SCORES

In het *Brussels stadhuis* wordt er — uiteraard alle verhoudingen in acht genomen — een aardig woordje Nederlands gepraat.
Het Brussels schepenkollege telt 2 CVP-schepenen, terwijl vier raadsleden hun eed in het Vlaams aflegden.
Maar hier hebben we dan weer moeten vaststellen dat de Vlaamse eenheid door de fout van de rode Leeuwen uiteengevallen is. Als gevolg van het schielijk overlijden van PVV-er Gaston Ryschaert, kon rode leeuwin Lydia De Pauw in de raadszaal een zetel bemachtigen.
Maar zij wou van geen « Vlaamse eenheid » meer weten, en zocht haar dus een zetel bij de Brusselse socialisten. Zij is er verantwoordelijk voor dat de « Vlaamse eenheid » onder meer geen verkozene zal hebben in het centrum voor maatschappelijk welzijn.
In *Anderlecht, Evere, Jette* en *Ganshoren* zijn de deuren van de schepenkolleges evenmin voor de Vlamingen dichtgebleven.
Het Simonetkollege telt twee Vlaamse schepenen, terwijl het FDF op de oppositiebanken zit. De vraag van VU-raadslid Steven Van Haelst om de post van eerste schepen aan een Vlaming toe te vertrouwen werd negatief beantwoord ; ook door de CVP-verkozenen.
In de Everse raad zetelen 8 Vlamingen, terwijl 1 CVP-er schepen werd. Ook hier weer blijft het FDF op de oppositiebanken, evenals twee verkozenen van « Vlaamse Eenheid » !
Ondanks woordbreuk, machiavellistische praktijken en ruzie tussen CVP en PSC-burgemeester Thys telt zelfs Sint-Pieters-Jette een Vlaamse schepen.

De beste score hebben de Brusselse Vlamingen behaald in de gemeente *Ganshoren* waar naast burgemeester Beauthier (PSC) evenveel (3) nederlandstalige als franstalige schepenen benoemd werden.

Hier regeert een CVP-PSC meerderheid, terwijl FDF, socialisten en 2 verkozenen van « Vlaamse Eenheid » in de oppositie zitten. Een FDF-er kon zijn ontgoocheling niet verbergen en riep onverschrokken uit : « Ganshoren wordt aan Vlaanderen overgeleverd... »

Triest is de situatie voor de Brusselse Vlamingen zonder meer in *Etterbeek* (slechts 2 Vlaamse raadsleden), in *Elsene* (2 van de « Vlaamse Eenheid »), *Koekelberg* (eveneens 2), *Oudergem Schaarbeek* (5), *Sint-Jans-Molenbeek* (2), *Sint-Joost-ten-Node* (2), *Sint-Lambrechts-Woluwe* (3) en in *Sint-Pieters-Woluwe* (1).
Ook in *Watermaal-Bosvoorde* en in *Vorst* is een frankofone koalitie (FDF-PSB) tot stand gekomen.
In *Ukkel* hebben de FDF-ers de duimen moeten leggen voor liberaal Van Offelen (PL), die een frankofoon bestuur met PSC-PL-PSB kon samenstellen.

De positie van de Vlamingen in het Brusselse is er met de jongste gemeenteraadsverkiezingen zeker niet op verbeterd. Het vierpartijen-akkoord waarbij in de 19 gemeenten Vlaamse eenheidslijsten tot stand kwamen is suksesrijk gebleken, maar heeft uiteindelijk weinig effekt gehad op de samenstelling van de schepenkolleges.

Anderzijds heeft de VU toch 16 gemeenteraadsleden verkozen, tegen 4 voorheen. Op zichzelf is dat een prachtig resultaat. Maar, de Brusselse machtsstrijd gaat voort.

Zowat de helft van de schepenkolleges is in FDF-handen. En het FDF heeft voorgenomen nog meer frankofone liberalen, socialisten en PSC-ers op te vrijen en op te vreten.

De socialistische afvalligen in Vorst (onder leiding van Henry Lismonde) bewijzen het ten overvloede.
In die frankofone mallemolen kunnen de Brusselse Vlamingen zich steeds moeilijker handhaven. Tenzij de Vlaamse partijen in het parlement een wet gestemd krijgen waardoor verkiezingen op basis van gesplitste kieslijsten georganizeerd worden. Maar, die wensdroom wordt reeds lang gekoesterd...

FACILITEITENVIRUS

In de zes faciliteitengemeenten noteerden we uiteenlopende resultaten.
De situatie in Kraainem en Linkebeek is verslechterd. Kraainem heeft duidelijk frankofoon gestemd (FDF-PSC-koalitie), terwijl in Linkebeek de FDF-ers zelfs geen koalitie-partner nodig hebben.
In *Wemmel* heeft burgemeester Geurts het pleit gewonnen (tegen CVP, VU en BSP), terwijl in *Wezembeek-Oppem* de fransgezinde burgemeester De Grunne het schepenkollege beheerst, en de 7 verkozenen van de Vlaamse lijst in de oppositie zitten.
In *Drogenbos* daarentegen hebben de Vlamingen zich goed kunnen handhaven (slechts 3 frankofone verkozenen).
Ook in *Sint-Genesius-Rode* is een Vlaamse koalitie aan het bewind. Burgemeester Calmeyn van Drogenbos heeft verhinderd dat een tweetalige eed in de raadszaal zou weerklinken. Kortom, ook in de faciliteitengemeenten is de opmars van de frankofonen minder spektakulair dan verwacht.
Maar het is duidelijk dat deze Vlaamse gemeenten te lijden hebben van de faciliteitenvirus. En dat zal zo blijven duren tot de Vlamingen in de traditionele partijen de eis bijtreden voor de afschaffing van de faciliteiten in deze zes randgemeenten. *(I.D.S.)*

FVV-VERGADERING

De algemene vergadering gaat door op zaterdag 22 januari vanaf 14.30 u. in het sekretariaat, Bennesteeg 2, 9000 Gent.
Je kan de Bennesteeg gemakkelijk vinden : ze ligt in het centrum van Gent, tussen de Kouter en het Belfort. Vermits het op zaterdagnamiddag doorgaat, verwittigen we de autogebruiksters dat ze haar wagen het best op de Kouter achter laten. Je kan vanuit St.-Pietesstation met lijn 4 naar het vergaderoord trammen. In de « Kuip » is het blauwe zone : schijf zetten !
Zoals steeds zal de vergadering — ondanks de geladen agenda — niet meer dan twee uur in beslag nemen.
Voor alle FVV-leden nog dit heuglijk nieuws : onze organizatie kreeg van de bevoegde instanties een officiële voorlopige erkenning.

Rob Van Dezande:

Vlaams geld verdwijnt in Brussel als koopwaar zonder etiket

Brussel is en blijft tot op vandaag een slokop die massa's Vlaams geld naar zich toehaalt, maar die tevens de direktiedeuren toeklapt als Vlaamse kandidaten zich aanbieden.
Senator Rob Vandezande blijft met monnikengeduld statistieken verzamelen over de *Vlaamse aanwezigheid in de tertiaire sektor te Brussel.*

Hij kon nu ook cijfers bemachtigen over de taaltoestanden in de grootste bankinstelling van ons land (op 30 september '76). Uit de onvermijdelijk saaie cijferdans kan men ook hier weer eens te meer afleiden dat Vlaanderen een wingewest is, zowel op het gebied van arbeidskrachten als op het gebied van financiële aanbreng, terwijl de toestand voor de Vlamingen in de direktiekomitees te Brussel zonder meer onterend is.

Laten we even een kijkje nemen in de kantoren van de Generale Bankmaatschappij.
En ook de paleizen te Brussel gaan voor ons open.
De Generale telt 578 filialen in Vlaanderen, 314 kantoren in Wallonië, en nog geen honderd in de Brusselse agglomeratie. In Brussel worden ruim 6.000 mensen tewerkgesteld, terwijl Vlaanderen 5.350 en Wallonië 3.710 personeelsleden tellen. Brussel telt meer bedienden (3.720) en staffunktionarissen (2.042) dan Vlaanderen, en Wallonië komt telkens op de derde plaats.

Kortom, op het gebied van tewerkstelling bijt de hoofdstad telkens de spits af.

Maar, wie zou het tegengestelde durven vermoeden? Vlaanderen zorgt voor de grootste hoop spaargelden: 139,6 miljard fr. (tegenover 100 miljard voor Brussel, en 83,3 miljard in Wallonië). Laten we nu eens een kijkje gaan nemen in de bankfilialen te Brussel.

Op de hoofdadministratie werken nauwelijks 179 nederlandstalige bedienden, tegen 285 franstaligen, of ruim 60 t.h. is franssprekend...

Als we de hiërarchische ladder beklimmen dan stijgt het aantal franstaligen zienderogen: 75 t.h. in de staffunkties, en 86 t.h. op het niveau van direkteur.

De hoofddirektie is volledig in frankofone handen. En, op de Brusselse zetel van de «Generale» worden de Vlamingen niet minder in het verdomhoekje geduwd: 3 direktieleden tegenover 72 franstaligen; 149 stafleden tegen 979 franstaligen; 694 bedienden tegen 2.562 franstaligen.

ESTABLISHMENT

Die tewerkstellingspolitiek is zo gewild door de 120 families in ons land die het «Belgisch establishment» vormen.
En, senator Rob Vandezande trekt zo zijn konklusies:
«Wat de Brusselse mallemolen betreft — zowel de hoofdzetel als de hoofdadministratie — waar de melk van Vlaanderen binnenvloeit en verwerkt wordt, is de toestand voor de Vlamingen gewoon onterend. De gaatjes die voor ons in de kaas gereserveerd zijn, zijn belachelijk minuskuul.»
Wie daar nog aan twijfelde zal vandaag moeten toegeven dat de gelden van Vlaanderen in Brussel worden afgeroomd, en in bankkluizen verdwijnen als koopwaar zonder etiket!

DUITS VERDRINGT FRANS

Sinds de jongste oorlog vecht het Frans wanhopig om zich als wereldtaal te handhaven. Het is wel de lingua franca of taal van een opperklasse van politici, ambtenaren en ekonomisch sterken gebleven in tal van afrikaanse staatjes, doch die staten die ekonomisch moeilijk de kop boven water houden, hebben geen invloed.

Sinds een generatie heeft het Frans de strijd tegen het Engels volledig verloren.

Thans is naast het Russisch en het Spaans het Duits opnieuw in volle opkomst en verdringt het Frans verder, zelfs in gebieden waar het vroeger nog vrij sterk was: in Rusland en in de landen achter het IJzeren Gordijn. In de Sovjet-Unie volgen 13 miljoen jongeren Duits als vreemde taal. In Polen en in Tsjechoslovakije is het Duits de eerste vreemde taal geworden en in Joegoslavië volgen vijf maal meer leerlingen Duits als vreemde taal dan Frans.

De strijd die Frankrijk uitvecht is vrij hopeloos. De uitstralingskracht van een taal is een natuurlijk verschijnsel dat samenhangt met de politieke en ekonomische macht van de landen waarvan het de taal is.

Frankrijk probeert het Frans kunstmatig te laten uitstralen door er vele miljarden per jaar tegen aan te smijten. Het kunstmatige haalt het echter zelden op het natuurlijke.

KULTURELE POSTZEGELS FRANSKILJONSE FOERIER

Naar aanleiding van een tussenkomst van volksvertegenwoordiger Willy Kuijpers in de Kultuurraad vernamen wij dat van 1952 tot 1975 de opbrengst van kulturele postzegels als volgt verdeeld werd: 44 miljoen fr. voor franstalige verenigingen; 37 miljoen fr. voor nederlandstalige verenigingen. Minister Chabert gaf te kennen dat het hoge bedrag voor de franstaligen te wijten is aan de steun die franstalige verenigingen in Vlaanderen genieten.
Men zal wel weten dat deze verenigingen beslist geen «arme mensen» groeperen...
Kunnen de CVP-ministers van verkeerswezen (Bertrand en Chabert) weerleggen dat zij op die manier de meest «salonfähige» instellingen op die manier steunen, en daarbij onmiskenbaar een demokratische en Vlaamse refleks missen...?

VVB-DEBAT OVER EURO-VERKIEZINGEN

De voorlichtings- en debatavond over de Europese verkiezingen van 1978 en hun inrichting in België grijpt plaats op *donderdag 3 februari 1977 en wel in het Auditorium van het Internationaal Perscentrum, Karel De Grotelaan nr. 1 (nabij het Schumannplein te Brussel.*
Prof. W. De Wachter, politoloog bij de KUL, zal het probleem technisch en politiek inleiden.
Maken deel uit van het paneel:
— Senator F. Boey (PVV);
— Volksvertegenwoordiger J. Verroken (CVP)
— Volksvertegenwoordiger F. Baert (VU)
— Prof. Marc Galle (BSP)
Alle belangstellenden worden uitgenodigd tot deze bijeenkomst gewijd aan een brandend-aktueel en zeer belangrijk onderwerp.

De Europese verkiezingen van 1978 kunnen een stap voorwaarts betekenen naar een meer demokratisch Europa, maar zij mogen niet indruisen tegen de verwezenlijking van eerlijke nieuwe strukturen voor ons eigen volk of de demokratische rechten van de Vlamingen aantasten.

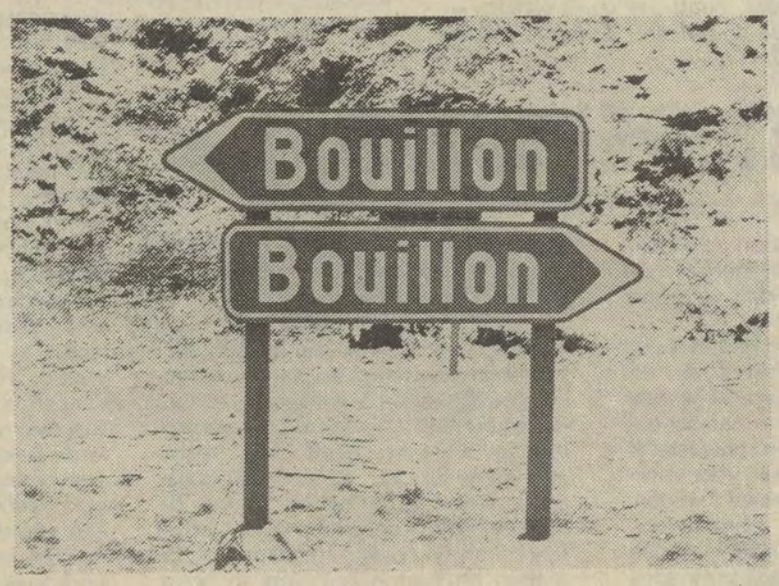

Wie dacht dat alle wegen naar Rome leidden heeft het mis voor... Sinds Godfried leiden ze nu ook allemaal naar Bouillon.

op afstand bekeken

De Vlamingen zijn altijd trots geweest op hun verleden, op hun stadsbeelden en landschappen. Terecht! Het verleden van een volk en het milieu waarin het leeft tekent zijn aard. Wij bezingen de «weiden als wiegende zeeën», het «Kempenland», «ons Limburg in 't bronsgroen eikehout», onze torens en belforten. Twee bekende albums, gewijd aan ons verleden en onze landschappen, zijn van de mooiste publikaties in dat genre: «Vlaanderen door de eeuwen heen» (1931), en «Vlaanderen, gisteren en morgen» (Lannoo-jaren zestig).

Het hoeft ons niet te verbazen dat aktie- en pressiegroepen welig bloeien en opkomen voor landschapsbescherming en stadskernvernieuwing. Het mag ons verheugen dat het klein stukje Vlaamse overheid dat wij hebben — het Nederlandse kultuurministerie — een protestfilm patroneert tegen de afbraak van zoveel oudstedelijke schoonheid.

Deze film *Een toekomst voor ons verleden,* werd ons op het kongres van de 1.000 te Antwerpen vertoond. Spijtig dat het behoud van stedelijk schoon eenzijdig in de verf wordt gezet, en het nog overblijvende landelijke schoon wordt vergeten. Het initiatief van de minister van Nederlandse kultuur was goed; een protestsong van een Vlaamse overheid.

Maar, het blijft bij beelden.

Het is prachtig de mensen te sensibiliseren voor stedelijk patrimonium. Het gebeurde trouwens reeds eerder met het minder geslaagde langspeelplaten-album «stad en onstad»... en wij hebben ook nog een monumentenjaar gehad.

De knoop zit hem echter hier dat dit Nederlandse kultuur-ministerie in feite geen echte Vlaamse overheid is, maar een stukje Belgisch-Brusselse overheid in een Belgische regering. En wat moeten wij nu vaststellen?

Deze Belgische regering verhindert het protest van een Vlaams minister niet, maar deze Vlaamse minister ondergaat machteloos het Belgische regeringsbeleid.

INKONSEKWENTIE!

Eenzelfde regering ageert tegen de onhebbelijke aanslag op stad en land, maar werkt deze aanslag tegelijkertijd in de hand.

De Vlamingen in deze regering verhinderen de grondspekulatie niet; integendeel de Manhattantorens en tuttiquantie worden in de hand gewerkt.

Ter verfransing van Vlaams-Brabant laat de regering het oud-Vlaamse Brussel verkrotten, terwijl in slagorde opgestelde buildings in een frontale aanval schouder aan schouder Vlaanderen inrukken als falanks van de Franse grondspekulanten.

De Vlaamse grond kochten zij op om ons kolonialistisch van eigen erf te verdrijven.

Het kan slechts *anders* worden met Vlaamse bewindslui aan het stuur van een Vlaams staatsschip. Laten wij het zó willen dat in een vrij Vlaanderen ons volk de politieke wil opbrengt om een volks eigendomsrecht te verwezenlijken van Vlaamse stedelijke en landschappelijke eigenheid.

M. van Haegendoren
oud-senator

Tema van jubilerend zangfeest:

«Vlaanderen eerst»

Het Vlaams Nationaal Zangfeest, dat op zondag 15 mei a.s. georganizeerd wordt door het ANZ (Algemeen Nederlands Zangverbond) i.s.m. de VTB-VAB en m.m.v. het Noordstarfonds is aan zijn veertigste uitgave toe en wordt dus een jubileumzangfeest.
Hiervoor zal een speciaal feestprogramma worden opgemaakt; beroep zal ook gedaan worden op nieuwe regietechnieken om dit programma in een moderne en eigentijdse vormgeving te brengen.

Tot tema van dit jubileumzangfeest heeft de Raad van Beheer van het ANZ «Vlaanderen eerst» gekozen: enerzijds is dit motto steeds bepalend geweest voor de standpunten, die de Vlaams Nationale Zangfeesten gedurende nagenoeg een halve eeuw hebben ingenomen en anderzijds bewijst de dagelijkse politieke realiteit dat dit motto nog steeds zeer aktueel is en dat het eis moet blijven van de Vlaamsbewuste a-partijpolitieke kultuurverenigingen.

De rede, die dr. jur. Valeer Portier, algemeen ANZ-voorzitter voor de 25e maal zal uitspreken, zal dit zeer duidelijk onderlijnen.

Alle geëngageerde Vlamingen worden opgeroepen om dit jubileumzangfeest bij te wonen en de datum van 15 mei nu reeds vrij te houden.

Wordt Mao-boekje verbrand?

In « Der Spiegel » van vorige week verscheen een landkaart van de Chinese volksrepubliek, waarop de provincies aangeduid zijn, waar er oproer heerst of heeft geheerst sinds Mao's overlijden en de daarop volgende strijd om de macht in Peking en elders. Volgens deze kaart was bijna gans het zuiden van de volksrepubliek min of meer opstandig, met een uitloper naar het noorden, nl. de provincies Hoenan, Sjansji en Hopei. Eigenaardig genoeg lag Peking als een eiland van relatieve rust (ook na het vrij verrassend — sommigen spreken van : brutale — opduiken van de nieuwe leider Hoea Kwo Feng) midden een « opstandige » provincie. Een tweede merkwaardige vaststelling is de rust te Sjangai, dat nochtans een broeinest is geweest van uiterst links radikalisme en vanwaar de gewezen vice-voorzitter van de partij afkomstig is, de nog jonge Wang Hoeng-weh, die thans samen met Mao-weduwe Tsjiang Tsjien, zwagerzoon Jao Wen-juang en vice-premier Tsjang Tsoeng-tsjiao door de nieuwe leiding met alle zonden van Israël overladen worden. Ze worden als « bende » of « mafia » gedoodverfd, doch bleken over een sterkere aanhang te beschikken dan hun tegenstanders vermoedden.

TUSSEN TWEE VUREN

In feite staan die tegenstanders, met partijleider Feng aan het hoofd tussen twee vuren. Links de « bende van vier » zoals de weduwe van Mao en gezellen genoemd worden en rechts de man, die men de anti-Mao verpersoonlijking noemt, de reeds tweemaal verguisde en reeds eenmaal in eer herstelde ex-vice-premier Teng Hsiao-peng die een man van buitengewone intelligentie heet te zijn naast zijn eretitel « politiek beest ». Teng schijnt eveneens over meer aanhangers te beschikken dan algemeen werd aangenomen. Het kwam te Peking zelfs tot een « muurkrantenoorlog » waarin de terugkeer van de anti-Mao werd geëist (ook al werden die muurkranten op bevel van hogerhand radikaal verwijderd). Net als in het hele Sovjetblok wordt te Peking echter (eveneens door middel van muurkranten) voor meer burgerlijke vrijheden gepleit. Er wordt inspraak gevraagd bij benoemingen en ontslagen. Dit is onrechtstreekse kritiek op de hoogste partijleiding, die immers de hele opvolging van Mao en petit comité heeft geregeld — of willen regelen, dat moet nu nog uitgemaakt worden.

Behalve de uitschieter naar het noorden toe lijkt de inwendige kontroverse in de Chinese Volksrepubliek wel een tegenstelling te zijn tussen Noord- en Zuid-China, met uitzondering van Kanton in het uiterste zuiden (en waar zich ook de Britse kroonkolonie en uitlaatklep voor de Chinese Volksrepubliek) Hongkong bevindt. Dit is eveneens bevreemdend, vermits Kanton van oudsher altijd een soort tegenhoofdstad van het Chinese rijk schijnt te zijn geweest (en kenners van China beweren dat deze historische tegenstelling ook in de taal weerspiegeld is, nl. met het zgn. Mandarijnen-chinees en het gewone Chinees). Hoe dan ook onder de oproerige provincies komen een paar bekende namen voor zoals Junan, Hoenan, Kiangsi, Hoepei, Foekien en Koeangsi.

MAO, DE VERENIGER

Het centrale gezag in China heeft altijd moeten vechten tegen « de provincies », die nu eens werden geleid door feodale heren, die het oppergezag van de « zoon des hemels » node of helemaal niet aanvaardden, en recenter opstandige generaals, die in hun gebied (tevens hun wingewest) vaak gedurende lange tijd heer en meester waren en zich van Peking en de keizer geen snars aantrokken.

Tsjiang Kai Sjek heeft daaraan een einde willen maken maar de Japanse invasie en later de strijd tussen de zgn. nationalisten (Tsjiang) en de kommunisten (Mao) hebben gemaakt dat uiteindelijk alleen Mao Tse-toeng overbleef. En er trouwens in slaagde voor het eerst sinds lange tijd China één te maken onder de rode banier. Hoe broos de eenheid is, bleek tijdens de jongste maanden van onrust en onlusten (waartegen ten andere het Chinese Rode Leger werd ingezet, ook al is de leiding niet helemaal betrouwbaar voor Hoea, daar bepaalde sleutelposities in het leger bezet zijn door aanhangers van « de bende van vier »). De toestand in het voormalige Hemelse Rijk is dus ingewikkeld en wij beschikken nog steeds niet over voldoende informatie. Vaak vernemt het Westen maanden na datum wat er gebeurd is en dan moet men nog gissen. Het is tipe-rend voor het Chinese hermetisme (waarin nog steeds ook het Kremlin gelooft) dat het schaarse nieuws over gebeurtenissen, die het Chinese establishment liefst verzwijgt, ons overgebracht wordt door « reizigers uit China ».

Deze geijkte formule doet ons denken aan de vorige eeuw, toen het enige nieuws uit China inderdaad alleen in het Westen ruchtbaar werd door « reizigers komende uit China... » Het zal tot de paradoksen van deze tijd behoren, dat informatie over een der supergrote staten mondelings moet gebeuren, met maanden vertraging, en dat in een wereld van bliksemsnelle telekommunikatie !

DUIZEND KOPPEN OF DUIZEND BLOEMEN

Wat ook de betekenis moge geweest zijn van de publikatie (vier maanden na zijn dood) van een rede, twintig jaar geleden door Mao uitgesproken voor het toenmalige Politburo ; toen was Mao nog van oordeel, dat de kontra-revolutionairen de doodstraf moesten krijgen. Heel wat later bleek Mao (die ook Stalins fouten bekend maakte, maar van mening was dat de verdiensten van de Kremlinheerser groter waren dan zijn fouten) niet meer geneigd te zijn, om doodstraffen te laten uitspreken en uitvoeren. Mao somde daarvoor enkele argumenten op : het blijft nooit beperkt tot één terechtstelling, andere volgen a.h.w. automatisch. « De geschiedenis leert ons, aldus de « grote voorzitter », dat een hoofd dat gevallen is niet meer op het lichaam kan gezet worden. Met een afgesneden hoofd kan men de begane fout niet meer herstellen ». Daarom luidde toen ook het parool « niemand terecht stellen en zo weinig mogelijk aanhoudingen verrichten ». De vraag is nu of Hoea en zijn aanhangers zich na de eerste linkse revoltegolf aan deze Mao-raad zullen houden ofwel of ze Mao's vroegere standpunt tot het hunne zullen maken. Zoals de zaak er nu voor staat, zou niemand verwonderd zijn, eerstdaags te vernemen dat « de heks en de hoer » verongelukt is of een natuurlijke dood stierf evenals haar medegevangenen. Daarnaast heerst in het Westen de verwachting dat China's industrie en bewapening zal gemoderniseerd worden, in tegenstelling tot het Mao-Tsjoe-tijdperk, waarin de provinciale autarkie wet was. Deze vermoedelijke nieuwe wending zou dan neerkomen op een strenger ekonomische planning en leiding. Dat daarmee het « Laat duizend bloemen bloeien in mijn tuin » met dit nieuwe centralisme in tegenspraak zou zijn schijnt wel de minste van Hoea's zorgen te zullen zijn. « Der Spiegel » besloot een bijdrage over China met het treurig klinkend gedicht van Mao (opgedragen aan zijn thans verketterde vrouw) als volgt : De muziek is voorbij en het volk is weg gegaan. Men ziet nog slechts weinige blauwe bergen aan de andere oever van de stroom »... (Sw)

VAN 11 NAAR 24 PROVINCIES

(jeeveedee) Van de vele rijtjes met namen die de jonge Nederlanders vroeger op school moesten van buiten leren — de plaatsen aan de spoorlijn Amsterdam-Rotterdam, de vulkanen op Java, de gemeenten van de woonprovincie, enzovoort — is er in deze tijd feitelijk maar één overgebleven : dat van de elf provincies van het land. Te beginnen met Groningen in het « hoge noorden » tot en met Limburg in het « diepe zuiden » kent ook nu nog iedere Nederlander de namen van die provincies, precies in de volgorde die ook in alle officiële stukken in acht wordt genomen.

De komende generatie zal het in dat opzicht lastiger gaan krijgen. Als tenminste minister De Gaay Fortman van Binnenlandse Zaken zijn zin krijgt. Deze bewindsman uit de (protestantse) Anti-Revolutionaire Partij heeft namelijk in de eerste maand van het nieuwe jaar een wetsontwerp ingediend dat beoogt de aloude indeling van het land grondig te wijzigen en het aantal provincies op 24 te brengen. Dit moet gebeuren in een operatie die heel wat jaren in beslag zal nemen en waarvan de kosten op zeker 60 miljard frank worden geraamd.

In de opzet van de minister zullen alleen de — dunbevolkte — provincies Groningen, Friesland en Zeeland hun tegenwoordige grenzen behouden, en veranderen die van Drenthe in zeer beperkte mate. Voor de rest van het land duiken allerlei nieuwe namen op, zoals Veluwe, Kennemerland, Meierij, Kempenland, enzovoort. Ook de polders in de vroegere Zuiderzee, die thans nog niet de provinciale « status » hebben, zullen in de nieuwe territoriale indeling worden inbegrepen. Een bescheiden provincieplaats als Lelystad promoveert daardoor tot provinciehoofdstad, wat overigens ook geldt voor Apeldoorn, Gouda, Venlo en andere middelgrote steden. De bestaande elf provinciehoofdsteden blijven gehandhaafd al gaan de meeste als bestuurscentrum fungeren voor een veel kleiner gebied dan ze thans bestrijken.

Volgens het wetsontwerp gaat het om decentralisatie van de macht van de rijksoverheid naar kleinere regionale gebieden. Tweede doel is het scheppen van kaders om op gewestelijk nivo plannen te ontwikkelen voor voorzieningen op velerlei gebied : wegen, onderwijsvoorzieningen, brandweer, politie, kulturele centra en zo meer. De besturen van de 24 nieuwe provincies krijgen nieuw omschreven bevoegdheden om te kunnen optreden als gesprekspartner met de rijksoverheid. Voorts heeft men bij het samenstellen van het wetsontwerp willen vermijden dat er binnen de huidige grote provincies allerlei streek-samenwerkingsverbanden tot stand zouden komen die in feite een afzonderlijke bestuurslaag zouden vormen naast de staat, de provincies en de gemeenten.

Zo op het eerste oog zijn dit alleszins redelijke doeleinden. Maar omdat De Gaay Fortmans provinciehervormingsplan samengaat met voornemens om ook een aantal gemeentegrenzen te wijzigen (kwestie van het vormen van krachtige gemeenten !), is er toch heel wat obstruktie tegen de plannen losgekomen. Zowel de Vereniging van Nederlandse Gemeenten als het Interprovinciaal Overleg heeft zich rechtstreeks tegenover de minister opgesteld. Beide organisaties vinden de nieuwigheden « geen wezenlijke verbetering van de huidige toestand » en ze achten de kosten ook veel te hoog.

Heel scherp reageerde ook de kommissaris van de Koningin (provinciegoeverneur) van Noord-Brabant, de heer Van der Harten. Zijn provincie zal bij de nieuwe indeling in vier brokken uiteenvallen (West-Brabant, Midden-Brabant, Meierij en Kempenland) en dat is volgens hem een heilloze zaak. Letterlijk zei hij : « Deze provincies zijn veel te klein om belangrijke rijkstaken over te nemen en ik vrees dat daar ook weinig van terecht zal komen. Ik vind dat we ons niet met dit soort grappen moeten bezighouden terwijl we nog zoveel andere zorgen aan het hoofd hebben ». Ook de Limburgse goeverneur Van Rooy is fel gekant tegen de opdeling van Nederlands zuidelijkste provincie in een Noord- en een Zuid-Limburg. Volgens hem is het wetsontwerp een slecht staaltje van staatkunde. In de beide provincies Noord-Brabant en Limburg is dan ook al aangekondigd dat men de barrikade op zal gaan tegen wat de « versplintering » van de bestaande bestuursgebieden wordt genoemd.

Minister De Gaay Fortman daarentegen noemde de dag waarop het wetsontwerp werd ingediend, « een grote dag, omdat nu een van de grootste vernieuwingsprojekten van Nederland op papier is klaargekomen ». Hij vindt de operatie alleszins het geld waard. Vóór echter de hele zaak in kannen en kruiken is, zal er nog heel wat over worden afgepraat, niet alleen in de bestaande provincies zelf, maar ook in het parlement. Het hervormingsplan heeft immers zoveel konsekwenties, vooral op het financiële vlak dat de verwezenlijking een uiterst lastig karwei gaat zijn.

WIJ IN NEDERLAND

SPAREN GAAT VANZELF MET EEN

Spaar-abonnement

Neem een Spaarabonnement bij de ASLK
Het geld vloeit als het ware vanzelf naar je spaarboekje. Met de regelmaat van een klok. Zonder dat je het merkt. En zonder kosten.

Het is de gemakkelijkste weg
Laat je loon of andere inkomsten betalen op een Universele Rekening (dat is de zichtrekening van de ASLK). Het is een eenvoudige, veilige en eigentijdse manier om je geld te innen.
Als je Spaarabonnee bent zal de ASLK geregeld een deel van dat inkomen naar je spaarboekje overhevelen. Automatisch. Op het voor jou meest geschikte moment. En met bedragen die je budget niet uit zijn evenwicht brengen.

Een Spaarabonnement is maatwerk
Het is een comfortabele spaarformule waarvan de details aan je persoonlijke wensen en behoeften aangepast worden.

Je kunt sparen met een VAST BEDRAG
In dat geval geef je opdracht om bvb. op de 5e van elke maand 3.500 fr. van je zichtrekening af te nemen en op je spaarboekje te zetten.

Of je kunt gewoon sparen WAT ER OVERBLIJFT
Op de 25e van elke maand zet de ASLK dan het bedrag, dat nog op je Universele Rekening staat, over op je spaarboekje. Zo eenvoudig is dat.
Je mag ook bijkomende eisen stellen. Je kunt bvb. stipuleren dat er steeds een bepaald bedrag op je zichtrekening moet blijven staan. Of dat er niet meer dan 4.000 fr. per maand naar je spaarboekje mag verhuizen. En je mag ook de verschillende mogelijkheden combineren.

Wil je Spaarabonnee worden?
Stap even binnen bij de ASLK-agent in je buurt. Adressen vind je in de Gouden Gids onder de rubriek « Spaarkassen ».
Of stuur een kaartje aan de ASLK, Wolvengracht 48 te 1000 Brussel. Je krijgt per kerende post een complete documentatie.

ASLK
ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS
meest ervaren in sparen

En bovendien

... wil CVP-voorzitter Martens de abortuskwestie dit jaar dringend aborteren.
... blijft dokter Le Compte minister De Saeger speldeprikken toedienen.
... komen de Brusselse socialisten gehavend en teleurgesteld uit hun koalitieavonturen met de FDF'ers.
... zal prins Albert zakenlieden begeleiden bij een bezoek aan de Nijloevers.
... is de Vlaamse eenheid in Brussel-stad zoekgeraakt. Er verzeilden rode haren in de boter.
... dankte Nols de « extremistische flaminganten » voor zijn herbenoeming als burgemeester.
... wordt het gemeenschapsgesprek nog steeds voortgezet.
... bespaart de postcheque door een dubbele adressering aan te brengen op omslagen.
... vindt PVV-voorzitter Grootjans dat Leo Tindemans goed regeert.
... kost elke arbeidsplaats in kerncentrales jaarlijks vijf miljoen fr. aan investeringen.
... pleitte Leo Tindemans voor de vrijwaring van de politieke demokratie.
... blijken de Belgen (wie zijn zij ?) verwoede medicijnslikkers te zijn.
... is de Waalse kristelijke arbeidersbeweging (MOC) « niet te spreken over de CVP-staat die de Walen tegen de Brusselaars in het harnas jaagt. »
... betaalt Vlaanderen 3,3 miljard fr. aan kijk- en luistergeld, tegen 1,7 miljard fr. Waals radio- en tv-geld.
... bezoekt Möboetoe, « de chef die standhoudt », zijn suikertantes in België.
... zit Zaïre naar verluidt nog maar eens (nog steeds ?) in nauwe schoentjes.
... wordt het dossier voor de bouw van kerncentrales aan de kust alvast tot in 1983 opgeborgen.
... werden er in Vlaanderen, in 1975, minder kinderen geboren dan in Wallonië.
... dienen bankovervallers op te letten dat zij niet voor gesloten bankkluizen komen te staan waarop een bordje hangt : « gesloten wegens staking ».
... verklaarde de regering de jacht op de werklozen open.
... heeft het gerecht nog niet kunnen uitmaken of de bezetting van het kabinet van minister Michel door VU-mandatarissen een politieke manifestatie was.
... zal Boom door een half-open tunnel middendoor gesneden worden.
... zal de staat ruim 350 miljoen fr. steken in de Waalse konfituurfabriek Materne.
... zal FN 10.000 machinegeweren leveren aan de Verenigde Staten.
... kreeg de aannemer die Ruisbroek uit de watermiserie hielp tot op vandaag nog geen frank van de staat.

En bovendien

GESCHIEDENIS VAN DE VLAAMS-NATIONALE STUDENTEN

De na-oorlogse repressie betekende het einde voor de Vlaams-nationale studentenbeweging, terwijl de vooroorlogse tegenstellingen op sociaal-ekonomisch en levensbeschouwelijk vlak nog scherper werden.
Beide elementen maakten een sterke Vlaams-nationalistische organizatie en aktie vooralsnog onmogelijk.
Pas tegen het einde van de jaren '50, na het « oplossen » van de grote na-oorlogse problemen van de Belgische politiek (kollaboratie, koningskwestie, schoolstrijd) kwam er weer voldoende ruimte voor een zuiver Vlaams-nationale studentenorganizatie.
Dit alles betekent niet dat tot dan geen uitingen van Vlaamsgezindheid te vinden waren in de studentenwereld. De verboden « Operatie Uilenspiegel » (een Vlaamse tegenbetoging na de « herstelbetoging » o.l.v. Jean Fosty door patriottische verenigingen te Diksmuide ingericht), de herhaalde amnestieakties en de viering van het Rodenbachjaar (1956) bewijzen het tegendeel. Maar dat alles zou voorlopig gekanalizeerd blijven binnen de meer traditionele studentenbeweging, waarin vooral het (katolieke) KVHV belangrijk was.

De eerste sporen van onafhankelijke Vlaams-nationale werking vinden we gedurende het akademiejaar 1956-57. Deze werking (met *R. Raes)* was tamelijk informeel en beperkte zich voornamelijk tot een kroniek « Studentenleven » in « De Volksunie » (zoals toen het VU-blad noemde). Hieruit zou het volgende jaar de Volksunie-Studentenafdeling Gent ontstaan, met de aktieve inzet en onder de leiding van *Paul Blijweert.* Twee jaar later, onder het praesidium van *Oscar Renard,* telde de vereniging reeds een 300-tal leden. Datzelfde jaar tekende zich ook een strekking af, die de VU-studenten wilden uitbouwen tot een volwaardige studentenbeweging, met een eigen struktuur en minder partij-gebonden. Vanaf oktober 1960 trad VNSU dan ook onder eigen naam naar buiten als nieuwe, ongebonden en zuiver Vlaams-nationale studentenvereniging.
Het is onmogelijk hier ieder werkjaar in detail te bestuderen. We zullen er daarom naar streven de evolutie en de invloed van VNSU in grote lijnen weer te geven.
Verschillende elementen bevorderen de doorbraak van het Vlaams-nationalisme in de studentenwereld : het einde van de schoolstrijd met het schoolpakt, de demokratizering van het onderwijs, de groeiende kommunautaire tegenstellingen en, internationaal gezien, het einde van de koude oorlog en de meer open houding in het katolieke milieu onder invloed van het Tweede Vatikaans koncilie.

1960 TOT LEUVEN

Vanaf 1960 zou VNSU zich snel ontwikkelen en in het studentenmilieu een groeiende aanhang verwerven, om reeds in 1962-63, onder het praesidium van *Leo De Ridder,* de sterkste delegatie te worden in de politieke raad van het Gents Studentenkorps.
Spanningen ontstonden met het KVHV dat uiteindelijk nog slechts in naam bestond, en in 1965 werd ontbonden. In deze jaren verwierf VNSU door zijn ononderbroken werking, waarbij het studentikoze niet werd vergeten, een steeds grotere invloed in de studentenwereld. Onder *Bernard Eloy* (1966-67) telde de vereniging 600 leden en een uitgebreid bestuur van 30 man. Het VNSU-kartel behaalde dat jaar bij de verkiezingen voor het studentenparlement bijna 30 % van de stemmen. Deze evolutie bereikte zijn hoogtepunt in 1968 toen *Wim Van der Elst* bij de verkiezingen voor datzelfde studentenparlement 40,5 % van de stemmen behaalde. De reeds twee jaar aanslepende aktie rond de kwestie Leuven en de belangrijke rol van VNSU hierin, waren zeker niet vreemd aan deze uitslag.
Werden de eerste 10 jaren van het bestaan van VNSU gekenmerkt door aktie en groei, hetzelfde kan niet gezegd worden van het tweede gedeelte van zijn bestaan. Onderlinge verdeeldheid, scheuring, en gebrek aan aktieve leden brachten een geleidelijke achteruitgang mee en tenslotte een konsolidatie.

DE GROEI VAN « LINKS »

VNSU had af te rekenen met de opkomst van « links », marxistisch-progressistische groepjes van verschillende pluimage, die volgens « andere demokratische metodes » werkten en geleidelijk overal infiltreerden. In feite kwamen deze groepjes als grote overwinnaars uit de strijd om Leuven-Vlaams. Waar de anonieme studentenmassa na de revoltesfeer van januari '68 terugviel in de apatie, en waar de Vlaams-nationalisten (onderling sterk verdeeld), reeds in de euforie van de volledige overwinning leefden, zouden deze nieuw-linksen alle initiatief naar zich trekken. Zij slaagden er in de Vlaamse Beweging aan de universiteiten buiten spel te zetten, dank zij de door hen zelf (reeds sinds de Leuvense krisis) gekreëerde links-rechtspolarizatie.

Vlaams-nationale studenten gedurende twintig jaar mee in alle Vlaamse betogingen.

KEREND GETIJ

Vermeld dient het tweejarig praesidium van Dirk Van Gelder (1971-'73), de enige jaren waarin nog behoorlijk gepresteerd werd.

Het akademiejaar 1974-'75 betekende een absoluut dieptepunt : VNSU slaagde er zelfs niet in zijn vertegenwoordiging in de Raad van Beheer te behouden. Sinds 1975 begint het tij langzaam te keren en verliezen de marxistisch geïnspireerde studentenverenigingen geleidelijk hun invloed, op het eerste gezicht vooral ten voordele van de traditionele zuilen. De studentenmassa toont in deze ongunstige ekonomische konjunktuur (ekonomische krisis en strukturele werkloosheid) vooral belangstelling voor het beoogde diploma en de daaraan verbonden plaats. En dit laatste gebeurt in deze maatschappij weer het zekerst via de bestaande traditionele partijen.

Toch is er een lichtpuntje. De oprichting van het Taalaktiekomitee in 1972 en de prikakties door deze snelgroeiende groep gevoerd, brachten nieuwe bezielingen. Deze invloed is sinds kort ook voelbaar aan de universiteiten met een duidelijke verjonging en radikalizering, en brengt ons de hoop op betere tijden.

Reinoud D'Haese,
vice-praeses
VNSU

WIE NEEMT WAALSE HANDSCHOEN OP ?

Vóór een paar weken hebben wij erop gewezen dat de hoge cijfers inzake de toegevingsbereidheid van de Walen (65 t.h.) en de Brusselse frankofonen (69 t.h.), zoals die gebleken is uit een recente opiniepeiling, als van nul en generlei waarde moeten beschouwd worden, en een totaal vals beeld geven van de werkelijkheid.

In de slotuitzending van « Télémémoires » ter bekroning van een RTB-reeks over de kommunautaire problemen verklaarde oud-senator en oud-minister Jean Duvieusart, van het RW, dat het ondenkbaar is dat in de nieuwe strukturen van België het frankofone Brussel als een enklave in het grondgebied van de Vlaamse deelstaat zou blijven liggen, en dat een territoriale binding met Wallonië moet worden tot stand gebracht. Daarom moet bij voorbeeld het Zoniënwoud, ten zuiden van Brussel aan de hoofdstad worden toegevoegd om, naar zijn zeggen, een symbolisch kontakt tussen Brussel en Wallonië te bewerkstelligen.

Dat dit geen eksklusief denkbeeld van Duvieusart is blijkt wel uit het feit, dat enkele dagen nadien de huidige voorzitter van het RW, monsieur le baron Gendebien, in de vrije tribune van « Le Soir als zijn mening verkondigde dat Brussel, als trefpunt van de twee andere grote regio's van het land niet opgesloten mag blijven op Vlaams grondgebied, maar ook met Wallonië een gemeenschappelijke grens moet hebben.

Samengevat : frankofoon Brussel wil de Vlaamse randgemeenten uit Vlaams-Brabant lospeuteren, en Wallonië zal het Zoniënwoud inpalmen !
Volledigheidshalve weze hier terloops gezegd dat Gendebien nog andere eisen stelt, zoals bv. een definitieve afbakening van de regio-grenzen daar waar er nog geschilpunten bestaan, een aanpassing van de taalwetten, een regionalisering van de spaar- en kredietinstellingen en de toepassing van een « federaal statuut voor de nationale organismen » die in één enkele deelstaat zijn gevestigd, zoals de Sabena, het kerncentrum van Mol, enz ». Het zal wel niet nodig zijn hierbij een tekeningetje te maken om te begrijpen waar onze baron naartoe wil !
Op de bovengenoemde RTB-uitzending hadden de Vlaamse paneelleden geen reaktie op de uitlating van Duvieusart ; de socialistische schepen van Berchem, Lode Hancké, vond het zelfs nodig te zeggen dat alleszins een kleine uitbreiding van het grondgebied van Brussel niet onmogelijk was (**« on pourrait aller à une légère expansion du territoire de Bruxelles »**).

WARGEEST

Bijna gelijktijdig met de bovenvermelde RTB-uitzending werden in een Brussels reklameblad de antwoorden gepubliceerd van de huidige burgemeesters van de Brusselse agglomeratie op een vraag van dat blad welk hun standpunt is t.o.v. het plan van minister Michel tot herschikking van het hoofdstedelijk grondgebied in zes gemeenten in plaats van de huidige negentien. Het blad spreekt van « Grosz Brüssel ».

Wanneer wij nu nog vermeld hebben dat de kersverse goeverneur van de provincie Brabant van oordeel is dat het gewest Brussel moet samenvallen met het gehele huidige arrondissement Brussel, Halle, Vilvoorde, dan bekomt men meteen een staalkaart van de geest van toegeving, waarmede de Walen en de Brusselse frankofonen de Vlamingen willen tegemoet treden op de dialoog van de gemeenschappen.
En laten wij tenslotte, als toemaatje, nogmaals belichten welke wargeest huist onder de kale schedel van minister-af Perin. Volgens Le Soir dd. 15 januari heeft hij een voorstel uitgebroed ter voorkoming van de moeilijkheden waartoe de zeteltoekenning bij de aanstaande verkiezingen voor een Europees parlement aanleiding geven.
In plaats van de 24 zetels waarop België recht heeft evenredig toe te wijzen op grond van de getalsterkte van de nederlandstalige en de franstalige bevolking, en niet paritair zoals de meeste franstaligen wensen, zou hij, zogezegd om de minorisatie van de Vlamingen te Brussel te voorkomen, drie kiesdistrikten voorstellen, maar de Brusselse Vlamingen zouden gevoegd worden bij het kiesdistrikt Vlaanderen, zodat het Brusselse kiesdistrikt enkel de franstalige Brusselaars zou groeperen.

Zo eenvoudig is dat ! Men moet er maar aan denken. En als men daar dan nog, voor het bepalen van het aantal zetels waarop Brussel recht heeft, de meer dan 200.000 vreemdelingen van alle pluimage aan toevoegt, dan komen de Vlamingen vanzelfsprekend nogmaals in de onderste schuif terecht.
Somimigen hebben beweerd dat de verklaringen van VU-voorzitter Schiltz op het VVM-kongres te Antwerpen kunnen begrepen worden als een voorwendsel om de onderhandelingstafel te verlaten. Och kom ! Dergelijke onzin kan alleen maar geboren worden in het brein van bepaalde negativisten. Wij, in de Volksunie, menen dat het hoogtijd is om eens, en dan voor goed, een einde te maken aan onze kommunautaire wanverhoudingen. Maar niet tot elke prijs. En er is wel een grote dosis zelfbeheersing vereist om aan tafel te gaan zitten met gesprekspartners voor wie « toegevingen enkel synoniem zijn van nieuwe en onzinnige eisen ».

M.V.d.B.

WIJ in de volksunie

INTERPROVINCIALE KADERDAGEN 1977

— Voor de provincies Antwerpen en Limburg plus het arrondissement Leuven :
ZONDAG 23 JANUARI
Kultureel Centrum
Kunstlaan 5
te Hasselt

— Voor de provincies Oost- en West-Vlaanderen plus het arrondissement Brussel :
ZONDAG 30 JANUARI
Interprovinciaal Kongrescentrum
Floraliapaleis
te Gent

VOOR WIE ?

Uiteraard voor alle bestuursleden en mandatarissen van de Volksunie, zonder uitzondering, op ieder vlak. Maar ook voor de aktieve leden, die op enigerlei wijze betrokken zijn bij de werking van de partij. Wie graag zijn echtgeno(o)t(e) meebrengt, kan dat gerust. Voor jonge gezinnen met kinderoppas-problemen worden de nodige schikkingen voorzien.

WAAROM ?

In de geschiedenis van de Volksunie hebben de interprovinciale kaderdagen op het vlak van de organizatie en de propaganda vaak een zeer belangrijke rol gespeeld. De bakens van de Volksunie-opmars in de zestiger jaren werden vaak gezet op interprovinciale kaderdagen. Hasselt en Gent (alhoewel het vroeger Deurle-aan-de-Leie was) hebben een paar maal duizend geestdriftige kaderleden bijeengezien.

OVER WAT ?

1977 wordt, met allerhoogste waarschijnlijkheid, een verkiezingsjaar. De kaderdagen zijn — hoe dan ook — de inzet van de verkiezingsstrijd. Daarom ook zal de voormiddagvergadering gewijd zijn aan de technieken van de verkiezingspropaganda. In de namiddag zal een antwoord gegeven worden op een drietal brandende vragen : wat heeft Vlaanderen van de Volksunie te verwachten ? welk Vlaanderen willen we ? wat is de plaats van Vlaanderen in de wereld ?
De voormiddagvergadering begint en de namiddagvergadering eindigt met een audio-visuele boodschap.

WANNEER ?

Uiteraard, zoals hierboven gezegd, op 23 en 30 januari. Telkens vanaf 's voormiddags 11 uur. Knapzak meebrengen kan, maar hoeft niet : voor 200 fr. (inklusief) wordt gezorgd voor een behoorlijk middagmaal. Wie reeds vroeger op de interprovinciale kaderdagen was, weet dat dit gezamenlijk middagmaal — met de gelegenheid om vele bekenden en onbekenden te ontmoeten — niet alleen een aangenaam maar ook een zeer nuttig onderdeel is van de kaderdagen.

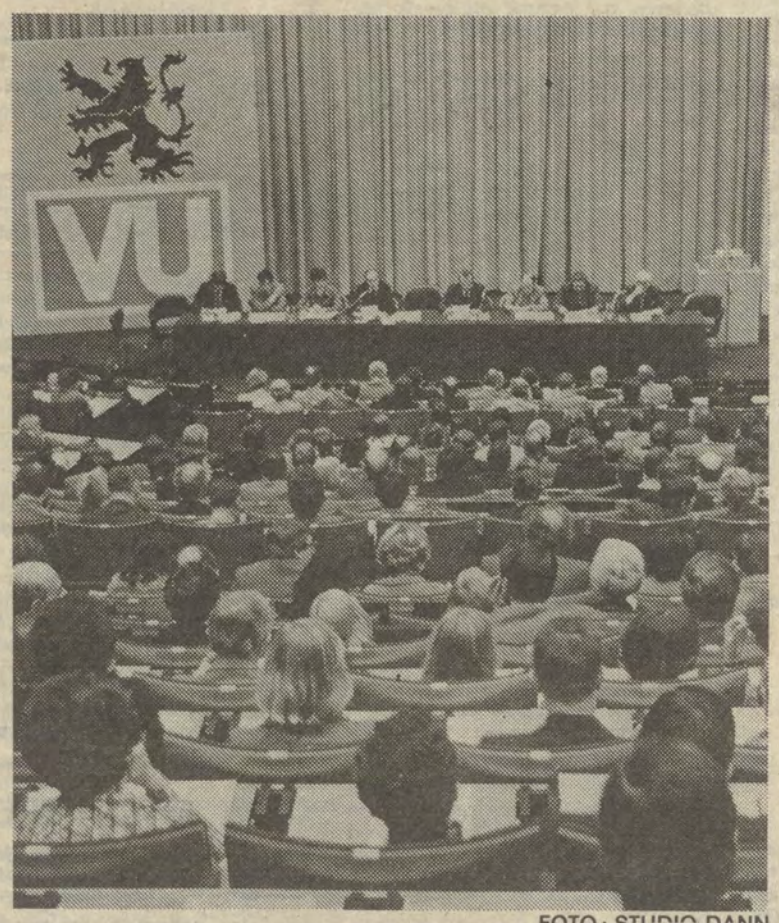

FOTO : STUDIO DANN

VVM-Joost mag het weten

Op 13 december 1976 werd van wal gestoken met de VVM-informatiedienst.
Vooral de direkte adviesverstrekking en voorlichting en het verruimen van de informatiemogelijkheden ten behoeve van onze mandatarissen, werden daarbij vooropgesteld.
In een tijdsspanne van nog geen drie weken kreeg onze « vraagbaak » reeds meer dan 50 vragen te beantwoorden (vooral i.v.m. installatie van de gemeenteraad. schepenverkiezing, benoeming van sekretaris en ontvanger, verkiezing leden van de raad van het OCMW), zodat we thans reeds kunnen stellen dat deze dienst tegemoet komt aan daadwerkelijke en zeer reële behoeften.
Ieder mandataris beschikt dan ook over de mogelijkheid tot het richten van vragen die betrekking hebben op het gemeentebeleid. De vragen kunnen *schriftelijk* gesteld worden aan VVM-sekretariaat, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel,
of *telefonisch* iedere werkdag van 10 u. 30 tot 12 u. 30 en op de maandagavond van 17 u. 30 tot 19 u. 30 : **tel. 02-219.49.30, toestel 30, vragen naar Joost Vervinckt.**

De termijnmarkt van onze Top-50 is weer door mekaar gegooid. Vijf trouwe wervers tuimelden achter de koelissen. Drie traden opnieuw voor het voetlicht.
Gentenaar Kris Versyck stapt moedig naar de 1000 op. Wie volgt hem ? Dat zien we volgende week...

TOP 50

1.	Georgette De Kegel, Ninove	1224
2.	Kris Versyck, Gent	900
3.	Luk Vanhorenbeek, Bierbeek	669
4.	Jaak Janin, Huise	552
	Anny Lenaerts, Wilrijk	552
6.	Leo Callaert, Lebbeke	468
7.	Erik Vandewalle, Izegem	432
8.	Juul Moens, Antwerpen	420
9.	Ferre De Beukelaer, Kontich	336
10.	Achiel Goderis, Oostduinkerke	318
11.	Annie Pottie-Kindt, Roeselare	312
12.	Luk Bohé, Vichte	264
	Willy Serpieters, Oostende	264
	Emiel Van Langendonck, St.-Kat.-Waver	264
	Koen Van Meenen, Heusden	264
	Daan Vervaet, St.-Laureins-Berchem	264
17.	Frits Cornelissen, Houthalen	238
18.	Wouter Leus, Zaventem	228
19.	Daniël Denayer, Aalst	216
20.	Clem De Ranter, Hoboken	215
21.	Jozef Labaere, Kortrijk	204
	Pier Leys, Brugge	204
23.	Jos Verlooy, Jette	198
24.	Albert Jacobs, Beringen	192
	Vital Peeters, Berchem	192
	Willy Vlieghe, Drongen	192
27.	Lieve Favoreel-Craeynest, Lauwe	180
28.	Willem Nollet, Hove	156
	Jan Roux, Genk	156
	Leon Van Durme, Merelbeke	156
	Eugène Van Itterbeek, Kessel-Lo	156
32.	Erik Eyckmans, Bree	144
	Maurice Passchijn, Meise	144
34.	Jan Caudron, Aalst	132
35.	Erik Clerckx, Vilvoorde	120
	Joris Depré, Tervuren	120
	Piet Severins, Zwijndrecht	120
	Leonie Vanderstraeten, Brussel	120
39.	Yvo Dillen, Balen	108
40.	Frans Jansegers, Herdersem	102
41.	Willy Anthonis, Heist-op-den-Berg	96
	Hektor De Bruyne, Antwerpen	96
	Jozef De Meyer, Heverlee	96
	Donald Dewispelaere, Kapellen	96
	Frans Van Dessel, Nijlen	96
	Pol Verbelen, Tildonk	96
47.	Bert De Cremer, Denderhoutem	84
	Hilda Demol, Liedekerke	84
	Omer Dombrecht, Brugge	84
	J. Gijzels, Westerlo	84
	Johan Laeremans, Grimbergen	84

Eruit getuimeld :

Jo Belmans, Geel ; Hugo Casteels, Hofstade ; Leo Meskens, Watermaal-Bosvoorde ; Jos Truyen, As ; René Van den Cruyce, Asse.

Nieuwe top-vijftigers :

Hektor De Bruyne, Antwerpen ; Yvo Dillen, Balen ; Piet Severins, Zwijndrecht.

ANTWERPEN

Antwerpse dit en dat

Het **sekretariaat van VU-Antwerpen** (stad) deelt volgende ditjes en datjes mee :
Het adres : Carnotstraat 12, tel. 36.84.65. Open : alle werkdagen van 9 tot 16.30 u., maandag tot 19 u. zaterdag en zondag gesloten.

Gemeenteraadsleden :
De lezer vond naam en adres van onze verkozen gemeenteraadsleden in het vorig nummer van « WIJ ». We willen herinneren dat zij zich allen voor dienstbetoon inzetten. Een telefoontje volstaat.

Dienstbetoon :
Grijpt regelmatig plaats voor iedereen, ook voor de niet aangeslotenen. Volksvertegenwoordiger André De Beul, bijgestaan door prov. raadslid Mevr. Monseur hebben zitdag telkens op maandag van 16 tot 19 u. op ons sekretariaat Wetstr. 12 te Antw. Senator Bergers houdt zitdag bij hem thuis, St.-Jansvliet 19 Antw. elke zaterdag.

Vujo :
Ideeën en een handje meehelpen op de kontaktavonden. Voor meer informatie : De Motte Erika, Venezuelastr. 6-91, 2030 Antw.

OCMW :
Voorheen KOO. Onze verkozenen worden graag geraadpleegd over aangelegenheden betreffende OCMW-zaken in Antw. Stad. De Boel L. Duboisstr. 47 tel. 38.66.92 en De Laet Kruishofstr. 16, 2020 Antw. tel. 33.97.90.

Kontaktblad :
Het afdelingsblad voor Antw. Stad wil graag zinnige artikels opnemen. U schrijft maar naar : Kontaktblad, sekretariaat VU-Wetstr. 12 Antw.

Dosfelinstituut :
Alle nuttige dokumenten en studiemateriaal zijn verkrijgbaar aan schappelijke prijzen bij Bob Loete, prov. direkteur, St.-Laureisstr. 89, 2000 Antw.

Abonnementenslag :
Onze bestuursleden doen hun uiterste best om nog één abonnementje meer te maken op het weekblad « WIJ ». U hebt er natuurlijk al een.

Maar wij weten meerdere mensen wonen die zo graag het blad zouden thuis krijgen, maar financieel niet in de mogelijkheid om 500 fr. te betalen voor een jaarabonnement. Wel dan !

Waar wacht u op ? Zou die 500 fr. als geschenkabonnement u zoveel armer maken ? Stort uw geschenkabonnement op onze KB 404-3036801-74 van VU Antw. Stad. We delen uw naam mede aan de betrokkene.

Merksemse driekoningen zongen « Vlaamse Leeuw »

Vele blije gezichten waren er te zien bij het einde van het geslaagde Driekoningenfeest op zondag 9 januari ll. Dit was niet enkel het gevolg van het mooie geschenkenpakket dat onze kinderen mochten in ontvangst nemen, maar zeker ook voor een groot deel aan de behendigheid en vingervlugheid waarmee de knappe goochelaar, niet alleen de kinderen maar ook de aanwezige ouders tweemaal een half uur in de ban kon houden. Tussendoor werden dan ook nog Drie Koningen tussen de aanwezige kinderen gekozen en enkele Vlaamse liederen aangeleerd en door allen meegezongen. Natuurlijk ontbraken de gebruikelijke versnaperingen ook ditmaal niet op het programma dat ten slotte met het Lied der Vlaamse Zonen en een daverende Vlaamse Leeuw werd besloten. Graag willen we langs deze weg de inrichtende VU-Damesafdeling, « Vrouwen van Vandaag » met dit initiatief van harte gelukwensen en hen tevens danken voor de geleverde inspanningen. Dat onze dames niet op hun lauweren willen gaan rusten werd wel bewezen door het feit dat als volgende aktiviteit nu reeds het verkleed kinderkarnavalfeest werd aangekondigd, zodat de moeders nu reeds hun vindingrijkheid en hun handigheid met naald en schaar kunnen gaan botvieren.

SPAARKAS TIJL

Tijdens de laatste algemene ledenvergadering op donderdag 6 januari werd eveneens een nieuw bestuur aangesteld. Ook nu werd weer de traditie in ere gehouden dat het vrouwelijk element de meerderheid bezit en ziet het bestuur eruit als volgt : voorzitster mevr. Dewachter-De Bie ; ondervoorzitster mevr. Bricteux-Van Dijck ; feestbestuurster mevr. Heirman-Saeys en boetemeesteres is mevr. Brat-Delrue gebleven. Waar vroeger uittredend voorzitter Karel Van Bockel de eer van het sterke geslacht moest trachten hoog te houden, valt dit nu te beurt aan de schatbewaarder Fons Brat, die zich trouwens nu nog altijd zit af te vragen wat hij daar in dat gezelschap te verduren zal krijgen. Tot slot willen we graag de uittredende voorzitter en bestuursleden van harte danken voor hun jarenlange en belangloze inzet ten bate van onze Spaarkas Tijl.

Zandhoven sticht dansend VU-afdeling

De ene afdeling doet het zus, de andere zo. In Zandhoven, dat sinds 1 januari aangedikt werd met de gemeenten Pulderbos, Massenhoven, Pulle en Viersel, wil men de stichting van de VU-afdeling met een stichtingsbal bezegelen. Op maandag 10 januari werd daar inderdaad een VU-afdeling opgericht. Op zaterdag 5 februari om 20 u. zal deze gebeurtenis dansend officieel worden in de feestzaal De Lelie, Dorpsstraat 80 in Zandhove-Pulle.
Het orkest The Speeds zullen er een gezellige boel van maken. En de nationale VU-voorzitter Hugo Schiltz is ere-gast !

WERKING

Voor sociaal en juridisch dienstbetoon kan u elke donderdag vanaf 19 uur tot 21 uur terecht bij Leo Thys, Moerstraat, 28, Zandhoven-Pulderbos (tel. 84.41.35).
De personen die een abonnement wensen of lid willen worden, kunnen zich steeds wenden tot Roger Bollansée, Elzenstraat, 44, Zandhoven-Pulderbos.

Het Algemeen Vlaams Ziekenfonds houdt vanaf 1 januari 1977 zitdag, elke donderdag van 19 tot 21 uur te Pulderbos, Moerstraat, 28.

WENS

U ziet een hele boel aktiviteiten voor een pas gestarte afdeling. Veel sukses, vrienden !
Het mag wel in een gemeente die de CVP naar haar eigen maat heeft gesneden en waar ze dan ook bijna 48 % van de stemmen haalde.
Er is dus werk op de winkel !

ANTWERPEN (arrt)

VVM-DOSFELINST
op woensdag 2 februari, te 20 u. 30 in Trefpunt, Turnhoutsebaan 28, te Deurne. Deze avond heeft als thema : Sociaal Dienstbetoon.

ST.-AMANDS

Na een reeks huisbezoeken opgelegd door Etienne Servaes, vergezeld door senator Wim Jorissen werd te St.-Amands opnieuw verzameling geblazen ten huize van Etienne Servaes met het passend uithangbord « Doe het zelf ». In aanwezigheid van de parlementsleden Joos Somers en Wim Jorissen werd een werkgroep opgericht.
De werkgroep, die elke maand zal vergaderen, gaf zichzelf als eerste opdracht een honderdtal leden te werven, waarna door deze leden een bestuur zal worden verkozen. De huisbezoeken daartoe werden verdeeld. De initiatiefnemers van de werkgroep zijn Etienne Servaes, Aimé De Decker, Frans De Leeuw, Gaston Jacobs en Jos De Keersmaecker, allen uit St.-Amands en het echtpaar Herman Van Mierlo-Margo Verriest uit Oppuurs.

MECHELEN

Te Mechelen overleed, op 57 jaar, na een langdurige ziekte mevrouw Anna Amelia Hayette, echtgenote van ons gewaardeerd bestuurslid F.J. Smits. Onze arrondissementsvoorzitter, parlementsleden, Mechelse bestuursleden, bestuursleden van het VVO, waarin onze vriend Smits eveneens aktief is evenals vrienden en kennissen waren vrijdagnamiddag aanwezig op de begrafenis.
Aan vriend Smits betuigt onze redaktie en onze abonnementendienst zijn innige deelneming.

ANTWERPEN (Arr.)

23 JANUARI
is de dag waarop de kaderleden van de provincies Antwerpen, Limburg en het arrond. Leuven samenkomen voor een kaderdag in het Kultureel Centrum te Hasselt, Kunstlaan 5.
Wij beginnen te 11 u. en eindigen rond 17 u. 30. Ter plaatse is er mogelijkheid een middagmaal te bestellen.
Wij verwachten dat ALLE kaderleden van ons arrondissement aanwezig zullen zijn.

Brouwerij
MOORTGAT
BREENDONK
Tel. 031/86.71.21
Voor « AL » uw bieren en limonades
Bijhuizen : Cogels Osylei 73
2600 Berchem-Antwerpen
Tel. 031/36.10.11
Deheegher Jan
Ledeganckstraat 19, Gent
Tel. 091/22.45.62

KALENDER

JANUARI

21 **BORGERHOUT :** VU-leden, worstenbrood en appelbollenavond om 20 u. 30 in lokaal « De Oude Worstenpan », Turnhoutsebaan 9. Tombola en prettige verrassingen. Inschr. op het sekretariaat, Statielei 8, tel. 35.36.58.

21 **KONTICH-WAARLOOS :** Tweede voordracht van « Vlaamse exploratoren » om 20 u. 15 in de St.-Jozefschool. Voordracht van J. Vermeire over « In Polynesië bestaat het paradijs nog even ».

22 **BOOM :** Gezellig VU-samenzijn in café-restaurant « Wiphuis ». Met Discobar « Andy ».

28 **KONTICH-WAARLOOS :** Jaarlijks ledenfeest om 20 u. 15 in de parochiezaal St.-Rita. Inschr. bij de bestuursleden.

29 **AARTSELAAR :** De nieuw verkozen gemeenteraadsleden : Rik Thys, Marcel Belis, Roger Himpe, nodigen alle vrienden en simpatisanten uit op het vierde VU-bal om 21 uur in de gemeentelijke feestzaal, Guido Gezellestraat 13/1.

29 **GROOT-HEIST :** 10de Vlaamse nacht der Zuiderkempen om 21 uur in zaal Eden, Bergstraat, Heist-op-den-Berg. Inkom : 80 fr. Orkest : The Spoetniks.

29 **SCHOTEN :** Jaarlijks VU-etentje (koud buffet) in zaal De Poort (aan het Marktplein). Inkom : 150 fr. Inschrijvingen tot 24 jan. bij Machteld Van Mol, Borkestr. 115, tel. 58.52.42.

29 **ANTWERPEN :** Muziek, proza, ritme, volksdans, licht- en klankspel met « Show en Jeugdmuziekkorps Uilenspiegel » Antwerpen, om 19 u. 30 in feestzaal « Centrum », Canadalaan 3.

FEBRUARI

2 **ANTWERPEN** (arr.) : Vergadering voor alle VU-mandatarissen in het kader van de VVM-werking. Om 20 u. 30 in zaal Trefpunt te Deurne. Agendapunt : dienstbetoon.

5 **SCHOTEN :** VU-bal in zaal Riddershoeve om 20 u. 30. Kaarten te bekomen bij de bestuursleden.

5 **KONTICH-WAARLOOS :** Het Vlaams Nationaal Jeugdverbond nodigt U uit op haar eerste kaasavond om 20 u. 30 in zaal Pronkenborg, Kont. Kaz. Deelname : 250 fr. Inschr. op het VU-sekretariaat, Duffelsesteenweg 22, tel. 57.09.82.

12 **RIJMENAM :** 2de Vlaams dansfeest om 20 u. 30 in zaal St.-Martinus. Orkest : May and the Phantoms. Inkom : 60 fr.

19 **ANTWERPEN :** Jaarlijks galabal « Vroeger en Nu » in de Handelsbeurs. Initiatief van de Vlaamse Aktie- en Kultuurgemeenschap. Inkom : 300 fr. Kaarten te bekomen op het sekretariaat, Wetstraat 12.

20 **HOBOKEN :** De Vlaamse Kulturele Kring « Jan Peeters » geeft een zangnamiddag met Willem De Meyer onder het motto « Lied van mijn land, 'k zal u altijd horen ». Om 14 u. 30 in zaal « Hof ter Zande », Broydenborglaan. Inkom gratis.

BONHEIDEN-RIJMENAM

Sinds de jongste gemeenteraadsverkiezingen gonst het in deze gemeente van bedrijvigheid. De St.-Niklaasaktie met een bezoek aan tal van gezinnen was een meevaller. De ziekendag waarbij eveneens een bezoek werd gebracht aan heel wat eenzame zieken om hen een geschenkenpakket en wat opbeuring te bezorgen, was dit evenzeer.
Het verdere programma vermeldt een bal te Rijmenam op 12 februari en een kleinkunstavond te Bonheiden.
Om de twee maanden zal een blad worden uitgegeven en ondertussen traden ook al enkele tientallen leden toe. En men zal het er niet bij laten, zeggen ze.
Ondertussen heeft deze aktie de CVP al zo spinnijdig gemaakt dat ze de 3 stemmen die ze overhad bij de verkiezing van de leden voor het Centrum voor Maatschappelijk Welzijn aan de BSP kado deed om toch de VU maar van een zetel te kunnen houden.
Een mooi kompliment voor de vernieuwde werking. De Volksunie is vijand nummer één voor de CVP.

WERF **NU** EEN NIEUWE ABONNEE VOOR « WIJ »

COO ANTWERPEN

De Commissie van Openbare Onderstand van Antwerpen gaat voor KINDEREN die haar toevertrouwd worden, nog gezinstehuizen oprichten, om hen zoveel mogelijk in een familiale sfeer te laten opvoeden. Het is de bedoeling geleidelijk aan 4 à ± 6 kinderen in een gewoon gezin op te nemen, om hen de beste kansen te bieden op een volledige ontplooiing tot gelukkige volwassenen.
Deze gezinstehuizen zijn bedoeld voor kinderen die niet meer in hun natuurlijk gezin terecht kunnen, maar toch ook niet in een pleeggezin, b.v. omdat zij te dikwijls contact hebben met familieleden.
Meent U het aan te kunnen zulke kinderen in uw gezin OP TE VOEDEN onder gespecialiseerde begeleiding en samenwerking tot zij zelfstandig door het leven kunnen ?
Stel dan uw kandidatuur als ouders-opvoeders voor deze nieuwe GEZINSTEHUIZEN.
Onze voorkeur gaat naar gezinnen waarvan :
— de echtgenoot zijn werk buitenshuis behoudt ;
— de vrouw thuis voor de opvoeding van de kinderen zorgt ;
— het gezin een geschikt huis in Antwerpen of omgeving bewoont, of bereid is er te komen wonen ;
— beiden :
— tenminste 26 jaar en ten hoogste 45 jaar oud zijn,
— ten minste 5 jaar gehuwd zijn,
— geen kinderen hebben, of kinderen die al ouder zijn dan 10 jaar, (ervaring met sociaal gehandicapte kinderen is een aanbeveling).
— een bewijs van goed gedrag en zeden kunnen voorleggen ;
— bereid zijn medische en psychologische onderzoeken te ondergaan.

Bij kandidaatstelling dient opgave gedaan van het genoten onderwijs door beide echtgenoten.
Richt uw kandidatuur aan de Commissie van Openbare Onderstand, Lange Gasthuisstraat 33, 2000 ANTWERPEN.

Voor telefonische inlichtingen : 32.98.35 of 31.09.70 binnenpost 123 of 128. (adv)

Te Wechelderzande sprak senator Wim Jorissen over doel en noodzaak van de Volksunie, en deed hij een oproep tot de aanwezigen om een nieuwe afdeling op te richten en het werk thans in groep aan te pakken.
Zijn oproep vond een sterk gehoor bij de aanwezigen. Er kwam een voorlopig bestuur tot stand dat er als volgt uitziet : Voorzitter : Marcel Quintens, Beukenlaan 20, 2419 Poederlee. Ondervoorzitter: Jef Vermetten, Turnhoutsebaan 8, 2152 Wechelderzande. Sekretaris : Roger Proost, Sept 12, Wechelderzande. Propaganda : Roger Willems, Tielenbaan 22, 2452 Gierle. Organisatie : Rik Peeters, Broekzijstraat 421, 2418 Lille. Penningmeester : Robert Verboven, Pastorijstraat 20C, Wechelderzande. Het bestuur werd aangevuld met een werkgroep bestaande uit Herman Van Roey, oud-burgemeester, Emiel Helsen en de gebroeders Marcel, Jan en Roger Jacobs allen uit Wechelderzande naast Gust Diels, Jozef Mostmans en Staf Olieslagers uit Lille.

Nieuwe VU-afdeling te Lille

Jo Vandermueren, Dorp 4 Wechelderzande, die jarenlang, vaak alleen, het werk diende te doen en die om aflossing had gevraagd, werd tot erevoorzitter bevorderd met de verplichting de jonge ploeg op dreef te helpen ; taak die hij graag aanvaardde. Jef Vermetten werd aangeduid als afgevaardigde bij de arrondissementsraad.
Wim Jorissen werd tot peter voor de nieuwe afdeling bevorderd, en mevrouw Jenny Claes-Braspenninckx tot meter.
De geestdrift steeg nog beduidend toen twee verkozenen van de gelegenheidslijst Nieuw, Bert Hermans uit Gierle en Eddy De Fré uit Poederlee zich lid van de Volksunie lieten maken, en opgenomen werden in de werkgroep.
Werkgroep en bestuur zullen elke eerste maandag van de maand vergaderen, afwisselend in elk van de 4 gemeenten, Poederlee, Lille, Gierle en Wechelderzande, thans de nieuwe gemeente Lille.
Het was vroeg in de morgen toen de laatste leden het gezellige gasthof De Keyzer van de nieuwe erevoorzitter Jo Vandermueren verlieten, elk met een pakje blanco lidmaatschapskaarten op zak.

Rubens in Klein-Brabant

In het raam van het Rubens- en museumjaar 1977 heeft de Streek-VVV-Klein-Brabant-Scheldeland een kalender uitgegeven, waarbij de aandacht wordt gevraagd voor de literaire bijdragen van de grote dichter uit Sint-Amands, Emile Verhaeren, over Rubens en voor de Kleinbrabantse musea.
In het omvangrijke oeuvre van Emile Verhaeren vinden we niet alleen een uitvoerige studie over Rubens uit 1910, maar ook een lang Rubensgedicht dat in 1908 verscheen in de bundel « Les Héros » uit de reeks « Toute la Flandre ». Het fragment uit het gedicht, in de kalender opgenomen, werd in het Nederlands vertaald door Bert Peleman.
Hilaire De Moor uit Bornem leverde voor deze kalender een belangrijke reeks foto's over de Kleinbrabantse musea. Met een indringende kijk laat hij kennismaken met de rijkdom van het ambachtelijk streekmuseum « De Zilverreiger » te Weert, het Emile Verhaerenmuseum te Sint-Amands en het nieuwe museum « De Bres » te Ruisbroek.
Deze diversiteit aan onderwerpen heeft hij door een aangepaste vormgeving tot een boeiend geheel gemaakt.

De kalender is op aanvraag te bekomen. Verzoeken om toezending dienen gericht aan de VVV-Klein-Brabant-Scheldeland, Jan Van Droogenbroeckstraat 59A te 2688 Sint-Amands-aan-de-Schelde, vergezeld van 100 fr. als deelname in de onkosten. Het bedrag kan ook gestort op rekening nr. 061-7806640-60 van de VVV-Klein-Brabant-Scheldeland met zetel te Bornem.

ZOEKERTJE

Jonge Dame, met diploma van lager middelbaar, zoekt aangepaste betrekking in de omgeving Mechelen, Antwerpen, Brussel ; geen bijzondere looneisen.
Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, Liersesteenweg 11 te 2580 St.-Katelijne-Waver of telefonisch op nummer 015-21.79.00.

N07

OPTIEK
WALTER ROLAND
ANTWERPEN 58 KERKSTRAAT
Tel. (031)35.98.26
WETTELIJK ERKEND OPTICIEN

« HANDBOEK VOOR GEMEENTE-BESTUURDERS »

Bij de bestuursdrukkerij Vanden Broele te Brugge verscheen een volledig herwerkte uitgave van het « Handboek voor Gemeentebestuurders » van L. De Mulder en F. Geerts. Prijs : 295 fr.
Deze pocketuitgave van 202 blz. is een klein maar zeer betrouwbaar naslagwerk zowel voor de pas verkozen mandatarissen als voor hen die opnieuw een mandaat beginnen.
Na een korte inleiding over de mogelijke betwistingen ontstaan na de gemeenteraadsverkiezingen, vindt men in deze vraagbaak een degelijke uiteenzetting over de werking en de bevoegdheid van het gemeentelijk bestuursapparaat (gemeenteraad en schepenkollege), alsmede een zeer precieze omschrijving van rechten en plichten van burgemeester, schepenen en gemeenteraadsleden. Vooral dit laatste deel is uiterst interessant, zeker voor nieuwelingen in het vak.

André De Beul

BRABANT

VVM-TIP VOOR GEMEENTERAADSLEDEN

Het onthaal van Vlaamse inwijkelingen te Brussel

Reeds jaren poogt het Vlaams Onderwijscentrum van de Vlaamse gemeentebesturen de adressen van de inwijkelingen naar Brussel te bekomen, teneinde de Vlaamse « nieuwkomers » doeltreffend op te vangen.

SLECHTS 20 %

Zonder een georganizeerd Vlaams onthaal in het Fransdolle Brussel gaan een groot aantal Vlamingen die zich in de hoofdstad vestigen, voor de Vlaamse gemeenschap verloren. Het is duidelijk dat, wil men voor een degelijk onthaal zorgen, men dient te weten op welk adres de « nieuwkomers » gaan wonen. Dit vergt maar een kleine inspanning van onze Vlaamse gemeentebesturen en bewijst onze Vlaamse gemeenschap in Brussel zeer grote diensten.
Het is daarom ook ontgoochelend te moeten vaststellen dat **slechts ongeveer 20 % van onze gemeenten** hun medewerking aan deze adressenaktie hebben toegezegd.
Anderzijds hebben een aantal gemeentebesturen die hun medewerking aan de adressenaktie verlenen, het initiatief genomen aan de uitwijkelingen een **afscheidsbrief** te bezorgen, waarin gewezen wordt op het feit dat ze hun **Nederlandstalige identiteitskaart in de 19 gemeenten van de Brusselse agglomeratie mogen behouden.**
Zelfs indien men ertoe verplicht wordt zijn identiteitskaart te laten vernieuwen (bij wijziging in de burgerlijke stand van de houder, wanneer de identiteitskaart door het gebruik beschadigd is ; wanneer de foto van de houder niet meer gelijkend is en in ieder geval zodra de houder, aan wie de kaart vóór de leeftijd van 15 jaar werd uitgereikt, 18 jaar geworden is ; indien de kaart niet meer kan aangevuld worden), doet dit **niet de minste afbreuk aan het recht** vanwege het gemeentebestuur in de Brusselse agglomeratie de aflevering van een Nederlandstalige identiteitskaart te eisen.

VALSE CIJFERS

Tot nog toe laten de Vlaamse inwijkelingen zich te vaak vangen aan het Brussels « spelletje » in de gemeentelijke diensten : ze krijgen een Franstalige identiteitskaart in de handen gestopt, worden dan als Franstaligen ingeschreven, ontvangen achteraf Franstalige belastingsbrieven en worden ten slotte in zogenaamde statistieken meegeteld om aan te tonen dat « in Brussel toch niet zo veel Vlamingen woonachtig zijn ».

We beschouwen het dan ook als een belangrijke taak van de gemeentelijke VU-fraktie deze beide aangelegenheden ten spoedigste op de agenda van de gemeentraadszitting te berde te brengen.
Indien de overgrote meerderheid van de Vlaamse gemeentebesturen werk maken van deze **adressenaktie** en van het **recht** op een **Nederlandstalige identiteitskaart**, zal dit een wezenlijke steun zijn voor de Nederlandstalige gemeenschap in de Brusselse agglomeratie en voor de Vlaamse gemeenschap in het algemeen.
Adres van het Vlaams Onderwijscentrum : Martelarenplein 23, 1000 Brussel.

BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE

De volgende Arrondissementsraad gaat door op vrijdag 21 januari 1977 in het Koloniënhotel, Kruisvaartenstraat 8 (bij het Rogiersplein - Noordstation), 1000 Brussel.
Er is parkeergelegenheid in de onmiddellijke omgeving.

ROOSDAAL

WERKING
In de kalender (Brabant) kunnen onze lezers de aktiviteiten (bestuursverkiezing en eetfestijn) en de data vinden. Het is daar echter niet bij gebleven want het sukses van de jongste gemeenteraadsverkiezingen werd ten volle benut. Het aantal leden van onze afdelingen werd haast verdubbeld en tegen eind 1977 moet dat cijfer nog eens met zo'n vijftig aangedikt worden. Met wat goede wil van iedereen komt dat netjes voor mekaar !
Ook op het « WIJ »-abonnementenfront doet onze afdeling het verre van slecht. Regelmatig vinden wij Staf De Nul in deze Toplijst terug.

KALENDER

JANUARI

20 **BRUSSEL** : VNSU-vormingsavond « Naar een federale etiek ». Marc Cels-Decorte stelt zijn boek « Naar een federale ethiek » voor en geeft een uiteenzetting over de grondslagen van het Integraal Federalisme. Om 19 u. in het Hoekhuis, Gen. Jacqueslaan-Triomflaan, Gen. Jacqueslaan 265, 1160 Brussel.

28 **HULDENBERG** : Eerste VU-jongerenbal in zaal « Concordia », Terlanenstraat te Ottenburg, om 20 uur. Het plaatselijk orkest « The Starfighters » zorgt voor stemmige muziek voor jong en oud.

29 **GROOT-HALLE** : Overwinningsbal om 20 u. 30 in de parochiezaal St.-Rochus, Melkerijstraat te Halle.

FEBRUARI

5 **HERENT-VELTEM-WINKSELE** : VU-bal in zaal Sportcentrum om 20 u. 30. Orkest : Giant. Prijs : 50 fr.

5 **ROOSDAAL** : Eetfestijn in zaal Lombeekkring, K. Albertstraat te O.-L.-Vr.-Lombeek. Begin om 18 u. Zondag, 6 februari vanaf 12 u. en maandag 7 febr. vanaf 18 u.

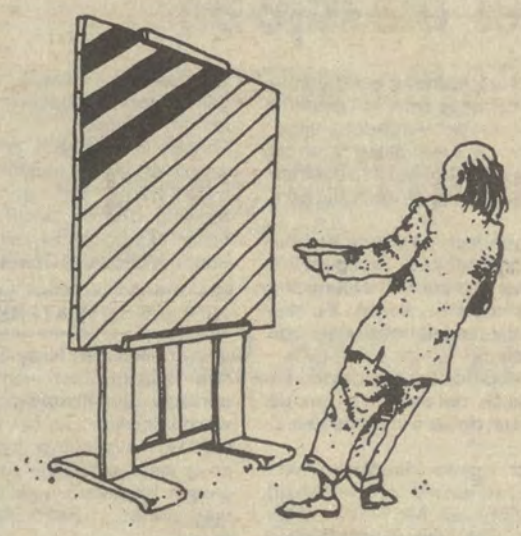

KARTOENS VAN FILIP BEENDERS

In de kunstgalerij « De Drij Molenijzers » te Zaventem worden kartoens tentoongesteld van de jonge Zaventemse kartoenist Filip Beenders. De plaatselijke VTB-VAB nodigt uit. De tentoonstelling loopt van 21 tot 31 januari '77 en is alle dagen toegankelijk van 9 tot 16 u. Zaterdag van 10 tot 12 uur en van 14 tot 16 u. Nog even het adres : « De Drij Molenijzers » (ASLK), Stationsstraat 92, Zaventem. Filip Beenders die reeds aktief is sinds begin 1974 behaalde heelwat prijzen, o.a. in Knokke-Heist, Hoeilaart, dr. Le Compte-kartoenboek, verder publiceerde hij in een hele reeks dag- en weekbladen.

EEN PAJOTTENLANDS ONDERONSJE

Tijdens de openingsreceptie van het nieuwe VU-sekretariaat verraste onze fotograaf twee van onze Pajottenlandse politici. Beiden tuimelden na de 10e oktober in de oppositie, dit na jaren lang in eigen gemeente de bestuursmeerderheid te hebben gevormd. Links Staf De Doncker, VU-fraktieleider in de Brabantse provincieraad, vroeger schepen te Gooik nu op de oppositiebanken. Rechts dr. Valkeniers, oud-burgemeester van Schepdaal, nu raadslid van Groot-Dilbeek. Dat het gesprek zeer ernstig was hoeft niet gezegd, d'as zo te zien...

Nationaal vormingsweek-end

Zaterdag 5 en zondag 6 februari 1977 in « Verbistcentrum », Zavelstraat 60, te Kessel-Lo.
Tema : Een nieuwe, radikale Vlaamse Beweging.
Programma :
Zaterdag 5 febr. : 10 u. : kennismaking ; 10 u. 30 : inleiding ; 14 u. : bespreking in werkgroepen ; 20 u. : « Grasduinen in de Nederlandse politieke poëzie » door Eugeen Van Itterbeek, letterkundige ; 22 u. : gezelligheid.
Zondag 6 febr. : voormiddag : vrije aktiviteit ; 14 u. : plenaire bespreking van de verslagen van de gespreksgroepen ; 18 u. : avondmaal en einde.
Inschrijven door overschrijving van 250 fr. op bankgiro 435-0256851-75 van VUJO-Nationaal, Barrikadenplein 12, Brussel, met vermelding Kessel-Lo.

DIEGEM, GEMEENTE VOL KONTRASTEN

Benoorden Brussel ligt Diegem, een gemeente vol kontrasten. Inderdaad, de oude landelijke schoonheid werd grotendeels, maar nog niet geheel, opgeofferd aan moderne industrialisatie en infrastruktuur van snelwegkompleksen e.d. Men kan er gelukkig nog de watermolen van Stockmans en de Duivenmolen, beide op een nog niet overwelfd deel van de Woluwebeek, bezichtigen.

De brochure in de Vlaamse Toeristische Biblioteek, werd geschreven door Jozef Lauwers, die ons hier een merkwaardige synthese levert van Diegem, dat als zelfstandige gemeente sinds 1 januari 1977 heeft opgehouden te bestaan.

Dit dorp is voornamelijk merkwaardig — en men kan die van op de grote wegen duidelijk zien — om zijn kerktoren.

Die toren is enig. Boven een vierkante bazis verheft zich een tiaarvormige spits, met drie gaanderijen (Architekt Petrus Paulus Merckx, 1654).

Men heeft daarin een huldebewijs willen zien t.o.v. de H. Kornelius : de omlopers zijn de kronen, de ovale opperlichten en de rechthoekige kijkvensters verbeelden de edelstenen, waarmee de pauselijke tiaar is versierd.

Men bewondert te Diegem nog het poortgebouw van een 15e-eeuwse waterburcht, een versterkte hoeve met slottoren (1762) en, op het kerkhof, het monumentale graf van de Diegemnaar Viktor Servranckx, een der pioniers van de abstrakte schilderkunst.

Losse nummers van de Vlaamse Toeristische Biblioteek zijn, zolang de voorraad strekt, te koop in al de boekhandels van de Vlaamse Toeristenbond tegen 30 fr. per exemplaar (32 fr. als over de post moet worden toegezonden). Men kan daar ook inschrijven op een abonnement voor twaalf achtereenvolgende nummers tegen slechts 300 fr., verzendingskosten inbegrepen. Zulk abonnement kan op ieder ogenblik ingaan.

AANBEVOLEN

KUNSTGEBITTEN
HERSTELLINGEN
Tandheelkundig Laboratorium
VAN DER KLEIJN
Chazallaan 83
1030 Brussel (Schaarbeek)
02/734.06.43
Na 18 u. 425.46.42

poketino
Specialist in grammofoonplaten, magneetband, cassetten en toebehoren.
Em. Jacqmainlaan 144-146, 1000 Brussel.
POKETINO-ASSE
Steenweg 19 (Hoek de Vironstraat), 1700 Asse.

ELECTRA-BREE p.v.b.a.
Electro - Groothandel
Boneputstraat 38 - 2690 BREE
011/46.11.88 - 46.24.77
Staatsbaan 1 - 3460 HALEN
013/44.17.42 - 44.17.43
MIELE - AEG - LINDE

P.V.B.A. Tom DE CRAEN
Verwarming
Stoom- en Sanitaire installaties
Molenstr. 78 - 2921 Nieuwenrode
Tel. : 015/71.12.40

AL-AL keukeninrichtingen
Jan Claes
Bondgenotenlaan 163
Leuven. Tel. : 016/23.47.94

AANBEVOLEN

Dames en heren, in uw belang
wendt U voor uw
SCHILDER- BEHANGWERKEN en
VLOERBEKLEDINGEN
tot mannen van 't vak
ADOLF CLAES
EN ZOON ANDRE
Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem
Tel. : 054/33.37.56

DE OUDE KRING
Café-VU-lokaal
Dorpsplein, Heusden-Limburg

10% vr. V.U. leden
KOSTUUMS - VESTONS - BROEKEN - PARDESSUS
OOK NAAR MAAT
RICO-KLEDING VERMEESCH
Steenhouwersvest, 52 Antwerpen Tel. 03.31.35.83

VERVOER - VERHUIZINGEN
Laadruimte van 30 tot 50 m3
VECOVEN Jozef
Haneveldlaan 47
1850 Grimbergen
Tel. : 02/268.14.02

FEESTZALEN-SALONS
DE LANDSKNECHT
Aannemer van alle feesten.
Ook verhuring van tefelgerief.
Schilderstraat 33, 2000 Antwerpen
031/37.45.72

Gezellig en lekker eten ?...
De Taveerne
BAR RESTAURANT
is nu ook 's middags open !
met dagmenu én kaart.
Kaasmarkt 157, 1810 WEMMEL - 02/478.83.18.

LIMBURG

Maaseik-Neeroeteren-Opoeteren handhaven «geel blaadje»

Om de nieuwe legislatuur goed aan te vangen werd reeds druk in beperkte kring en ook breder vergaderd, uitgepraat en beslist. Kandidaten voor de diverse organen, zoals het Centrum voor Maatschappelijk Welzijn zijn aangeduid.
Heel belangrijk leek ook de eigen houding in het oppositieblok. Een gemeentelijke werkgroep zou als stuurgroep voor de verkozenen dienen, die dan heel wat denk- en informatiewerk zou kunnen doen.
Die werkgroep zou tevens dienen als schakel tussen de achterban en de verkozenen uit de verschillende « kerkdorpen ».
Het bekende « gele » blaadje zou verder als gewaardeerd informatieblad worden uitgegeven. Men was echter van oordeel dat meer kommentaren op plaatselijke situaties ook buiten de gemeenteraad zouden moeten opgenomen worden.
Opvallend was eens te meer de brede wil tot blijven werken, samen, dinamisch én met een eigen gelaat. Onze afdeling is geen stuurloos, geslagen schip, alle hands blijven aan dek. De koers is bepaald. Goede vaart !

NIEUWE UITBATERS

Jos Poukens en Nelly Steyers openden onlangs met een flinke drink opnieuw de Katolieke Kring. Alles werd voordien een flinke beurt gegeven. Het vergaderzaaltje is als nieuw en gratis beschikbaar voor alle verenigingen. Kom eens even langslopen en wat praten... Gezondheid in ieder geval !

HASSELT (Arr.)

Op donderdag 13 januari vergaderde het arrondissementeel bestuur in Hotel Warson te Hasselt.
Waren aanwezig : Senator Vandekerckhove, Jos Truyen, Karel Wijckmans, Emiel Pals, Renaat Vanheusden, Ivo Jacobs en Willy Putzeijs. Na de bespreking van het verslag van de vorige vergadering werden de volgende punten besproken : arrondissementeel blad (leiding : Dr. Vandekerckhove), arrondissementeel bal (Jan Roux en Miel Pals nemen kontakt op met de afdeling Heusden-Zolder), provinciale en parlementsverkiezingen, afdelingswerking.

Tot slot las voorzitter Truyen het verslag voor van de onlangs gehouden vergadering ter bevordering van de provinciale koördinatie. Belangrijke data : donderdag 27 januari te 20 u. : arrondissementele raad in de Oude Kring te Heusden ; donderdag 10 februari te 20 u. : arrondissementeel bestuur in Hotel Warson te Hasselt en donderdag 3 maart te 20 u. : arrondissementele raad in het Parkhotel te Lummen.

Teksten voor WIJ kunnen doorgegeven worden aan Willy Putzeijs, Groenstraat 1 te 3920 Lummen. Ook telefonisch : 013-55.18.97.

KOERSEL

Het verruimd afdelingsbestuur vergaderde maandag 10 januari ten huize van de nieuwe voorzitter Jozef Reynders. Voornaamste agendapunten : het opstellen van het plaatselijk VU-blad Vrij-Uit, ledenwerving en innen van de lidmaatschapsgelden. bestuur heet alle nieuwe leden hartelijk welkom.

PLAATSAANBIEDING

VUJO-NATIONAAL zoekt een bediende voor zijn sekretariaat.

Vereisten :
- diploma secundair onderwijs van de hogere graad
- ten minste zes maanden ervaring hebben gehad in het jeugdwerk (nationaal, regionaal of lokaal)

Kandidaturen met curriculum vitae dienen gericht te worden aan het VUJO-sekretariaat, t.a.v. Karel Van Reeth, Barrikadenplein 12 te 1000 Brussel, vóór 15 januari 1977.

MINISTERIE VAN NATIONALE OPVOEDING EN KULTUUR

Het ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur Dienst Internationale Kulturele Betrekkingen deelt mede dat een aantal plaatsen te begeven is van Belgische onderwijs-assistenten in de Franse en Nederlandse taal voor Italië, Oostenrijk, Duitsland en Groot-Brittannië.

Leeftijdsgrens : 30 jaar.

Voor Italië (Franse taal).
Voorwaarden : diploma van leraar of lerares, 2 jaar studie aan een instelling van hoger onderwijs en met goed gevolg examens afgelegd te hebben.
Taak : 12 lesuren per week, voornamelijk konverstatie- en lektuuronderricht.
Periode : van 15 oktober tot 31 mei.
Vergoeding : Belastingvrij : 183.644 Lires per maand. De reiskosten zijn ten laste van de kandidaat.

Voor Oostenrijk (Franse taal).
Voorwaarden : Diploma van leraar of lerares, 2 jaar studie aan een instelling van hoger onderwijs en met goed gevolg examens afgelegd te hebben.
Taak : 12 lesuren per week, voornamelijk konversatie- en lektuuronderricht.
Periode : van 1 oktober tot 31 mei.
Vergoeding : Belastingvrij : 6.954 shillings per maand. De kandidaat krijgt een vergoeding van 10 maanden. De reiskosten zijn ten laste van de kandidaat.

Voor Duitsland (Nederlandse en Franse taal).
Voorwaarden : 2 jaar studie aan een universiteit en met goed gevolg examens afgelegd hebben. Leraar of lerares met universitair diploma.
Taak : 12 tot 15 lesuren per week, voornamelijk konversatie- en lektuuronderricht.
Periode : 9 à 10 maanden vanaf september.
Vergoeding : Belastingvrij. 650 D.M. per maand. De reiskosten zijn ten laste van de kandidaat.

Voor Groot-Brittannië (Franse taal).
Voorwaarden : 2 jaar studie aan een instelling van hoger onderwijs en met goed gevolg examens afgelegd te hebben. Diploma van leraar of lerares. Gehuwde kandidaten komen in aanmerking, indien niet vergezeld.
Taak : 18-24 lesuren per week.
Periode : van september tot juli.
Vergoeding : 1.234 pond per maand, niet belastingvrij.

Inlichtingen en inschrijvingsformulieren kunnen bekomen worden op het : Ministerie Nationale Opvoeding en Nederlandse Kultuur, Bestuur voor Internationale Kulturele Betrekkingen
Kortenberglaan 158
1040 BRUSSEL
Tel. 02/735.61.40 toestel 343.
Uiterste inschrijvingsdatum 28 februari 1977.

OOST-VLAANDEREN

Denderleeuwse jeugd op straat om speelweide te redden

Zondag jl. trokken enkele honderden jongeren en hun ouders door de straten van Denderleeuw om te protesteren tegen de aangekondigde verkoop van de KOO-gronden rond het « nieuwe kerkhof ». In de onmiddellijke buurt daarvan bevinden zich de lokalen van de VVKS-scouts, groep Prins Boudewijn. Het oudste lokaal, dat van de verkenners en de jongverkenners, werd in 1956 gebouwd, dat van de welpen en Stam 10 in de zestiger jaren. Door de verkoop van de gronden, die voorzien was voor gisteren woensdag, zouden de padvinders hun speelweiden errond verliezen. De huidige bestuursmeerderheid (Van Isterdaal-VU-CVP) zit weer verveeld met deze verkoop en staat praktisch machteloos te meer daar het hier om een zaak gaat die reeds in 1968 gepland was en pas nu haar beslag krijgt.
De vraag kan echter wel gesteld worden waarom men zo lang gewacht heeft met de bekendmaking en de jongelui nu voor het voldongen feit zet...
Hoe dan ook, de jeugd — en dan vooral de bedreigde scouts — kwam massaal op straat. Hopelijk wordt een bevredigende oplossing gevonden door b.v. een aantal percelen niet te verkopen.

Groene zone bedreigd te Brakel?

Ofwel is niemand (zelfs ter plaatse) op de hoogte, ofwel maakt niemand er zich druk om.
Maar (ook) in Brakel dreigt een stuk groene zone verloren te gaan, als niet vlug en afdoende kan gereageerd worden.
Enkele maanden geleden (de precieze datum is ons onbekend) beslisten de bazen van de plaatselijke « Koningsbronnen » (KB) een stuk half-beboste grond, gelegen aan de rand van het Brakelse centrum tussen Oude Blekerijstraat en Brusselsestraat te verkopen aan de eveneens plaatselijke bouwmaatschappij « VRD Woningbouw SV » (verkoopprijs en precieze oppervlakte van het perceel zijn al evenmin bekend).
De verkochte grond werd in het gewestplan echter als groene zone vastgelegd. Dus moet de bouwmaatschappij nu middel zien om die bestemming te negeren en/of te wijzigen. (Geen enkele bouwmaatschappij koopt een stuk groene zone om ze als groene zone te bewaren !).
Wat voor soort woningbouw VRD op het oog heeft blijft voorlopig een raadsel. Wel is het weinig waarschijnlijk dat er residentiële woningen zullen opgetrokken worden — daarvoor is het Brakels bouwpubliek te weinig kapitaalkrachtig (of anders mikt VRD op rijke, lees volksvreemde, niet-Brakelaars).
Bovendien doen geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan voor hoogbouw « ergens in Brakel ». Weliswaar geruchten, maar gestaafd door semi-officiële verklaringen. Geruchten én plannen zouden wel eens de Oude Blakerij kunnen betreffen.
En als dit niet vloekt : hoogbouw in een der meest typische landelijke gemeenten van Vlaanderen, dat meteen zijn groen-gaafheid aangetast ziet.
Is het voor onmiddellijke aktie vooralsnog te vroeg, voor oplettendheid en informatie is het hoog tijd. (fs)

GOOSSENAERTS-KRING WAARSCHOOT KRIJGT NIEUWE VOORZITTER

Sinds 1972 richtte de dr. Goossenaertskring als Vlaams-nationale vereniging zowel vormende als ontspannende aktiviteiten in.
Voorzitter Fons Van Holderbeke heeft thans het roer in handen gegeven van een nieuwe medewerker, de heer Georges Walter, Bosstraat 11. Op de bestuursvergadering van 13 januari '77 heeft Walter onder algemene instemming de opdracht aanvaard. De Goossenaertskring heeft ongetwijfeld een goede keuze gedaan. De nieuwe leidsman is docent aan het Hoger Technisch Instituut voor Bedrijfsleiding te Gent. Als voormalig voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee van Evergem deed hij ervaring op in de kulturele sektor.
Hij is voorstander van een goede samenwerking met het Waarschoots IJzerbedevaartkomitee en de andere verenigingen.
Voor maart '77 kondigt hij een Priester Daens-avond aan, waarover nadere gegevens volgen.
We wensen de nieuwe voorzitter inmiddels een vlotte vaart. Op de steun van Volksunie-Waarschoot zal hij steeds kunnen rekenen.

DENDERLEEUW

NIEUW BESTUUR
Ingevolge de verkiezing tot gemeenteraadslid van voorzitter Fritz Van Damme, werd er in de vergadering van 12 januari '77 overgegaan tot aanpassing van het bestuur :

Voorzitter : De Kegel Herman ; sekretaresse : Van Daele Agnes ; penningmeester : Van de Velde Herman ; ondervoorzitter : Mornout Eugeen ; propaganda-organizatie : Van Eesbeeck Luc ; verantwoordelijke VUJO : Vermeiren Erwin : bestuurslid : Cornelis Johan en Van Vaerenbergh Ghislain.

NINOVE

Zitdag sociaal dienstbetoon.
Op zondag 30 januari zal er geen zitdag gehouden worden ten huize van volksv. Georgette De Kegel te Ninove, wegens de provinciale kaderdag van de Volksunie te Gent.
Vanaf zondag 6.2.77 is het opnieuw iedere zondag van 9 u. 30 tot 11 u. 30.

LANDEGEM HANSBEKE MERENDREE

AFDELINGSFEEST
Ons afdelingsfeest, dat door de gemeenteraadsverkiezingen werd uitgesteld, zal doorgaan op vrijdag 11 februari. Verdere inlichtingen zullen meegedeeld worden.
ABONNEMENTEN
Alhoewel het procent geabonneerden te Landegem hoog ligt, zal toch nog een inspanning gedaan worden om ons blad « WIJ » in enkele nieuwe huiskamers te doen binnendringen.
In Hansbeke en in Merendree moeten zeker een tiental nieuwe abonnementen kunnen gemaakt worden.
BESTUURSLEDEN GEVRAAGD
De voorzitter en twee bestuursleden zullen door hun mandaat in de Groot-Nevelse gemeenteraad, niet meer over voldoende tijd beschikken om zich ten volle in te zetten als bestuurslid van onze afdeling. Wie zich geroepen voelt om een bestuursfunctie op zich te nemen kan kontakt opnemen met een van de huidige bestuursleden.

KALENDER

JANUARI
21 **ZELE** : Feest voor al de medewerkers van de voorbije gemeenteraadsverkiezingen.
22 **DENDERWINDEKE** : VU-leden en simpatisanten-etentje om 19 u. 30 in de afspanning « De Kroon », Krepelstraat. Kaasassortiment met wijn voor 100 fr. Inschr. door storting op rek. 439-9096931-73.
22 **GENT-EEKLO** (arr.) : Officiële opening van het nieuw sekretariaat van 16 tot 20 u. Ook op zondag 23 jan. van 10 tot 13 u. Nieuw adres : Bennesteeg 2, 9000 Gent (dichtbij de Roeland).
22 **RONSE** : Bal der Vlamingen om 20 u. 30 in zaal St.-Franciscuskring, Steenweg op Elsele. Orkest : Studio Spitfire. Inkom : 60 fr. Initiatief van TAK-Vlaamse Ardennen.
24 **DESTELBERGEN** : Gemeenteraadszitting om 19 u. 30. Verkiezing leden OCMW.
24 **WAARSCHOOT** : Gemeenteraad en verkiezing OCMW-leden om 19 u. 30.
25 **ZOTTEGEM** : Hugo Schiltz, alg. voorzitter, spreekt over « Zelfbestuur voor Vlaanderen » in de feestzaal Graaf van Egmont, Hoogstraat.
29 **ZOMERGEM** : 7de Groot Vlaams Vriendenbal om 21 uur in het Parochiaal Centrum. Orkest : Peter Dino. Inkom : 70 fr. Voorverkoop : 60 fr. Gepensioneerden gratis.

FEBRUARI
2 **BEVEREN** : Informatieavond met de bioloog en astroloog Herman Vos over de zin en onzin van astrologie. Om 20 u. in de Centrumschool. Ingericht door Vlaamse Vrouwenbeweging Nele (leden 60 fr., niet-leden 80 fr.).

Open deur in Gent-Eeklo

Op zaterdag 22 en op zondag 23 januari van 10 tot 13 u. houdt het arrondissementeel bestuur van Gent-Eeklo een Open Deur-dag in haar nieuw arrondissementeel sekretariaat. Bestuursleden en hun echtgenoten worden verwacht, maar niet-bestuursleden zijn tevens van harte welkom.
Een welgemeend proficiat aan Gent-Eeklo en een goede werking in de nieuwe thuis !
Het nieuw arrond. sekretariaat bevindt zich in de Bennesteeg 2 te Gent. (Tel. : 23.70.98... voorlopig nog niet aangesloten)
Het arrond. sekretariaat is open : iedere dinsdag van 16 tot 18 uur voor iedereen (inlichtingen en dienstbetoon) ; iedere dinsdag van 20 tot 22 uur, enkel voor de afdelingsbestuursleden.

AFREKENING LIDKAARTEN
VU-afdeling Gentbrugge was weer, zoals vorig jaar, de eerste afdeling die ons arrond. sekretariaat binnenviel met de volledige afrekening van de hernieuwde leden. Proficiat !
Even herinneren dat alles dient vereffend te worden ten laatste op dinsdag, 25 januari op het arrond. sekretariaat. Na deze datum is er financieel verlies op iedere lidkaart.
Penningmeester Leon Lippens laat weten dat u ook tijdens de Open-deurdagen van 22 en 23 januari met hem kunt afrekenen voor de ledenhernieuwing.
KADERDAG : OPROEP
Het arrond. bestuur van de Volksunie doet een speciale oproep tot alle mandatarissen, kaderleden, bestuursleden en aktieve leden om zeker aanwezig te zijn op de Interprovinciale kaderdag van zondag 30 januari in het interprovinciaal kongrescentrum, Floraliepaleis te Gent. Aanvang om 11 uur. Echtgenoten zijn hartelijk welkom. Er is kinderoppas voorzien.

MERELBEKE

Op 15 januari overleed te Nukerke op 76-jarige leeftijd Valère De Moor, vader van het Gentbrugse gemeenteraadslid Jan De Moor.
Beter bekend bij de Merelbeekse propagandisten als nonkel Valère uit de Bergstraat, was hij reeds in 1954 VU-kandidaat bij de parlementsverkiezingen in het arrondissement Oudenaarde.
Zolang zijn gezondheidstoestand het toeliet ontbrak hij op geen enkele Vlaamse manifestatie.
Begrafenis aanstaande zaterdag 22 januari om 10 u. 30 in de Dekanale kerk van Merelbeke-centrum.
Langs deze weg bieden wij de familie onze oprechte gevoelens van medeleven in de rouw aan.

ZOTTEGEM

HUGO SCHILTZ KOMT !
Dinsdagavond 25 januari 1977 is Hugo Schiltz de gast van onze vernieuwde en verjongde afdeling. De partijvoorzitter van de Volksunie zal op die avond te Zottegem een voordracht houden over het thema « Zelfbestuur — voor Vlaanderen — welvaart voor ons volk ». De spreekbeurt vindt plaats in de Feestzaal Graaf van Egmont, Hoogstraat, Zottegem.
Van dit eerste optreden naar buiten sinds de gemeenteraadsverkiezingen wil het afdelingsbestuur een meevaller maken. Wij rekenen op al onze leden en lezers om op post te zijn. Vrienden en sympathisanten zijn vanzelfsprekend welkom.

DIRK MARTENS
NINOVE — AALST
P.V.B.A.
Beverstraat 24-26 — Tel. 054/331.05
Lange Zoutstr. 30, 29-33, 36-38 — Tel. 053/240.60
*
KINDERARTIKELEN : plooi- en wandelwagens - bedjes en wiegen - stoelen en looprekken - schommels - kamerversieringen - wastafels en waskussens - kinderkleding.
SPORTARTIKELEN : allerlei - turnkledij - ruiteruitrustingen - pingpongtafels - badkleding en alle toebehoorten - rol- en ijsschaatsen - kampingartikelen - turngerei.
SPEELGOED : uitgebreide keus in merkartikelen : autobanen - elektr. treinen der beste merken - auto's - go-carts - traktoren - poppen - poppenwagens en -wiegjes - burelen - lessenaars - borden - fietsjes - alle gezelschapsspelen - alle soorten mekanieken - schooltassen - borden - tuinmeubelen - tuinschommels.
— ZEER VOORDELIGE PRIJZEN —

WIJ, VROUWEN

LUISTEREN NAAR VROUWENKOMMISSIE

Weinigen weten dat er bij de UNO al sinds jaar en dag een technische kommissie bestaat voor ekonomische en sociale zaken. De kommissie voor de status van de vrouw is daarvan een onderdeel (ook al jaren lang). Die groep heeft indertijd het *« jaar van de vrouw »* aanhangig gemaakt bij de algemene vergadering van de UNO.
Naar aanleiding van het jaar van de vrouw is in België door het ministerie van buitenlandse zaken de konsultatieve kommissie voor de status van de vrouw opgericht. Deze kommissie werd in oktober 1975 geïnstalleerd. Zij houdt zich op het niveau van de UNO-afspraken bezig met informatie, inspraak en follow-up in internationaal verband. Verder houdt ze de internationale organisaties op de hoogte van wat er in België gebeurt op het gebied van de verbetering van de status van de vrouw. Denken wij even aan het vernieuwd huwelijksgoederenrecht en het erfrecht, aan de ratificering en het opnemen in de wet van gelijke beloning voor gelijksoortige arbeid, aan het analyseren van binnengekomen vragen via de vrouwentelefoon en aanbevelingen in verband hiermede aan officiële instanties.
De Belgische *konsultatieve kommissie* heeft een dokumentatiecentrum opgericht (Grote Hertstraat, waar vroeger die vrouwentelefoon was) en waar nu alles is te vinden wat betreft resoluties, konventies en ratificeringen van konventies op het niveau van internationale organisaties (UNO, FAO en anderen), voor zover het betrekking heeft op de positie en status van de vrouw.
Een van de dingen die België nog altijd niet uit de diskriminatiesfeer gehaald heeft zijn de « openbare ambten ». Op het ministerie van Financiën zijn bepaalde (hoge !) jobs voorbehouden aan mannen. In het politiekorps kunnen vrouwen bepaalde hoge funkties niet krijgen (dat staat dus nog steeds in allerlei reglementen). Een diskriminatie die misschien niet massaal is, maar wel hardnekkig.
Parlementsleden, aktiegroepen, juristen, enz... — die precies willen weten waar België fout zit — kunnen dus proberen hun licht op te steken bij dat *dokumentatiecentrum* (d.w.z. daar vinden zij de internationale spelregels waarop België « ja » zegt — in eigen wetten en reglementen moeten zij dan nagaan waarin België néé doet).
Konventies van de UNO die door een land worden ondertekend, dwingen dat land tot evolutie van zijn wetgeving. Daarom zijn konventies beter dan resoluties, die alleen maar aanbevelingen zijn en daarom probeert men altijd een resolutie later om te bouwen tot een konventie.

BASIS VOOR DISKUSSIE

De door België opgestelde tekst *« ontwerpkonventie »* tot afschaffing van de diskriminatie van de vrouw, diende vaak als basis voor diskussie.
Er waren vijf werkgroepen voor die zittingen. Aangestipt weze hierbij dat het koncept van de emancipatie in de ontwikkelingslanden een andere betekenis heeft dan in de westerse wereld. Gelijke rechten en kansen zijn er veel relatiever. Het belangrijkste voor de derde wereld is verbetering van de levensomstandigheden voor grote groepen mensen in de wereld.
Daarom is er in België nog een zesde werkgroep opgericht in die konsultatieve kommissie : een werkgroep die zich bezighoudt met ontwikkelingshulp. Uit een onderzoek is gebleken dat de promotie van de vrouw maar weinig aandacht krijgt bij het besteden van een bedrag aan ontwikkelingshulp.
De werkgroep heeft een *enquête* gedaan (via Belgische ambassades) om te weten hoe andere landen het aanpakken. Daaruit kwam als besluit dat vele landen op dit punt verder staan. Men probeert nu of samenspraak mogelijk is, en of België voordeel kan halen uit ervaringen van verder geëvolueerde landen.
De werkgroep arbeid legt de nadruk op de noodzaak van een versnelde uitvoering van de koëdukatie. Zij ziet de noodzaak en het belang voor vrouwen van de stabiliteit van hun werkkring. De beschermde positie (in arbeid) is voor haar vaak nadelig. Er moeten gezonde werkvoorwaarden en werkomgevingen komen voor vrouwen én mannen. Zowel de vader als de moeder moeten betaald verlof kunnen krijgen wegens familiale omstandigheden. Vrouwen moeten in de toekomst meer kunnen deelnemen aan politiek en aan beleidsvorming.
Op een vraag van een van de aanwezigen op de perskonferentie welke stimulansen er van zo een konsultatieve kommissie kunnen uitgaan voor de emancipatie in eigen land, antwoordde de voorzitster, mevr. Coene, dat het in België tijd werd voor een emancipatiekommissie — ingesteld door de overheid — die een beleid uitstippelt waarnaar *de overheid ook luistert...!*

Hilda Uytterhoeven

IN OLSENE STAAT EEN « HUYS »

Aan de weg Deinze-Kortrijk ligt een gemeente, die sinds 1 januari 1977 ingelijfd is bij het grotere Zulte. Verschillende mooie hoeven te midden van groen, enkele kasteeltjes en een fraai park maken de Kerkstraat te Olsene het bewandelen meer dan waard. Er is bovendien een indrukwekkend kasteel, een van de belangrijkste in de provincie, zichtbaar links van op de rijksweg Gent-Kortrijk.
Olsenes grootste zoon is ongetwijfeld Modest Huys (1874-1932), wellicht, onverdiend, te weinig bekend, maar een schilder waarop ons volk nochtans fier mag gaan.
In de brochure « Olsene en Modest Huys » uitgegeven in de Vlaamse Toeristische Biblioteek, bezorgt Andries de Poorter ons een toeristische beschrijving van Olsene en weidt breed uit over leven, werk en karakter van Modest Huys, die aanvankelijk de invloed van Emiel Claus onderging maar spoedig een zelfstandige kunstrichting insloeg. Zijn werk bevindt zich in de musea van New Orleans, New York, Londen, Parijs, Munchen, Essen, Brussel, Antwerpen, Brugge en Deinze.
Wie meer wil weten over Olsene en behoorlijk gedokumenteerd wil zijn over een begaafd kunstenaar uit de reeds zo beroemde Leiestreek, schaffe dese brochure aan.
Losse nummers van de Vlaamse Toeristische Biblioteek zijn, zolang de voorraad strekt, te koop in al de VTB-boekhandels tegen 30 fr. per exemplaar (32 fr. als over de post moet worden toegezonden). Men kan daar ook inschrijven op een abonnement voor twaalf achtereenvolgende nummers tegen slechts 300 fr., verzendingskosten inbegrepen. Zulk een abonnement kan op ieder ogenblik ingaan.

DESTELBERGEN-HEUSDEN

DAGELIJKS VU-BESTUUR

Voorzitter : Emiel De Zuttere, Doolaegepark 5, Heusden, (tel. 30.51.41). Sekretariaat : Frans Van Laeken, Dendermondse stg., (tel. 28.30.08), Destelbergen. Penningmeester : Marie-Josee Lataer, Hooistraat 1, Heusden. Propaganda : Andre De Rijcke, Nijverheidsstraat 48, Destelbergen. Organisatie : Roland Kerckaert, Europalaan 16, Destelbergen, (tel. 28.35.46). VVM en Pers : Koen Van Meenen, Nederbroekstraat 1, Heusden, (tel. 52.22.33). Het algemeen bestuur ziet er verder als volgt uit : Blanka Debeuf, Hilda Janssens, Jaklien Fack, Hugo De Boever en Rudi De Mol uit Heusden, Edgard Cappaert, Piet Davelose, Andre Clerieck, Arthur De Smet, Arnold Vandelanotte uit Destelbergen.

GEHEIME STEMMING ONGELDIG ?

De stemming voor de schepenen, verliep te Destelbergen niet zoals het moest. Overloper Van de Walle werd goed bewaakt. Achter hem stonden toevallig (???) de 2 kommisarissen der beide gemeenten Heusden en Destelbergen. En dan maar trachten geheim te stemmen voor het aanduiden van nieuwe schepenen...

NINOVE

VUJO VAN START

Op vrijdag 4 februari geeft VUJO-Ninove een eerste kontaktvergadering in het zaaltje van De Denderhoeve, Burchtstraat, Ninove. We beginnen om 19 u. We zoeken een voorzitter, een penningmeester, een sekretaris en al wat er nodig is om met een ernstige kern van start te gaan. Uiteraard krijg je vooraf in geuren en kleuren uitgelegd wat VUJO eigenlijk voor iets is.
Als je op voorhand graag wat meer vernam kan je terecht bij : Rik Haelterman, Steenweg naar Ninove, 48, Denderwindeke ; Rudy Lauwaet, Linkebeek 7, Denderwindeke - tel. 33.34.35 ; André Scheerlinck, Pamelstraat 123, Ninove - tel. 33.62.83.

Iedereen die jonger is dan 25 jaar en uit een van de deelgemeenten, is van harte welkom !

ZOEKERTJES

GROOT-GENT

— Werkloze kelner, 25 jaar, zoekt passende betrekking. Aanvaardt ook ander werk.
— Chauffeur, 52 jaar, zoekt passende betrekking. Aanvaardt ook werk als magazijnier, handlanger of karweiman.
Zich wenden : Senator O. VAN OOTEGHEM, Rode-Kruisstraat 7 - 9219 GENTBRUGGE - tel. : 091/30.72.87. N 08

Zoekt werk : jonge man, 23 jaar oud, vrij van alle militaire verplichtingen, moeder weduwe.
Gedane studies ? graduaat fotografie : 2 jaar Technicum Antwerpen ; graduaat cinematografie : 2 jaar : Narafi Brussel
Kontakt opnemen met Senator Willy Persyn, Kapellestraat 30, 8050 Wingene, tel. 050-65.50.90. N06

TANDARTS GEVRAAGD
voor 2 dagen per week in het Brusselse.
Kand. aan adres redaktie « WIJ ».
N02

Kaderbediende, 56 j., verzekeringen, door eigen (!) mensen in de steek gelaten, kreeg ontslag na 21 j. dienst. Zoekt werk in verzekerings- of sociale sektor. Brieven naar B. Dosfel, P.B. 405, Antwerpen 1. (No5)

Juf. uit het Geraardsbergse zoekt werk. Is houder van een diploma Hoger Middelbaar onderwijs ekonomische afdeling. Noties van Frans, Engels, Duits, dactylo. Zoekt kantoorwerk, rekenplichtige of opsteller. Tel. inlichtingen : 054/41.27.20. N-04

Handelskorrespondent, goed tweetalig, met enige kennis van Engels en Duits, en met enkele jaren ervaring voor een bedrijf aan de Westrand-Brussel. Kontakt via A. De Schrijver, Ninoofsesteenweg 515, 1711 Etterbeek.
N 09

Te Koop : Versterker en 2 luidsprekers 30 W, wageninstallatie. Prijs : 5.000 fr. Zich wenden Stuiversstraat 222 Oostende.

Wie biedt wat voor 7 jaargangen «WIJ» (van '71 t.m. '76) en 5 jaargangen «De Gemeente» ('72 t.m. '76)? Tel. 091-51.15.83, tussen 20 en 21 u.
N08

Zoeken passend werk :
1) Dame, 52 jaar, zoekt werk als hulp in winkel.
2) Jonge man, diploma bakker-patissier, zoekt werk : in school of in kliniek.
3) Kinderverzorgster, onlangs afgestudeerd.
Schrijven of telefoneren : senator W. Jorissen, Louisastraat 31, 2800 Mechelen. Tel. 015/41.35.96.
N03

AANBEVOLEN

lustrerie
marc de vriese
baron ruzettelaan
assebroek – brugge
tel. 050/354 04

SAMEN DOOR HET LEVEN...

« Samen door het leven met gelijke rechten en gelijke plichten » is de titel van een 23 bladzijden tellende brochure uitgegeven door de Kredietbank naar aanleiding van de nieuwe wet betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels.
Deze wet heeft verstrekkende gevolgen, niet alleen voor de echtgenoten zelf, maar ook op het dagelijks handelsverkeer tussen de echtelieden en derden (winkeliers, leveranciers, banken, enz.). De brochure is niet zo maar een opsomming van de wetteksten, maar analyzeert de belangrijkste facetten van de nieuwe wet.
Belangstellenden kunnen, voor zover de voorraad strekt, de publikatie bekomen in één van de bankinstellingen overal in het Vlaamse land of door een schriftelijke aanvraag te richten tot de dienst Public Relations, Kredietbank N.V., Grote Markt 19 te 1000 Brussel.

WEEKBLAD WIJ

Uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-Instituut v.z.w.

Opstel en samenstelling : **het komitee van redakteurs** (R. Corty, H. De Schuyteneer, M. Van Liedekerke, T. Van Overstraeten)

Redaktie, publiciteit en abonnementendienst : Barrikadenplein 12, 1000 Brussel (Tel. 02/219.49.30).

Jaarabonnement	500 fr.
Halfjaarlijks	300 fr.
Driemaandelijks	150 fr.
Steunabonn.	1.000 fr.
Losse nummers	16 fr.

Alle stortingen voor het blad op prk. 000-0171139-31 van « WIJ », Barrikadenplein 12, 1000 Brussel.

Verantw. uitg. : Hugo Schiltz, Te Couwelaerlei 135, 2100 Deurne.

WEST-VLAANDEREN

OVD-nieuws kwam uit... Amsterdam

Het weekblad «WIJ» heeft wel zijn korrespondent in Amsterdam («WIJ in Nederland») maar verder verwacht de redaktie geen spoedbestellingen uit de stad aan de Amstel. Tot daar een ijlbericht in de Barrikadenbus valt. Grote verwachting bij de jongens van «het komitee»...
***Hotel Okura Amsterdam*, enz., enz... En wat zien wij? Het gekende geschrift van onze trouwe en nauwgezette nieuwsbrenger uit het arrondissement Oostende, Veurne, Diksmuide die tussen zijn drukke buitenlandse beroepsbezigheden zijn arrondissement en «WIJ» niet vergeet...**

MEDELEVEN

Uit Eernegem, uit Oostende en uit Veurne bereikten ons overlijdensberichten van Vlaamse vrienden.
In *Oostende* werd op 28 december op het Hazegras de heer *Petrus Goetghebeur* begraven. Hij was de schoonvader van onze voorzitter. Dhr Goetghebeur was 96 jaar, wij betuigen onze innige deelneming aan de familie.
In *Eernegem* werd een paar dagen voor zijn 90ste verjaardag dhr *Karel Sanders* begraven. Karel was een slachtoffer van de repressie, nationalist van het eerste uur en later een van onze beste VU-leden en een trouw «Wij»-abonnee. Zijn begrafenis werd bijgewoond door een grote schare nationalisten.
Ietwat laat maar toch zeer gemeend leven wij mee met de rouw die onze vrienden in *Veurne* trof.

Daar overleed eind november *mevrouw Gilbert De Schrijver*, echtgenote van ons trouw lid. Na vele jaren hard boeren waren dhr en mevr. De Schrijver uit Wallonië teruggekeerd en genoten nu een welverdiende rust in Veurne.

Gilbert is nog steeds penningmeester van «Band», het maandblad voor Vlamingen in Wallonië.

Het echtpaar De Schrijver sloot zich, eens terug uit Wallonië, onmiddellijk bij de VU aan en was zeer aktief, vooral mevrouw om wiens overlijden wij nog steeds treuren.

GELUKWENSEN

Op kerstdag werd te *Oudenburg* Nele geboren. Zij is het dochtertje van *Jacques Ver Eecke* en *Annie Kemel*. Met onze hartelijkste gelukwensen!
Op 20 december kwam bij *Wilfried Peel* en *Georgette Stragier* in Leffinge een dochtertje het gezin vergroten. Van harte proficiat aan de ouders! De VU-afdelingen *Middelkerke, Leffinge* en *Westende* wensen langs deze weg André Ingelhram proficiat te wensen met zijn aanstelling als burgemeester van *Groot-Middelkerke*, ze wensen hem een goede gezondheid toe om zijn taak in de gunstigste omstandigheden te volbrengen!
Reimond Lagast, die reeds eerder schepen was in *Bredene* werd opnieuw herkozen en in zijn funktie bevestigd. Van harte een vruchtbaar mandaat ten bate van de inwoners van deze simpatieke kustgemeente.
In die andere kustgemeente *De Haan* werd op 20 december een nieuw VU-bestuur gekozen: Voorz.: D. Van Mullem. Sekr.: Greta Van de Velde. Penningm.: Lucrèce Baert. Propaganda: Richard Beirens. Organisatie: Rudie Heene. Ondervrz.: Dr. M. Van Opstal. Lid: André Coudeville. In de raad: D. Van Mullem en R. Heene. Goed heil aan dit fonkelnieuw bestuur!

VU-dame zetelt op Franse grens

Sinds 1 januari '77 heeft ook Wervik-Geluwe een VU-vertegenwoordiger in de gemeenteraad. Dit voor de eerste maal sinds het ontstaan van «den Belgiek» in 1830 dat er een Vlaams-nationale mandataris vlak aan de Franse grens ook zijn zegje zal hebben! Lijsttrekster mevr. Maddens was onmiddellijk bereid haar verantwoordelijkheid op te nemen. Wij wensen haar nog een jarenlange gezondheid teneinde haar taak in optimale omstandigheden te kunnen waarnemen. Het is niet nodig haar de nodige overtuiging en bekwaamheid te wensen: die heeft ze sinds lang!

EEN VOORSPOEDIG '77...

wensen wij aan onze simpatizanten, leden, abonnees en al de anderen die het met Vlaanderen goed menen. U kunt de Vlaamse strijd helpen strijden door het werven van leden en abonnementen. Een sterkere VU is een sterker Vlaanderen!

UITNODIGING

Wij nodigen graag onze mensen uit op het VU-feest in het «Berkenhof» te Geluwe op zondagnamiddag 6 februari e.k. Kontakt werd opgenomen met Nelly Maes om er een «woordje te placeren». Verdere inlichtingen volgen.

VLAAMS ZIEKENFONDS WEST-FLANDRIA

Vanaf 1 januari is er een verandering in de uitbetalingsdagen: de uitbetalingen geschieden telkens de tweede maandag van 10 tot 11 uur en de vierde vrijdag van 14 tot 15 uur, dit om de mensen die in ploegverband werken zoveel mogelijk te gerieven.
Gelieve tijdens de uitbetalingen slechts dokumenten mee te brengen die met de terugbetalingen van uw medische onkosten te maken hebben. Alle andere administratie kunt u steeds aanbieden ten huize van de afgevaardigde J. Claeys liefst in de namiddag tusscn 14 en 15 uur (alle dagen). De uitbetalingen geschieden verder in de Magdalenastraat 75.

VU-Tielt wil met zelfde ijver doorgaan

Wie had ooit gedacht dat de Volksuniefraktie in de Tieltse raad zou verdriedubbelen (van 2 naar 6)?
Allicht alléén enkele optimisten.
Maar nu het zover is werden door bestuur en mandatarissen de nodige schikkingen genomen om er terug, zes jaar lang, keihard tegenaan te gaan.
Alvast werd begonnen met de hervorming van het afdelingsbestuur en de taakverdeling onder raadsleden.

Het bestuur werd hervormd en kreeg de volgende samenstelling:
Voorzitter: Gerard Van Steenkiste,
Sekretaris: Jos Hanssens,
Penningmeester: Juul Van de Walle,
Organizatie: Jacky Van Maele,
Propaganda: Dirk Decock,
Dienstbetoon: Walter Verbeke,
VUJO-werking: Dikky Ameye,
Afgevaardigde in de arrond. raad: José Lampaert.

TAAKVERDELING

De taken onder de verschillende raadsleden werden verdeeld. Fraktieleider werd Luk De Rammelaere die zich verder moet inwerken in de problemen van de gemeentelijke financiën, het personeel; de algemene bestuursproblemen en de jeugd. Dit moet aan Herman Verslype toelaten zich volledig te koncentreren op openbare werken, ruimtelijke ordening, huisvesting, enz... Aline De Loof neemt in hoofdzaak onderwijs, kultuur en de sociale zaken voor haar rekening.
Staf Verkest zal zich toeleggen op het buurt- en verenigingsleven, feestelijkheden en toerisme. Mark Vervaeke en Leon Houtteman zullen uiteraard bijzonder oog hebben voor de belangen van de vroegere kleine gemeenten, die nu met Tielt zijn samengevoegd. Daarnaast zal Mark het landbouwbeleid volgen, terwijl de industrie, middenstand en sport werden toegewezen aan Leon Houtteman.

Reeds in de eerste gemeenteraad werd het voor de meerderheid duidelijk dat met de VU-raadsleden diende rekening te worden gehouden:
— Aline De Loof betreurde dat het schepenkollege uitsluitend uit mannen bestond. (De vroegere CVP-schepen mevr. Decock werd er immers uitgerangeerd).
— Leon Houtteman deed een voorstel om in het nieuwe gemeenteschild elementen te verwerken van alle schilden van de vroegere gemeenten.
— Herman Verslype haalde zelfs de eerste bladzijde van «De Standaard» met zijn gegronde kritiek op de eedformule.
Ook voor de volgende gemeenteraad werden door de VU-fraktie enkele punten op de agenda geplaatst. Daarover meer in een volgende «WIJ».

VU-BRUGGE-TORHOUT ZET DEUREN OPEN

De voorzitter van het arrondissement Brugge-Torhout Jan Fraipont en de arr. bestuursleden en raadsleden zetten vrijdagavond 28 januari vanaf 20 u. 30 de deuren van het Breydelhof, Suveestraat te Brugge, wagenwijd open voor een «open-deur-avond». Worden daar zeker verwacht: alle kaderleden van het arrondissement, alle verkozenen van 10 oktober, de OCMW-verkozenen en allen die zich voor de VU daadwerkelijk inzetten.

Feestzaal «JAGERSHOF»
Zaal voor huwelijken, vergaderingen e.d.m. met 1.200 zitplaatsen.
Gemeenteplaats, St.-Andries
Tel. 050/31.32.10 en 31.34.06

KADERDAG VAN VUJO-KUST

Op zondag 23 jan. 1977 gaat de kaderdag voor uw arrondissement door. Het gaat weliswaar niet door zoals gepland, in «De Vlier», op Sijsele maar wel in het restaurant «De Béarnaise», de Smet de Nayerlaan 86, te Blankenberge.
(Voor Brugge verzamelen we om 9 uur stipt aan het Breidelhof, J. Sureestraat 2, Brugge, tussen Vismarkt en Astridpark).
Het programma: aanvang 10 uur! geleide gesprekken door VUJO-Nationaal (+ goede dokumentatie); maaltijd in het restaurant; in de loop van de dag volgend panel met als titel: «Het ontstaan van de Volksunie + toekomstvisie», pannelleden: Guido Van In, Marc Vandemoortele en Jean-Marie Bogaert; avondmaal gevolgd door een gezellig samenzijn.
We kunnen u verzekeren dat het aangenaam en boeiend zal zijn.
We verwachten alle aktieve leden alsook de VUJO-kandidaten van de vorige verkiezingen Voor de nieuwe leden is dat het ideale ogenblik kennis te maken met VUJO en haar werking. Het variatierijk programma zal u zeker aanzetten om er aanwezig te zijn.
Inschrijven bij Bart Achtergael, Biskajersplein 6, 8000 Brugge. Tel. 050/33.59.91. Deelnemersprijs voor de ganse dag (maaltijden inbegr.) 160 fr.; alleen 's namiddags (maaltijden inbegr.) 85 fr.)

KALENDER

JANUARI
22. **OOSTKAMP**: Deelname van de ontspanningsvereniging «Lamme Goedzak» aan de opvoering van «En waar de Sterre bleef stille staan» door het professioneel poppenteater Uilenspiegel. Om 20 u. 30 in het Breydelhof te Brugge. Inkom: 99 fr.
22 **Brugge**: Breydelhof om 20.30 u. voorstelling van En waar de sterre bleef stillestaan, door een professioneel poppenteater. Inkom 99 fr.
23. **OOSTENDE** (arr.): Arrondissementsraad te Diksmuide met als spreker senator Wim Jorissen.
29. **SIJSELE - MOERKERKE - DAMME**: Leden- en simpatizantenvergadering om 20 uur in café «Rome», Dorpsstraat 93, te Sijsele.

FEBRUARI
4. **ST.-KRUIS**: Jaarlijks VU-ledenfeest in zaal St.-Elooi.
5. **KORTRIJK**: Jaarlijks VU-karnavalbal in zaal 1302 om 20 u. 30.
7. **KORTRIJK**: Informatieavond over de nieuwe OCMW om 20 uur in zaal 1302. Spreker: volksvertegenwoordiger A. De Beul.
11. **SIJSELE - MOERKERKE - DAMME**: Bestuursverkiezingen tussen 18 en 21 uur. Kandidaturen voor de bestuursfunkties worden ingewacht tegen uiterlijk 1 februari bij Jan De Brabander, Gentsebaan 5a, te Sijsele, tel.: 35.08.16.
12. **ALVERINGEM**: Jaarlijks VU-etentje in zaal «De Drie Ridders» te Gyverinkhove. Kostprijs: 290 fr. Inschrijven bij W. Wemaere 058/29.90.78. Menu: Kip met jagerssaus.
12. **MIDDELKERKE**: VU-bal in het gemeentelijk casino. Inkom: 60 fr.
15. **OOSTENDE**: Spreekbeurt over het huwelijksgoederenrecht door volksvertegenwoordiger Frans Baert. Om 20 uur in het Koninginnehof (bosje). Initiatief van de Werkgroep Vlaamse Vrouwen.
19. **HARELBEKE**: Jaarlijks VU-feest in café «De Zwaan». Prijs: 250 fr. Inschrijven bij Herman Vandenberghe, Acacialaan 51, 056/21.54.58.
20. **ICHTEGEM**: Zangavond met Willem Vermandere in feestzaal «De Engel» om 19 uur.

VU viert 150 WIJ-bussers

Bijna 3 miljoen «Wij in Brugge»

«Wij in Brugge», het maandblad van de Volksunie voor Groot-Brugge (telkens vier blz. groot formaat vol informatie en snedige kommentaar) gaat in april a.s. zijn zesde jaargang in. Sinds mei 1971 verscheen dit VU-strijdblad met de regelmaat van een klok iedere maand op 42.000 exemplaren, die door 150 bussers iedere maand in de 42.000 briefbussen van Groot-Brugge werden gebust. Dat betekent dat er in die periode 2.856.000 «WIJ IN BRUGGE» verspreid werden (twee miljoen achthonderd zesenvijftig). Men kan zich nauwelijks voorstellen, welke inspanning dit heeft gevergd, doorgedreven en volgehouden inspanningen, die trouwens niet zonder resultaat bleven, zoals de uitslag van de raadsverkiezingen heeft bewezen.
Het is derhalve slechts onze plicht, allen die aan de opstel, de reklamewerving en de verspreiding hebben meegewerkt onze oprechte dank te betuigen, niet het minst aan onze bussers. Om deze dank tastbaar te maken nodigen we de redaktieleden en de bussers uit op zaterdag 5 februari a.s. te 20 u. 30 in het Breydelhof, Suvéestraat 2 te Brugge. Als blijk van waardering zal hun een passend geschenk aangeboden worden, wat vanzelfsprekend zal gepaard gaan met de gebruikelijke traktaties. Elk zegge het voort!

Scheuring bij de CVP

VU ook in Gistel in het bestuur

Als gevolg van een scheuring in de CVP-Gistel (in feite gaat het om de aloude tegenstelling middenstand-vakbond) is te Gistel een nieuwe bestuursmeerderheid tot stand gekomen. De CVP behaalde op 10 oktober jl. met 15 op 21 zetels de volstrekte meerderheid in de Gistelse raad en duidde vrij spoedig de h. Alberik Eeckhout als burgemeester aan (intussen reeds benoemd). Ondanks een ultieme tussenkomst van de nationale CVP-voorzitter Martens brokkelde vorige zondag de CVP-meerderheid met drie verkozenen af (een middenstandsverkozene en twee landbouwersvrouwen) zodat de volstrekte meerderheid teloor ging en er een nieuwe meerderheid ontstond die beslag legde op de schepenzetels en het voorzitterschap van het OCMW. Behalve de drie ex-CVP-ers bestaat de nieuwe meerderheid nu uit 5 BSP, 2 VU en 2 «Welzijn», hetzij 12 op 21. Zeer waarschijnlijk zal dus de VU-Gistel gedurende de volgende zes jaar aktief deelnemen aan het bestuur van deze belangrijke gemeente. Op het ogenblik dat we deze tekst afsluiten zijn ons nog geen nadere gegevens bekend. We komen er dan ook nader op terug.

GROOT-JABBEKE

Er werd een nieuw bestuur gekozen voor Groot-Jabbeke (Jabbeke, Varsenare, Snellegem, Zerkegem, Stalhille). Tevens werd beslist de heren Sneppe (VU-Snellegem) en De Wulf (VB-Jabbeke) als OCMW-kandidaten voor te dragen.

ST.-KRUIS

LEDEN EN ABONNEES
Het aantal leden en abonnees stijgt langzaam maar zeker. Toch zijn nog talrijke leden niet geabonneerd op «WIJ» en sommige abonnees zijn nog geen lid. Onze leuze: alle leden abonnee; alle abonnees lid!

DE VU EN DE ZIEKTEVERZEKERING

Het partijbestuur van de Volksunie onderzocht de regeringsvoorstellen ter sanering van de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.
Het Partijbestuur stelt vast dat de voorgestelde maatregelen het resultaat zijn van een kompromis tussen regering artsen en ziekenfondsen en daarenboven getuigen van geen fundamentele aanpak van het verziekte gezondheidsbeleid.
Er wordt enkel een oplossing gezocht om het financieel tekort van de ZIV te dekken gedurende een korte termijn, grotendeels ten laste van de werkende bevolking.
De Volksunie oordeelt dat een grondige vernieuwing van de ZIV vereist is en dat daarvoor een aantal struktuurhervormingen dienen te gebeuren in funktie van een globaal gezondheidsbeleid.
De Volksunie verwijst naar haar konkrete voorstellen, uitgewerkt in een recent werkdokument over het gezondheidsbeleid.

H. Schiltz,
Algemeen voorzitter van de Volksunie

IN DE SENAAT

MAT HERBEGIN IN DE WETSTRAAT

Na het kerst- en nieuwjaarsreces is het parlement vorige week maar traag in gang geschoten. Er werd vooral over enkele begrotingen gehandeld, waarbij de VU-fraktie zich terdege liet gelden. VU-senator *VAN IN* hekelde eens te meer de beknotting voor de kulturele dotaties 1977 en de aanpassing voor 1976. In feite, aldus de senator, moeten we ons over bedragen uitspreken waarvan de bestemming reeds vastligt.

In het begrotingsdebat 1977-'76 van Sociale Voorzorg stelde VU-senator *Rik Vandekerckhove* zich dezelfde vraag, of nl. het parlement nog enige zinvolle tussenkomst kan doen, vermits alles op voorhand bedisseld wordt. Niettemin haalde onze woordvoerder twee belangrijke redenen aan, die de rol van het parlement onderstrepen: de ziekteverzekering is te zeer het uitsluitend jachtterrein van de medico-mutualistische groepen en het gezondheidsbeleid als geheel ligt te zeer binnen de macht van deze groepen. Volgens de VU moeten de grote opties in de hervorming van de gezondheidszorg en het gezondheidsbeleid door het parlement worden genomen via een meerjarig en globaal struktuurplan. De nadruk op de parlementaire kontrole zou trouwens tijdens deze toespraak voortdurend herhaald worden. Spreker verwees daarbij naar het VU-programma en nota's ter zake. Dat deed ook VU-senator VAN IN (die o.m. verwees naar prof. Maton).
VU-senator *BERGERS* had het over niet minder dan 40.021 pensioendossiers die einde oktober jl. nog moesten onderzocht worden waarbij werd gezegd, dat om deze achterstand in te halen «bij het huidig werktempo nog drie jaar zouden nodig zijn.» De Antwerpse senator handelde verder over de invaliditeitsgraad die aan belang heeft gewonnen sinds de uitvaardiging van een koninklijk besluit waarbij de bijzondere tegemoetkoming op 65 t.h. werd gebracht. Hij deed verscheidene praktische suggesties en verzette zich tot slot tegen het kumuleren van pensioenen door leden van gemeente- en rijkspersoneel.
Tijdens de korte bespreking van «de regeling van de werkzaamheden» deed VU-senator *JORISSEN* terecht opmerken, dat het waarachtig niet aan de VU ligt, wanneer de senaat niet in aantal is.

ONDERWIJS-PROBLEMEN

Alhoewel overtuigd federalist, toch mengde zich VU-senator *RIK VANDEKERCKHOVE* in het debat over het wetsontwerp tot oprichting en regeling van de werking van de «université du Hainaut», en zulks op grond van het feit dat de materie nog grotendeels tot de bevoegdheid van het nationaal parlement behoort. Vandaar ook dat de Limburgse senator vertrekkend van de fusie in Henegouwen aandrong eenzelfde operatie in Limburg door te voeren (Ekonomische Hogeschool integreren in het Limburgs Universitair Centrum), wat applaus uitlokte op «talrijke banken», zoals het BV droog noteert. In dit verband betreurde VU-senator *VANDEZANDE* na het teleurstellend antwoord van minister Humblet, dat de minister niet schijnt te weten «dat in dit land tussen de gemeenschappen een zeker evenwichtwordt nagestreefd» en «of hij dan nooit gehoord heeft van de kompensaties die zo vaak door de franstaligen worden gevraagd!»... Door de negatieve houding van de regering onthield de VU zich bij de stemming.
Namens de Volksunie vertolkten senatoren *Coppieters* en *Jorissen* het standpunt van de fraktie ten aanzien van het wetsontwerp over de inrichting van het hoger onderwijs. Verslaggever was senator Coppieters. Persoonlijk vond de senator het spijtig dat de wil tot rationalizering ontbreekt en dat de pluralistische formule nog niet haalbaar is.
VU-senator *JORISSEN* van zijn kant leidde zijn betoog op spitse manier in: **«Het wordt een slechte gewoonte wetsbepalingen die dóór niemand kunnen goedgekeurd worden in te sluiten in wetsontwerpen die door iedereen goedgekeurd kunnen worden!»** Meestal gebeurt dat op het laatste nippertje via amendementen. In het wetsontwerp dat aan de orde staat, werden de kommissieleden door de minister verkeerd ingelicht. Daarom verzocht senator Jorissen om de schrapping van hoofdstuk drie uit deze «goede-slechte» wet.

BELGIE BLIJFT HARTELOOS

Vrijdag haalde een VU-resolutie in de senaat de frontpagina van de voornaamste Vlaamse kranten. Inderdaad — terwijl professor Derine gestart is met een nieuwe amnestie-aktie — had VU-senator **Guido Van In** een voorstel van resolutie ingediend «tot uitwissing van de gevolgen van de repressie en epuratie». Ondanks een krachtig en ten volle verantwoord pleidooi van de indiener werd de inoverwegingneming met 78 tegen 54 stemmen, bij een afwezigheid van een 50-tal «honorabelen», verworpen. VU en CVP stemden samen met een paar PVV-ers en PSC-mevrouw Verdin voor, de Waalse frakties en hun Vlaamse dienaars stemden tegen.
Tijdens het debat durfde een Defraigne (ex-minister van Openbare Werken) het aan, te beweren dat de tijd nog niet rijp is voor dergelijk voorstel... Oud-krijgsauditeur, thans BSP-senator Calewaert, poogde het verzet van zijn partij te verdoezelen door te zeggen «dat wij in principe niet tegen een onderzoek gekant zijn» en dat de BSP een studiekommissie heeft samengesteld. Het was — eens te meer — een bedroevend spektakel, met half of heel beschaamde kleurpolitiekers en een onverzoenlijke, nog steeds Vlaamshatende minderheid, die dank zij Vlaamse steun haar hardvochtig njet herhaalt.

Amnestie resolutie niet in overweging!

Senator Van In had volgende argumentatie ontwikkeld. Wij citeren:
«Zowel de Grondwet als de traditie van Kamer en Senaat willen dat een voorstel in overweging genomen wordt wanneer het niet ongrondwettig is of een absurd of fantaisistisch karakter heeft. Is zulks met dit voorstel van resolutie het geval?
De gevestigde lichamen in dit land, zoals de regering maar ook de provincies en zelfs de steden en gemeenten hebben de gewoonte om zich te buigen over wantoestanden in den vreemde en deze zelfs aan te klagen. Men zou zich kunnen afvragen wat inwoners van een of ander Zuid-Amerikaans land over de situatie in ons land zouden denken wanneer zij vernemen dat men bij ons zelfs weigert over zulke problemen te diskussiëren. Ik moge hier verwijzen naar de open brief van de heer Coppieters aan de heer Pierson waarin hij erop wijst dat wij afbreuk doen aan de Grondwet, de wetten en de statuten van ons land.
Aan de franstaligen in de Senaat zou ik willen vragen hun sensibiliteit in deze materie te oorbreken en te begrijpen dat hetgeen tijdens de Tweede Wereldoorlog gebeurd is, voortvloeide uit de scheve toestanden van vóór de oorlog. Wij vragen slechts een diskussie aan te gaan en aan de hand van afzonderlijke gevallen aan te tonen dat iets moet gedaan worden.
Met een ander argument wend ik mij tot de socialisten, vooral tot de franstaligen onder hen. De socialisten hebben zich steeds opgeworpen als de verdedigers van de rechten van de kleine man. Het gaat hier om de kleine man die moet gaan bedelen om nog rond te komen. Daarom hoop ik dat de socialisten positief op onze uitnodiging zullen ingaan.
Vorig jaar hebben wij een gelijkaardige vraag gesteld ter gelegenheid van het jubileum van de Koning. Ook toen heeft men geweigerd. Indien men nu ook weer de inoverwegingneming weigert, en weigert een enquête te houden, dan denk ik dat het in dit land ver gekomen is. Vele jonge Vlamingen zullen uit het antwoord van het parlement de konsekwenties trekken die zich opdringen. (Applaus bij de Volksunie en op SOMMIGE banken van de CVP.»

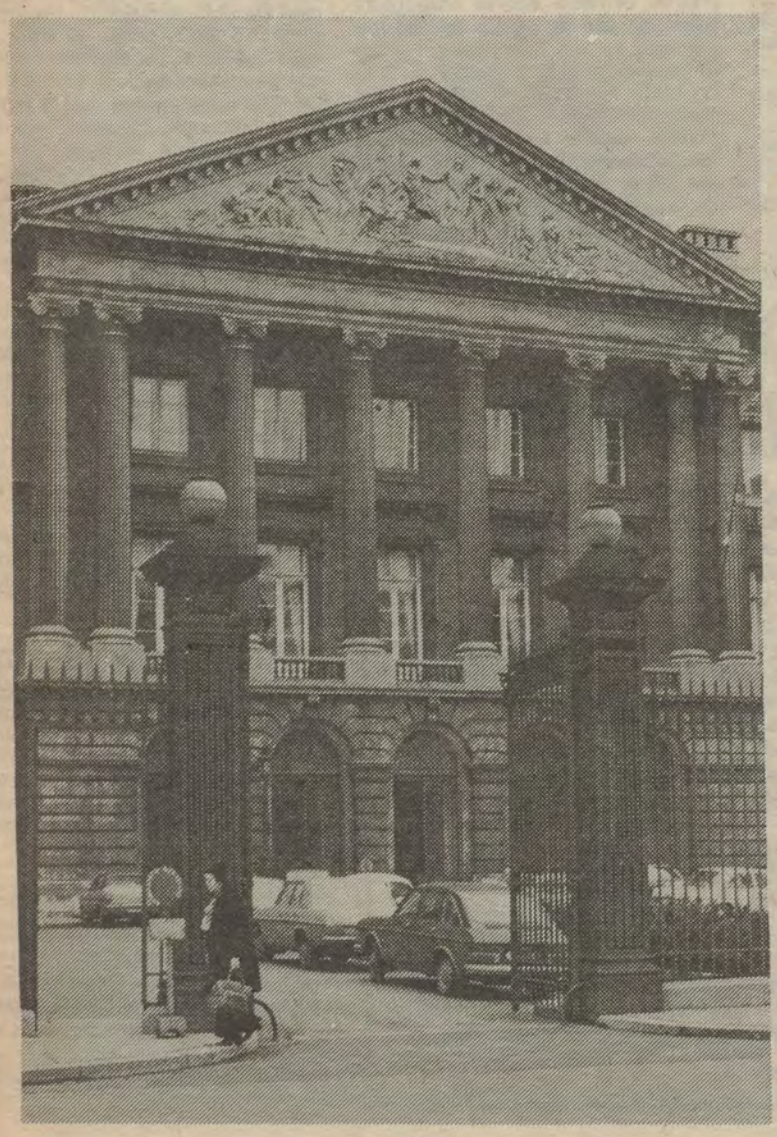

IN DE KAMER

ONZE OVERLEGEKONOMIE FAALT

«De regering slaagt er niet in haar akties met sukses door te zetten. Ze onderschat daarenboven het aantal werklozen. Het cijfer van 205.000 ligt beneden de werkelijkheid. Anderzijds overschat ze het effekt van haar maatregelen».

Dit paar zinnen is een treffende sintese van de regeringspolitiek (of het gebrek aan enige politiek) inzake werkloosheid. Ze stamt van VU-kamerlid *Nelly MAES* die vorige week een paar opgemerkte tussenkomsten hield.
In feite kwam heel haar kort maar boeiend betoog neer op de vaststelling dat de politici bezwijken voor het konservatisme hoewel er voldoende alternatieve voorstellen zijn. De huidige krisis dreigt velen terug te drijven naar een behoudsgezind korporatisme.
In het begrotingsdebat Financiën 1976/77 vroeg mevr. Maes aandacht voor de onteigeningsproblemen op de linker Schelde-oever. Ze pleitte vooral voor een menselijker benadering. Het feit dat de getroffenen in onderhavig geval slechts een kleine groep vormen laat een rechtvaardige oplossing toe. In tweede instantie handelde ons kamerlid over de te zware fiskale druk op gezinnen waar man en vrouw buitenshuis gaan werken.

IEDEREEN EENVORMIG BELAST

In het begrotingsdebat voor Financiën trok VU-kamerlid *Olaerts* te veide tegen de ongelijke fiskale druk, waardoor de verhoudingen scheef getrokken worden. Na vastgesteld te hebben dat we voor een soort staatsbankroet staan, stelde hij vragen over de fiskale fraude, het vraagstuk van de tijdelijk benoemde ambtenaren, de harmonisering van het belastingstelsel in EEG-verband en wie in de NIM de partikuliere sektor vertegenwoordigt.

WEG MET HET NEDERLANDS

Tijdens het vragenuurtje van vorige week donderdag vroeg VU-kamerlid *MATTHEYSSENS* wat het standpunt was van de regering t.a.v. de twee besluiten van de Waalse Kulturele Raad waarbij het Nederlands in de Waalse scholen zijn bevoorrechte plaats verliest (in het middelbaar onderwijs en naderhand ook in de normaalscholen).
Minister De Backer antwoordde namens de eerste minister, met de mededeling dat de regering momenteel de grondwettelijkheid van deze twee Waalse dekreten onderzoekt. Hopelijk zal het niet zolang duren als met de lokettenzaak te Schaarbeek.

SMEERPIJP IN KOMMISSIE

Nogmaals moet blijken dat de kamer van volksvertegenwoordigers al te veel een registreermachine is. Miljardenprojekten worden op ministeriële kabinetten klaargestoomd, en dan worden de kamerleden op een mooie dag voor een voldongen feit gesteld.

Er is vandaag de smeerpijphistorie Wallonië wil zijn industriële afval via een reuzepijp in de Schelde of rechtstreeks vóór onze Vlaamse kust lozen. Het water van de Samber mag immers niet langer bevuild worden.

De volksvertegenwoordigers kregen over dat gigantisch projekt nog geen woord uitleg. Zelfs in de kamerkommissie voor het leefmilieu moet de eerste inlichting over de pijp van Couillet nog gegeven worden. Intussen loost een tanker reeds drie keer per week zwavelzuur in de Noordzee.

PERSSPIEGEL — DE VLAAMSE PERS

De opmerking over de Europese verkiezingen van partijvoorzitter Schiltz op onze gemeentelijke mandatarissendag was een schot in de roos, een kei in de kikkerpoel. La Libre Belgique en Le Soir spuwden vlammen tegen hem, wat een goed teken is. Ook in de Vlaamse pers kwam het onderwerp deze dagen fel naar voor. GAZET VAN ANTWERPEN besprak de uitspraak van Schiltz in het licht van de beschouwingen gegeven door prof. De Wachter van de KUL over de Europese verkiezingen. Piet Van Brabant in HET LAATSTE NIEUWS onderstreept ook het grote belang van een Vlaamse beginselvastheid rond deze « zetelaanpassing ». Niet een nieuwe Vlaamse verdrukking in Europa na meer dan 100 jaar strijd tegen het onzalige 1830-België. In het blad TEGENSTROOM van het Antwerpse KVHV wordt een vol nummer besteed aan het « Europa van de minderheden » dat samenwerkend een grote macht kan betekenen bij die Europese opbouw. We hopen dat vele Vlaamse jongeren met het hoofdartikel van Paul De Belder zullen akkoord gaan. In DE STANDAARD gaat Ruys in op de opmerkingen van Schiltz over het ter plaatse trappelen en zelfs achteruitgang van de Vlaamse beweging.

Walter LUYTEN

GAZET VAN ANTWERPEN

« Die operatie zal naar alle verwachting niet zonder moeilijkheden verlopen. Deze stelling geldt des temeer voor België, dat het gevaar loopt zijn interne kommunautaire tegenstellingen meteen een Europese dimensie te geven. Dit werd in de loop der jongste dagen en weken duidelijk geïllustreerd door diverse politieke verklaringen, waarvan de meest opvallende die van Volksunievoorzitter Hugo Schiltz was. Die kwam tijdens het voorbije weekeinde onomwonden op voor een Vlaamse en een Waalse kiesomschrijving bij de komende Europese verkiezingen.

Deze stellingname is niet onbelangrijk, omdat de kiesindeling waarmee België aan de eerste rechtstreekse en algemene verkiezingen op het niveau van de Europese gemeenschap deelneemt, bepalend zal zijn voor de indeling der Belgische regionen in Europees kader en bijgevolg ook voor de toekomst zelf van de gemeenschappen in ons land. Tot diezelfde konklusie komt ook de Leuvense hoogleraar in de politieke sociologie, prof. Wilfried Dewachter, in een artikel, dat hij publiceerde in de jongste aflevering van het tweemaandelijks tijdschrift « Ons Erfdeel ». Het gaat hier volgens hem om een stuk Europese grondwetsuittekening « avant la lettre », met duidelijk meer dan loutere elektorale betekenis. »

« De aangehaalde argumenten (de herrie met Nols, de Spaarkas, het ABOS en Sabena) zijn niet zonder gewicht, maar daartegenover staat dat de idee van de Vlaamse autonomie sinds 1968 dieper wortel schoot en men thans gewoon over een Vlaamse staat in een federaal België kan spreken. Dat wijst niet op een inzinking van de Vlaamse beweging.

Die beweging bevindt zich veeleer in het halve duister dat de nacht scheidt van de ochtend, in die schemerzone ziet men nog niet klaar waar de nieuwe weg ligt. Dat is mede te wijten aan de partijpolitieke verhoudingen. De Vlaamse kristendemokraten die federaal denken, worden afgeremd door hun franstalige geestesgenoten. De PVV vreest dat de staatshervorming ze overlevert aan een Vlaamse klerikale meerderheid en weigert daarom in de gemeenschapsdialoog het onderwijs toe te vertrouwen aan regionale instanties.

Tegen die achtergrond van onzekere Vlaamse reakties krijgt het offensief om de franstaligen in de openbare besturen meer macht te geven, ongewoon veel aandacht, wat ten dele het pessimisme van de VU-voorzitter kan verklaren. Schiltz heeft echter groot gelijk, waar hij opkomt voor meer radikalisme in de Vlaamse partijen en voor Europese verkiezingen op grond van een Vlaams-Waalse opdeling. »

De Standaard

« Het Brusselse FDF heeft al te verstaan gegeven, dat het voor de franstaligen de pariteit eist. Dit betekent, dat de Vlaamse meerderheid in het land vrede zou moeten nemen met de helft van de mandaten, die aan België zijn toegemeten.

Die eis wordt natuurlijk door de Vlaamse partijvoorzitters verworpen.

Zij willen hun eigen afgevaardigden in het Europees Parlement en dit kan het eenvoudigst en het gemakkelijkst gebeuren door Vlaamse kandidatenlijsten, waarop alle nederlandstalige kiezers in België, ook de Brusselse nederlandstaligen, hun stem kunnen uitbrengen.

De Vlamingen willen, dat de nederlandstalige kultuurgemeenschap als zodanig in het Europees parlement vertegenwoordigd zou zijn. Zij willen als volwaardige Vlaamse burgers in het Europees verband opgenomen worden, zonder enige verminking, zoals zij als volwaardige nederlandstalige burgers in de Belgische instellingen, niet in het minst te Brussel, willen erkend worden.

Of zullen de Vlamingen in Europa moeten vechten, zoals zij gedurende meer dan honderd jaar in België hebben gevochten om hun democratische rechten geëerbiedigd te zien? »

HET LAATSTE NIEUWS

Zo zag de tekenaar van « 't Pallieterke » de Waalse smeerpijp op het Vlaamse strand...

tegenstroom

« Daarenboven wordt er door talrijke voor aanstaande federalisten o.l.v. Guy Héraud (één van de grote teoretici van het Europees federalisme) druk gewerkt aan een Charter of National Minorities (Handvest voor de nationale minderheden). Dit om de rechten te verzekeren van de overtalrijke minderheden in Europa. Overtalrijk, inderdaad. Niet voor niets gaf de Bretoense nationalist Yann Fouéré aan zijn beroemd boek de titel : « L'Europe aux cent drapeaux ».

Dit alles om aan te tonen dat er inderdaad iets roert. Maar het verfoeilijke staatsnationalisme van de 19e eeuw staat nog sterk ! Zie maar naar de twisten in de schoot van de huidige Europese gemeenschap. Enkel een breed front van federalisten en nationalisten kan van Europa iets maken dat onze inzet blijvend waard zal zijn. Voor een Europa der staten — waarbij de verschillende minderheden (en daar hoort tot onze schande ook nog Vlaanderen bij) ipso facto zouden onderdrukt worden in het kwadraat — bedanken wij feestelijk.

Tegenover kristen-demokraten, liberalen, konservatieven, en waarschijnlijk ook socialisten moeten ook de nationalisten een hecht blok vormen. En dat het mogelijk is samen te werken bewezen een aantal partijen en bewegingen uit Elzas-Lotharingen. Baskenland, Bretagne en Wales. Een paar maanden geleden openden ze immers een « bureau permanent des nations européennes sans état » te Brussel. »

PERSSPIEGEL — DE FRANSTALIGE PERS

Vals probleem of niet, de franstalige pers hoeft in de berichtgeving en kommentaar over de gemeenschapsvraagstukken en de aan gang zijnde besprekingen niet onder te doen voor de nederlandstalige kollega's. Er gaat geen dag voorbij zonder dat de frankofone pennebroeders schrijven over deze uiterst belangrijke materie.

In een Vrije Tribune in « Le Soir » ontleedde RW-voorzitter Gendebien de rol van zijn partij. Hij ziet deze rol vooral in de aktie, veel minder in de beschouwing. Het zal ons Vlamingen wel interesseren hoe de Waalse politikus het federaliseringsproces (met drie !) ziet. De « Libre » — hoewel gekant tegen gewestvorming en a fortiori tegen federalisme — houdt toch terdege rekening met een grondige wijziging van de Belgische staatsstruktuur. Zo verdiept het blad zich in de toekomst van de gemeenten, meer bepaald wat er van de zo hooggeroemde gemeentelijke autonomie zal terechtkomen (of liever wat er zal gebeuren met de fel gehavende en beknotte autonomie).

PAN bracht een hele feuilleton over de kapriolen van PSB-er Lismonde in Vorst. Savoureer echter met ons een « entrefilet » over de mogelijke verhuizing van de « nationale » luchthaven van Zaventem.

LE SOIR

« Het spreekt vanzelf dat een gemeenschappenakkoord globaal moet zijn, om te vermijden dat het later wordt aangevochten. Het is dus noodzakelijk dat het akkoord niet alleen slaat op artikel 107 quater maar ook op de volgende punten :

1. een grondwetsherziening die de huidige politieke en administratieve doolhof zou herleiden tot drie echelons nl. gemeente, gewest en centrale staat ; 2. een definitieve grensafbakening daar waar meningsverschillen bestaan ;
3. een aanpassing van de taalwetten ;
4. regionaliseren van de spaar- en kredietinstellingen, of het gemeentekrediet en het voorzien in een federaal statuut voor « nationale » organismen, ingeplant in één gewest (Sabena, Atoomcentrum Mol, enz.) ;
5. een totale vernieuwing van de instellingen, in het leven geroepen door de wet van 15 juli 1970 (Gewestelijke Ontwikkelings Maatschappij, Planburo, enz.) alsmede van de nationale adviserende lichamen op sociaal-ekonomisch vlak. »

En verder : « Het kunstmatig onderscheid tussen het « kommunautaire » en het « sociaal-ekonomische » doet ons belanden in een slop. De logge centrale staat verhindert een aantal hervormingen toe te passen, meer bepaald op het vlak van de openbare financiën. Overigens toont de opeenstapeling van allerlei instanties tijdens de voorbije 15 jaar duidelijk aan dat alleen een gewestelijk gezag in staat is, in Wallonië een aantal ekonomische projekten ten uitvoer te leggen, onontbeerlijk voor ons herstel. »

LA LIBRE BELGIQUE

« De gemeenten zullen pas dan autonoom worden wanneer men het huidige financiële systeem opdoekt, dat de gemeenten voor hun ontvangsten en uitgaven afhankelijk maakt van beslissingen, waaraan ze part noch deel hebben. Nauwelijks een eeuw geleden verwezenlijkten de gemeenten zelf hun begrotingsevenwicht.

Een samenloop van omstandigheden heeft geleid tot de oprichting van het Fonds van Gemeenten, dat uiteindelijk de draaischijf van de gemeentelijke financiën is geworden. De werking van dit fonds heeft de verantwoordelijkheid van de gemeentemandatarissen tot zeer weinig herleid. De gedragsregels werden herhaaldelijk gewijzigd en er werden bijkomende fondsen opgericht. Telkens verwijderde men zich een stuk van de juiste opvatting van de gemeentelijke financiële autonomie en dus van de decentralisering. Nieuwe projekten staan op het getouw. Heil kan echter slechts verwacht worden van de totale verdwijning van het Gemeentefonds. Dat kan slechts trapsgewijs gebeuren maar het is geraden, reeds nu het einddoel kenbaar te maken. De gemeenten moeten hun volledige autonomie op budgettair vlak verwerven. Dat houdt de h. Marcel Van Audenhove sinds 1964 voor.

Maar dan, zo voegde hij eraan toe, moeten de gemeenten bevrijd worden van bepaalde lasten, opgelegd door de provincie en door de staat, lasten die geen plaatselijke oorsprong hebben. »

PAN

« Dezer dagen schreef « La Wallonie » verontwaardigd het volgende : zoals iedereen weet zal de nationale luchthaven van Zaventem binnen twee jaar oververzadigd zijn. Men is echter van plan, de luchthaven te doen verhuizen, opnieuw in het Vlaamse land, nl. te Bevekom. « Dat is een regelrecht schandaal ! » De eerste die in een schaterlach uitbarstte was minister Chabert. Walgelijk cynisme ? Niet eens dat. Weet de verontwaardigde van dienst van « La Wallonie » dan niet dat Bevekom de vertaling is van... Beauvechain, in het arrondissement Nijvel, en waar het huidig militair vliegveld zou vergroot worden en aangepast als burgerlijke luchthaven ? »

FAITS ET RUMEURS

Nos humeurs communautaires au niveau européen...

De « Libre » en de « Soir » deden vorige week dinsdag (na het kongres van de Vlaams-nationale gemeentemandatarissen) nogal woest tegen de Volksunie en partijvoorzitter Schiltz. Hun misdaad ? Ze verwerpen het aanduiden van drie Belgische kiesdistrikten voor de Europese parlementsverkiezingen. Voorzitter Schiltz viel heftig uit tegen dit voorstel en beklemtoonde dat er slechts twee Europese kiesdistrikten kunnen zijn, een vlaams en een waals. De inwoners van Brussel moeten in het hokje maar kiezen volgens dit noord-zuid-patroon. Volgens de VU is deze indeling slechts een voorafbeelding van een tweeledige federale staat. Bij het horen van dergelijke taal verliezen « Soir » en « Libre » hun normale refleks, worden ze giftig, verkopen ze een drukte buiten verhouding. Nou ja, verwende kinderen...

Nieuw partijlokaal vorig weekend ingewijd...

VOLKSUNIE OP BRUSSELSE BARRIKADEN

Ontvangst

Tijdens de zeer druk bijgewoonde ontvangst in de vergaderzaal van het nieuwe partij-sekretariaat dankte partijvoorzitter Hugo Schiltz de aanwezigen voor hun komst in de nieuwe zetel van de partij, het weekblad « WIJ » en de VUJO. Het gerestaureerde en in het nieuw gestoken gebouw vergde van de partij een grote inspanning, aldus de h. Schiltz.

Vandaag mogen we met een tikkeltje fierheid dit gebouw voorstellen, gelegen aan een historisch plein (maar dat is louter toeval). **Het Barrikadenplein was in 1830 het toneel van een strijd van een vastberaden en strijdvaardige minderheid, die een ingreep nastreefde in het bestaande staatsbestel. De overgrote meerderheid van de bevolking** (stellig in Vlaanderen) **had aan deze beslissende strijd part noch deel. Wanneer men echter spreekt over een nieuwe staat, daar kunnen wij inkomen, want ook wij streven een grondige staatsvernieuwing na, die aan ons volk een nieuw gezicht zal geven. Het Barrikadenplein is trouwens niet van Belgische oorsprong doch werd aangelegd onder het bewind van** (de veel gesmade en miskende) **Koning Willem I der Nederlanden.** Voorzitter Schiltz zei verder **dat de voorkeur werd gegeven aan een stemmig gebouw en omgeving liever dan het nogal onpersoonlijke van de ultra-moderne bouwstijl te kiezen. Een andere innovatie is de tentoonstelling in het gebouw van werken van Vlaamse kunstenaars** (grafici en schilders) : **« Wij hebben in onze partijzetel getuigenis willen afleggen van wat het Vlaamse volk in de geschiedenis wereldvermaardheid heeft bezorgd, nl. zijn pikturaal genie. »** Niet minder dan 25 kunstenaars stonden een of meerdere werken in een (lange) bruikleen af, waarvoor onze oprechte dank, aldus de h. Schiltz, die tevens allen die in de een of andere vorm aan dit projekt meewerkten of het financieel mogelijk maakten in deze dankbetuiging betrok. Intussen blijft de noodzaak van de politieke strijd onverminderd aktueel. Ook de strijd voor een eigen staat voor het Vlaamse volk dient voortgezet te worden ter voltooiing van een historisch proces. (r.c.)

Kunstgalerij

Liever dan een koud en onpersoonlijk interieur in te richten gaf de VU-leiding de voorkeur aan een stemmig en rustig interieur in het gebouw nummer twaalf aan het Barrikadenplein. De VU-leiding kwam ook op het idee, een aantal kunstenaars te vragen één of meer van hun werken in bruikleen af te staan voor de verfraaiing van de werklokalen, vergaderzalen, gangen en overlopen. Het resultaat is een groepstentoonstelling van ca 40 schilderijen en/of grafische werken van 25 deelnemers. Alle kompetitie is hier uiteraard afwezig.

Het geheel doet zeer eigentijds aan, met een minderheid abstrakten tegenover een meerderheid figuratieven, waarbij echter geen hyperrealist te bekennen valt.

Naast vertrouwde namen als Pol Mara, Frans Minnaert, Floris Jespers e.a. maakten we er kennis met zeer degelijk werk van jonge en oude kunstenaars, die gerust de vergelijking met het œuvre van bekender kunstbroeders mogen doorstaan.

Boeiend is het ook, om na te gaan welke mogelijkheden sommige eigentijdse technieken in de grafische sektor toelaten. Vooral Pol Mara is een meester in de bij hem geraffineerde techniek van de litho en screen, om maar deze ene naam te noemen. Er zijn ook werken, die met de klassieke pen of houtskool- of krijtstift zijn ontstaan. Op het gelijkvloers zagen we aldus zeer knappe pentekeningen van Frans Croes. Verschillende kunstenaars deelden — toen zij bezocht werden — spontaan mee dat zij een « goed werk » wensten uit te lenen omdat zij zich als Vlaming van hun beste kant wilden laten zien in Brussel.
Qua onderwerp staat deze expositie in het teken zowel van het landschap als van de figuur of van de vrije kompositie. Er is zelfs een glasraam van J. Beek.
Het geheel staat werkelijk op niveau en we hopen slechts dat andere verenigingen en instellingen dit VU-initiatief zullen navolgen o.m. als bijdrage tot de artistieke promotie. Kernachtiger kan het niet gezegd worden zoals voorzitter Schiltz het zei tijdens de vernissage. (CVB)

EXPOSANTEN

Guido van Causbroek, Mark de Bruyn, Guy Vandenbranden, E. van Langendonck, R. Stevens, G. Wijnen, Herman Wauters, Harold van de Perre, Roger Debrock, Patrick Conrad, Nik van Bruggen, Frans Croes, R. Saey, Bruno Dijckmans, Pol Mara, Albert Szukalski, Dries van den Broeck, J. Beek, Jan Yoors, Grandjean, Luk Hoenraet, Frans Minnaert ., Jef Verheyen, Floris Jespers, mevr. De Pret, Gisela van Russelt en Yvonne Didden.

In gesprek met kunstenaar Frans Minnaert..

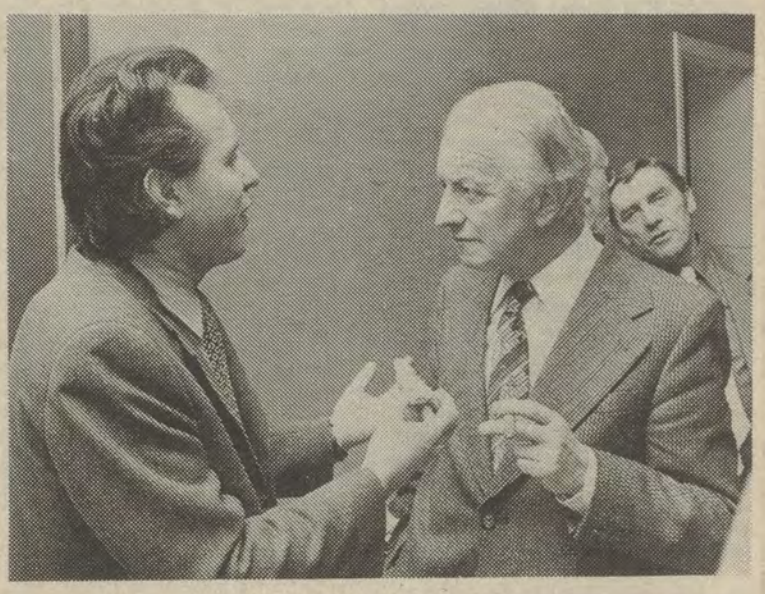

Kunstenaar Harold Van de Perre met Maurits Coppieters..

In « 't lieg plafond »

FOTO : STUDIO DANN

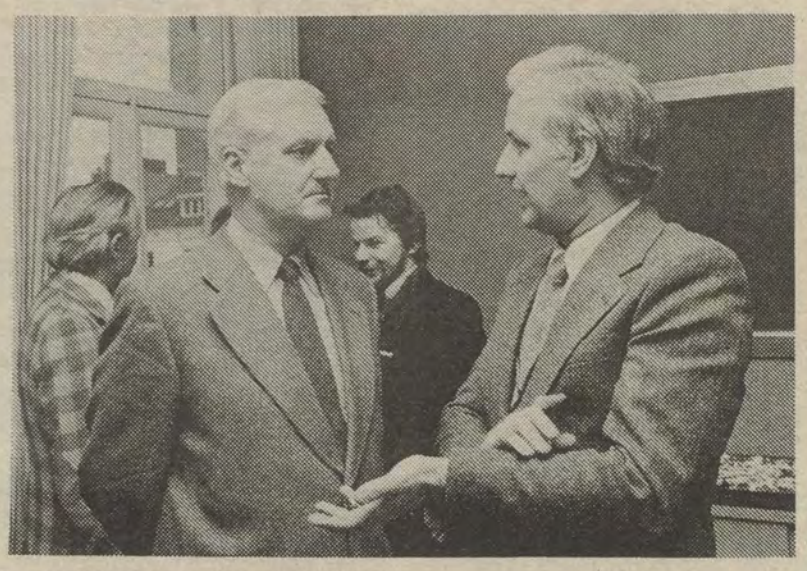

Manu Ruys in gesprek met Vic Anciaux...

Mark Grammone, Wim Jorissen, Rik Vande Kerckhove...

LE SOIR, 18 januari.

« Après une réception amicale et une visite aux œuvres d'art rassemblées, qui représentent les tendances actuelles de l'art en Flandre, les convives ont participé à un « déjeuner bruxellois », dans un établissement du centre. Au menu, du « stoump » au lard et aux saucisses. A noter que la portion réservée aux dames était ornée d'une petite fleur, celle du président M. Hugo Schiltz... d'un petit drapeau belge.
De « Soiristen » kunnen slechts raden dat « Louis van 't lieg plafond » deze en nog andere grapjes bedacht, omdat hij het zo sympatiek vond dat « de flaminganten die aan grote politiek doen » er helemaal niet vies van zijn ook in zijn estaminet eens op bezoek te komen...
Dat kan niet gezegd worden van de frankofonen van het FDF, voegde Lewie er wijselijk aan toe.
In zijn speech vroeg Lewie aandacht voor de volksmens. Hugo Schiltz en zijn VU-gasten mochten daarna het gulden boek van « 't lieg plafond » tekenen.
Daarmee was het duidelijk: de Vlamingen laten de « vloemingen » van Brussel niet los.

MET VESALIUS OP SCHOOT

Het oude Brussel zat beschermd binnen zijn vestingen.
In de Atlas over onze steden door Jaak van Deventer, in opdracht van Keizer Karel gemaakt ziet men duidelijk de omwalling en de poorten van Brussel. Deze gaven de stad de vijfhoekige «hartvorm» die vandaag nog te onderscheiden is.
Napoleon deed bij dekreet van 19 mei 1810 de overblijfselen van deze muren totaal afbreken. De poorten verdwenen een na een, op de Hallepoort na die dank zij verschillende herbouwingen overeind is gebleven.
De gebeurtenissen van 1814-1815, de nederlaag van Napoleon in Leipzig en bij Waterloo, deden de werken stilleggen.

« BOLWERKEN »

Onder Koning Willem I werden ze hervat. Er werd een wedstrijd uitgeschreven om de buitenlanen te ontwerpen. Drie architekten waren in koers. Aan een van hen, ingenieur Vifquain, werd de uitvoering toegewezen, onder zijn toezicht zou de eerste ring rond Brussel afgewerkt worden.

In 1819 begonnen de werken in de buurt tussen het Kanaal en de Zenne, men plantte langs de nieuwe laan linden en kastanjebomen en noemde dat stuk de Groendreef. De naam zou stand houden maar de bomen verdwenen. De oude Lakense Poort, ter hoogte van de huidige KVS, die onder het Franse bewind Porte Napoleon genoemd werd, werd afgebroken en vervangen door de Willempoort tot deze op haar beurt na 1830, om voor de hand liggende redenen, een andere naam kreeg : de Antwerpse poort. Een naam die tot vandaag bestaat, wie echter in buurt loopt merkt dat er niet veel meer rest van de eertijds zo bedrijvige volksbuurt. Men ziet er de ijskoude buildings van het World Trade Center en de treurige restanten van deze (Vlaamse) volksbuurt. De verwezenlijking van de buitenlanen rond Brussel was een gedurfd en enorm werk.
De ontwerper wou niet dat de boulevards (of de «bolwerken» zoals men in Brussel durft vertalen) een aaneengesloten huizenrij zouden worden, daarom voorzag hij links en rechts «ruimten» die de eentonigheid dienden te verbreken en vanwaar de wandelaars een blik konden werpen op de benedenstad met de Grote Markt, de St.-Goedele, de Zenne en het kanaal.

IN NAAM VAN ORANJE

De architekt schikte zich naar de heersers van de tijd en voorzag ter hoogte van de Schaarbeekse poort een plein dat naar Oranje zou genoemd worden. De plaats was goed uitgekozen, de Kruidtuinen lagen er in hun weelderigheid en men had een prachtig vergezicht op de Groendreef die traag afdaalde naar het verdere groen waar vandaag de Basiliek van Koekelberg staat. Er was voorzien dat een monumentale poort tot Brussel zou gebouwd worden waar verschillende straten moesten samenkomen. De ruimte werd gemaakt, de plannen nooit uitgevoerd.
Wat meer bovenop, naar het huidige Madouplein, werd in een bocht van de buitenlaan in 1826 een Sterrewacht opgericht. Deze lag in de onmiddellijke buurt van het Barrikadenplein. In 1830 werd de Sterrewacht zo lelijk toegetakeld door de Belgische opstandelingen — zij hadden er hun hoofdkwartier — dat hij moest hersteld worden.
In de tuintjes rond de Sterrewacht bevond zich een monumentje dat de waterwinning uit het Waalse riviertje de Bocq simbolizeerde. Het stelde een man voor die een bok probeerde te overmeesteren. Het monumentje verdween maar de vraag blijft waarom de Brusselaars een Waals water met een onstuimige Vlaamse «bok» vereenzelfdigden ?

54,5 METER BOVEN DE ZEESPIEGEL

Het Barrikadenplein is een bewust gekozen rustruimte om de huizenrij te onderbreken. Wat verderop ligt het Madouplein waar eertijds de Leuvense Poort was en nu nog de Leuvense Steenweg. In zijn «Guide Illustré de Bruxelles» schrijft G. de Marez dat het plein in 1824 gebouwd werd, terwijl Van Hamme in zijn «Histoire de Bruxelles» het jaar 1820 vermeld en ergens anders lazen wij 1822... In ieder geval werd het gebouwd onder Willem I, Koning van de Nederlanden.

Het Barrikadenplein is een echt Rond Punt waar vier straten vertrekken en is omgeven met huizenblokken die alle eender waren. Het vormt een sober, evenwichtig geheel in neo-klassisistische stijl, zonder overbodige franjes, zoals gebruikelijk was in het eerste deel van de 19de eeuw.

Vandaag de dag zijn sommige van de huizen verbouwd zodat het geheel hier en daar geschonden werd. Het plein is als geheel spijtig genoeg nog niet geklasseerd. Het staat in het ontwerp Gewestplan als van «historisch en kultureel belang» vermeld. Het zal dus niet worden afgebroken of verder verminkt.

In het midden van het Barrikadenplein staat, 54,5 meter boven de zeespiegel het standbeeld van Andreas Vesalius of Andries van Wesele. Hij was een van onze markantste Vlaamse figuren. Na studies in Leuven en Parijs werd hij hoogleraar in de anatomie en publiceerde een wereldvermaard platenboek over de menselijke organen. Vesalius werd volgens de enen op 1 januari 1514 te Brussel geboren, volgens de anderen op 31 december. Op het beeld, dat in 1847 opgericht werd, staat het laatste jaartal vermeld. Waarom Vesalius precies hier gestandbeeld staat is niet duidelijk, hij woonde met zijn Brusselse vrouw Anna Van Hamme in de Miniemenstraat. Niet ver van het Barrikadenplein ligt een Vesaliusstraat.
In een van de huizen rond het Barrikadenplein woonde een tijdlang het echtpaar Victor Hugo en hun zoon Charles-Victor.

VICTOR HUGO

Van hier gingen zij regelmatig naar het Zoniënwoud wandelen. Toen op een avond zoon Charles-Victor en zijn vrouw, Alice Lehaene, in het bos vertoefden en niet tijdig terug voor het avondmaal maakte de schrijver van «Les misérables» zich zeer ongerust. Even later belde een koetsier aan het Barrikadenplein aan en gaf de vader-in-paniek een poëtische boodschap af.

Daarop stond te lezen: *«A Boitsfort - En sourdine - Charles dine et boit fort. - Repas tendre.*

Pardonnez, et dînez. - Sans attendre».

Dichters onder mekaar, n'est ce pas?

In een van de andere huizen rond het plein woont de huidige burgemeester van de stad Brussel, Van Halteren.

«KAAS»!

Het plein kwam aan zijn naam na de uitdrijving van de Hollanders.

De feiten zijn gekend: in het voorjaar van 1830 heerst er een industriële krizis, in Parijs is er revolutie, links en rechts zijn er rellen in Wallonië, vooral na de opvoering van «De stomme van Portici», een opera die ook in Brussel opgevoerd wordt. In augustus loopt de emmer over en na een opvoering van het stuk komt de bevolking op straat. Koning Willem I moet aan populariteit inboeten, de staatsschuld stijgt voortdurend omdat het leger veel centen opslokt, ongenoegen ook omdat de Hollanders de hoogste ambten bekleden en hun taal in de staatsdiensten gebruiken. Het volk wordt vanuit Parijs en Luik opgestookt en zingt: «*Wil Willem wijzer worden, wij willen Willem weer*» en

«A plier bagage et à aller vendre son fromage».

Het volk loopt met gekroonde Edammerkaasjes rond en van dan af krijgen de Hollanders hun naam: *kazen!*

NOTHOMB EN GENDEBIEN

Vanuit Den Haag wordt een leger naar het opstandige Brussel gestuurd dat langs de Schaarbeekse en de Leuvense poort — daartussen ligt het Barrikadenplein — naar het park optrekt. In en rond het park wordt gedurende drie dagen hard gevochten. De Hollanders worden verdreven.
Achteraf krijgen de straten en de pleinen namen die aan deze gebeurtenissen herinneren: *Barrikadenplein, Voorlopige Bewind* (met namen als Gendebien en Nothomb, waar hebben wij die nog gehoord?) *-straat, Kongres-straat, Omwentelingsstraat, Belliardstraat* (naar de generaal genoemd die de gezant van de Franse koning Louis-Philippe was), het *Vrijheidsplein,* het *Rogierplein* (naar de leider van de Luikse opstandelingen), het *Surlet de Chokierplein (*de man die regent werd en de troon van Leopold I moest voorbereiden) en nog vele andere namen.
Tot daar een historisch ommetje naar de herkomst van het Barrikadenplein dat sinds januari 1977 opnieuw veroverd werd, heel wat vreedzamer dan in 1830 maar in alle geval door «Nederlanders»...

Maurits Van Liedekerke

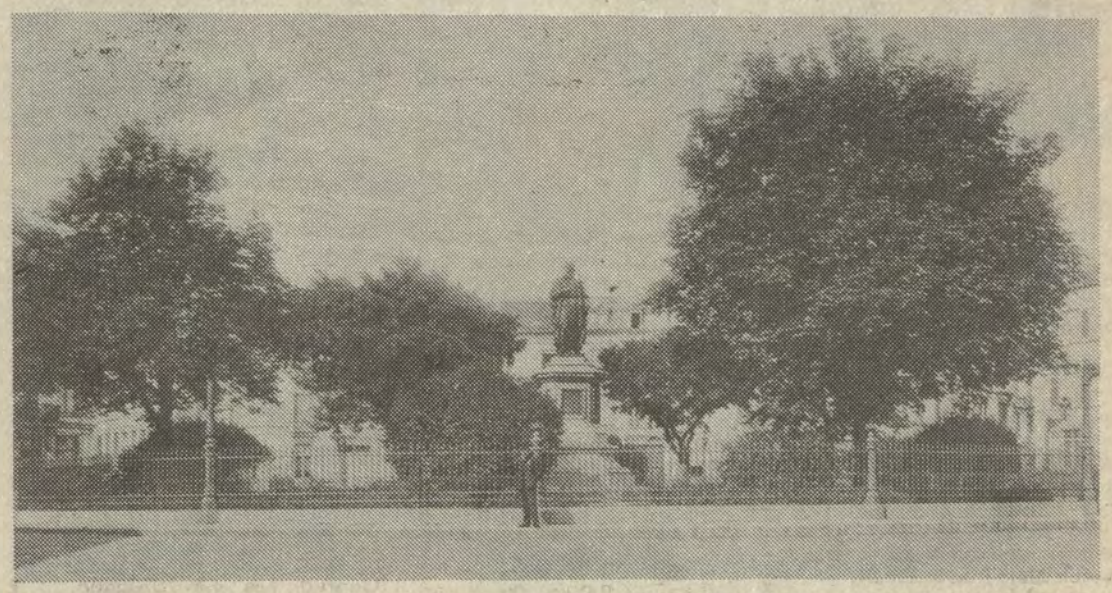

Langs Maurits Coddé, sekretaris van VU-Antwerpen (stad), kwamen wij aan deze postkaart die het Barrikadenplein rond de eeuwwisseling voorstelt. Rond het parkje met Vesalius was nog een hek en de meneer met bolhoed is niet voorzitter Hugo Schiltz, schrijft vriend Maurits. De geadresseerde is mevrouw Hofman, VU-lid. De kaart werd haar op 16 augustus 1913 door haar zoon, die toen in het leger was, vanuit Brussel opgestuurd.

De buitenlaan van het Barrikadenplein tot Koekelberg. Rechtsonder het ministerie van Landbouw waar tot 1830 de Sterrewacht was...

De immer strijdlustige Bert Peleman bundelde onder de titel *De liefde boven 't branden van de haat* zijn gevangenislyriek. De aanleiding daartoe was de tweetalige bloemlezing *Wij zullen U niet zien, lichtende Vrede,* die ik zelf samenstelde voor de XIIe Internationale Biënnale voor Poëzie te Knokke. Dat boek werd de inzet van een vinnige twist door het feit dat ik, onder druk van de officiële instanties die het projekt financieel steunden, drie door mij gekozen gedichten van Wies Moens, Marcel Beerten en Bert Peleman liet vallen. Om die verminking te herstellen en vooral om de stem van de Vlaamse Beweging in onze poëzie met evenveel kracht te laten klinken in een voor het buitenland bestemde bundel, koos ik drie nieuwe teksten die, vanuit flamingantisch oogpunt nog sterker waren dan de eerst gekozene, namelijk *Storm* van Karel Van den Oever, *Tijdzang voor Herman Van den Reeck* van de «onverdachte» Marnix Gijsen en de ontroerend-dramatische *Ballade van de kleine man* van Anton van Wilderode.

Dat was, als U wil, mijn literaire wraak op het wraken van totaal onschuldige, zuiver menselijke gedichten van de drie genoemde Vlamingen die het ongeluk hadden, om zuiver politiek-historische redenen, door het Belgische gerecht ter dood veroordeeld te zijn. Het ging er bijgevolg niet om de drie «gewraakte» dichters te *vervangen* (dichters of gedichten zijn immers geen voorwerpen die je zomaar vervangt), maar het ging erom het totaalbeeld van de *Vlaamse* politieke poëzie gaaf te houden, vooral omdat het buitenland die poëzie niet kent.

GEVANGENISGEDICHTEN VAN BERT PELEMAN

Strikt genomen kan je Pelemans gedicht *Celnachten met de bruid,* dat vooraan in Pelemans nieuwe bundel staat en dat bij het verschijnen terecht begroet werd als een gedicht dat als het ware «in een droomtrance» geschreven werd, geen echt politiek gedicht noemen. Dat geldt in 't algemeen voor alle gedichten die Peleman bundelde. Ik zou het zo willen stellen dat het bundelen zelf onder de titel *De LIEFDE boven 't branden van de HAAT* een politieke daad is. De dichter verzet zich tegen het uitschakelen van teksten in een officiële bundel met Vlaamse en Noordnederlandse politieke poëzie, vooral omdat die weglating niets met de tekst te maken heeft maar wel met de *persoon* van de dichter. Mag ik zeggen dat ik evenzeer, maar dan als samensteller en literair-kritikus, in mijn streven naar historische objektiviteit en in mijn vrijheid om, los van de persoon van de dichter, een gedicht mooi te vinden of niet, op grond van politieke beweegredenen, door overheidsbemoeiingen getroffen werd. Je kan je afvragen in hoever het mogelijk is — en dat was dan mijn illuzie en ontgoocheling — met de steun van de overheid een bundel politieke gedichten samen te stellen die in het eigen Belgische vlees snijdt en dan doet het er weinig toe dat het allereerste verzet in Nederlandse kringen gerezen was. Voortaan zullen de letterkundigen en hun verenigingen in België en in Nederland erg op hun woorden moeten letten als zij buitenlandse regeringen of overheidsinstanties van censuur of andere vormen van verdrukking van de vrijheid van mening willen beschuldigen en veroordelen. Dat standpunt nam ik al in toen het in het Westen protesten regende tegen de veroordeling van Sinjavski en Daniel *(Aktuelen,* 1968, p. 20-24). Ik schreef toen: «De westerse vrijheid anno 1966 biedt nu onvoldoende waarborgen voor een echt vrij schrijverschap, voor een kunst die echte gemeenschapskunst zou zijn en geen estetisch tijdverdrijf van enkele geïsoleerde zielen.

Alleen een etisch dichterschap kan aan de kunst weer een echte sociale betekenis verlenen». Voor die etiek is er in België anno 1976 (tien jaar later dus) nog geen plaats.

En nu terug naar Peleman. Ik zei al dat zijn gevangenislyriek geen eigenlijke politieke poëzie is. Zij is wel het rechtstreekse gevolg van zijn gevangenzetting en veroordeling, maar ze ligt in het zuiver-menselijke etische vlak van de persoonlijke loutering en de geestelijke inkeer. De dichter keert in zijn moreel leed terug naar de morele hoofdwaarden van het bestaan zoals hij die ervaart, namelijk de vrouw, het land, het volk en vooral God. Het is een dichtkunst van innerlijke bevrijding. Haast elk gedicht is gebouwd op een innerlijke wending, op het besef van de eigen ellende die de dichter weet om te keren en waarin hij de kracht vindt om zichzelf te louteren en eruit op te rijzen. Peleman dicht in klassieke kwatrijnen. De sterkste zijn deze die hun plastische eenheid vinden in een centraal beeld als in *De baggerboot.*

Het verschil met bij voorbeeld de *Celbrieven* van Wies Moens is dat Moens in de gevangenis gesterkt wordt in zijn politieke roeping. Hij wordt politiek gelouterd, heel zijn denken blijft politiek-etisch gericht, het blijft op de toekomst afgestemd. Vandaar ook Moens' voorkeur voor een open, ekspressionistisch-vitalistische en profetische stijl. De politiek bepaalt de stijl bij Moens. Er is een grondig verschil tussen een Moens en een Peleman. Het was juist mijn bedoeling bij de samenstelling van de bundel *Wij zullen U niet zien, lichtende Vrede,* te laten zien hoe bepaalde politieke standpunten ingrijpen in het dichterlijke scheppingsproces. De 20ste eeuw geeft in dat opzicht een boeiend beeld van de Nederlandse dichtkunst, ze laat zien hoe die poëzie, vanaf Henriette Roland Holst en Herman Gorter tot Achilles Mussche en Lucebert in bestendige beweging is en daardoor laat ze ook zien hoe dit kleine stromengebied van West-Europa gegeseld werd door oorlogen, maatschappelijke onrust, politiek geweld en zeer veel persoonlijk lijden. Veel meer nog dan politiek-historische handboeken geeft de dichtkunst uit die periode een konkreet beeld van de wonden van de tijd.

Eugène VAN ITTERBEEK

Bert PELEMAN, *De liefde boven 't branden van de haat.* Verzen van leven en dood. Ingeleid door Anton Van Wilderode, Antwerpen, De Crans, 1976, 63 blz., 150 fr.

Arthur De Bruyne

«DE KWADE JAREN»

Op de jongste boekenbeurs was een der blikvangers en suksesnummers van de uitgeverij De Roerdomp het vijfde deel van «De Kwade Jaren» van historicus en publicist Arthur de Bruyne. Het gaat hier evenals in de vorige delen om artikels of reeksen artikels die in «'t Pallieterke» verschenen en die enigszins «bijgewerkt» gebundeld werden. De onderwerpen in deel 5: Brasillach, Professor Daels, een bezoek bij Degrelle, dr. Edgard Muylle, de mens Borms, Elias als leider van het VNV.

Het uitvoerigst zijn juist de teksten over niet-Vlamingen: Brasillach en Degrelle, hoewel de biografische tekst over dr. Muylle een der meest-ontroerende is die wij van De Bruyne ooit lazen. Hier speurt men de zielsverwantschap met de katolieke, Vlaamsnationalistische, Grootnederlandse dokter.

Er werd over dit alles gezegd dat het allemaal verleden is en dat wij naar de toekomst moeten kijken. Er werd, ook over De Bruynes teksten, gezegd dat zij geen wetenschappelijke historieschrijving waren omdat zij te anekdotisch en te populistisch waren... Op die bezwaren willen wij duidelijk ons antwoord geven. Op het laatste bezwaar dit: De Bruyne heeft, met zijn akkuratesse en nauwgezetheid, tot in het kleinste detail, ook in zijn weekbladartikels. méér voor de historische wetenschap en de bijdrage tot de geschiedenis van de Vlaamse beweging gedaan dan vele professorale historici, met vaak tendentieuze en onjuiste interpretaties. Wanneer men erop wijst dat dit allemaal «verleden» is en wij «toekomstgericht» moeten zijn, dan antwoorden wij daarop dat zowel De Bruyne als wijzelf zeker niet minder «toekomstgericht» zijn dan diegenen die onze historie niet kennen, maar dat wij deze historiekennis als een absolute voorwaarde beschouwen voor een toekomstgerichte politiek.

De tekst over de na de oorlog terechtgestelde Franse dichter, romancier en essayist Robert Brasillach is in al zijn nuchterheid een dokument dat meer zegt over de geest waaruit het vooroorlogse «fascisme» (dat een verzamelnaam is voor een groot aantal vaak zeer verscheidene rechtse revolutionaire bewegingen) is ontstaan dan vele ideologische analyses. Een geest, die Brasillachs schoonbroer Bardèche definieerde als «esprit d'élite». Brasillachs naam werd echter, evenals die van Drieu la Rochelle, omgeven met het doelbewuste zwijgen der naoorlogse uitzuiveraars zodat het ons niet moet verwonderen dat jonge leraars en letterkundigen in Vlaanderen hun naam niet eens meer kenden... Daarom is datgene wat De Bruyne deed met zijn stuk over Brasillach niet slechts een eerherstel, maar een doorbreken van deze «conspiration du silence».

Met zijn stuk over het bezoek aan Degrelle is dit zeker minder het geval, want «le Chef» heeft ook na de oorlog nog zeer goed voor zijn eigen bekendheid gezorgd door overigens fél en meeslepend geschreven boeken over zijn belevenissen, die men echter steeds, zoals alles bij hem, met een korrel zout moet nemen. Jong journalist, vertrouweling van Mgr Picard in de Katolieke Aktie, revolteerde hij tegen de «ouden» in de katolieke partij en tegen hun financiële manipulaties: Seghers, Van Cauwelaert e.v.m. moesten het ontgelden. Zijn blad «Rex» en de daarrond zich groeperende franssprekende jongeren traden uit de katolieke partij en hun Rex-beweging kende aanvankelijk een elektoraal sukses van grote omvang: 21 zetels bij de verkiezingen in 1936! Het bleek echter meer een strovuur te zijn: organisatie en ideologische fundering ontbraken. Op het moment dat de oorlog uitbrak was Degrelles betekenis, politiek gezien, fel verminderd. Na zijn wegvoering naar Frankrijk tengevolge van de maatregelen van de Belgische regering (die hij overigens kleurrijk beschreef) koos hij de politiek van kollaboratie met de Duitsers, zoals héél wat Belgische officiëlen en latere ministers! Die kregen echter van de Duitsers geen kans. Degrelle wél. Toen de oorlog in Rusland uitbrak meldde hij zich aan als vrijwilliger, stichtte het Waals legioen en bracht het door persoonlijke moed en durf tot bevelhebber van een legergroep en generaal der Waffen-SS. De Bruyne ontmoette hem in Spanje, sprak er drie dagen mee of liever, hoorde hem aan — en schreef het resultaat van deze merkwaardige ontmoeting neer. Ook politiek merkwaardig, want Degrelle wéét veel, over Belgische en andere politici.

Keren wij, na de tragiek van Brasillach en de welsprekendheid van «Modeste» Degrelle, naar Vlaamse bodem terug en naar onze Vlaamse beweging waarin, naast onderwijzers en advokaten, dokters altijd zo'n grote rol hebben gespeeld. De Bruyne neemt er twee tegelijk op in zijn boek: Dr. Daels en Dr. Muylle. Wie enig begrip wil krijgen over de komplexe situatie van wat men gewoonlijk onder de naam «kollaboratie» aanduidt, leze dit stuk over de Vlaams-nationalist en Groot-Nederlander Daels (sr.) en leze ook het stuk over de schone en edele figuur van de geneesheer uit Deurne, nationalist en Dietser, Dr. Edgar Muylle.

In Vlaamsnationale rangen zal men weinig figuren aantreffen van een dergelijke adel en zielegrootheid als deze voorstadsdokter, die in de rode burcht Deurne, waar de repressie derhalve uitzonderlijk woedde, door de volksmensen zelf beschermd werd tegen de uitspattingen van het plebs. Dat België hem nadien liet doodgaan in de gevangenis en hem stervend aan de gevangenispoort zette, is nog een der aspekten van een repressie, die sommigen momenteel, dertig jaar later, menen te moeten «overdoen». Tenslotte heeft De Bruyne twee kortere teksten aan deze bundel toegevoegd. Een kort stuk over de «mens Borms»: een gesprek met de zoon van de man die men eens de «ongekroonde koning van Vlaanderen» noemde, en die zowel in de edele eenvoud van zijn dagelijks leven, tot het heldhaftige van zijn sterven (en daarom had hij Van Severen bewonderd, met wie hij het anders niét eens was!) een rechtlijnigheid bewaarde, die hem tot de unieke figuur maakte die hij in de Vlaamse beweging en in Vlaanderens geschiedenis was en blijven zal. Een ander stuk handelt over Dr. Elias, leider van het VNV tijdens de oorlog, en over diens Grootnederlandse opvattingen, waarbij de historicus en gewezen hoofdredakteur van «Volk en Staat», Dr. Jan Brans, in een vraaggesprek met De Bruyne de principieel-Dietse opvattingen van Elias bevestigt.

Het boek van De Bruyne biedt een rijke verscheidenheid aan historische, politieke en menselijke kennis over feiten en figuren uit een recent verleden, dat wij al te vaak (en soms al te graag) maar vanuit één gezichtshoek wensen te zien! Voor elk Vlaams-nationalist en elk Vlaams-bewuste zijn deze vijf delen van «De Kwade Jaren» een onuitputtelijke bron aan informatie, onmisbaar in de biblioteek!

J.V.

Arthur de Bruyne: «De Kwade Jaren», gen. 270 blz. Uitgeverij De Roerdomp, Van der Heydtlaan, Brecht.

WEER EEN DIKKE HEER BOMMEL

Via het dagblad «Het Volk» zijn we (entoesiaste) fans geworden van de stripverhalen van Marten Toonder, waarin hij de figuren van de niet al te snuggere heer Olivier Bommel (een beer met mensenattributen) en Tom Poes (een witte, wijze jonge kat) ten tonele voert, samen met markies de Cantecleir, burgemeester Dickerdacker, hoofdkommissaris Bas, Wannes Waggel (een taterende eend), de bediende Joos (een onverstoorbare butler-kok), e.a., welke figuren de vaste medespelers van heer Bommel zijn. In elk stripverhaal is er echter een gast-vedette, een figuur die doorgaans maar één stripverhaal leeft en dan weer in het niets verdwijnt van waaruit hij gekomen is.

In vroegere besprekingen hebben we ons entoesiasme voor Marten Toonders stripverhalen onder stoelen noch banken gestoken en we blijven erbij. Niet alleen de tekeningen zijn vaak juweeltjes, ook de plot en de taal zelf zijn dat. Ik ben helemaal niet verwonderd van mede-lezers te horen, dat ze het verhaal (met zijn komische woordvormingen) verkiezen boven de tekening. Dat is begrijpelijk, want de verhaaltrant van Marten Toonder heeft niets van zijn speelse frisheid, ironie en levenswijsheid verloren. Er zou ook een studie kunnen gemaakt worden van de sociale verhoudingen en van de moraal (ook al beweerde Marten Toonder in een vraaggesprek met Knack dat zijn moraal immoreel is...).

De geestelijke vader van Bommel verblijft al jaren in Zuid-Ierland maar is Nederlander in hart en nieren gebleven. Vreemd genoeg ontdekte de auteur in Ierland kastelen en landschappen, die model konden gestaan hebben voor zijn strips, hoewel hij Ierland nog nooit bezocht had toen hij reeds tientallen stripverhalen met «een lers dekor» geschreven had! Marten Toonder vindt overigens de verdraagzaamheid een der grootste deugden en dat komt in zijn strips ook tot uiting. (CVB)

Lees ende savoureer inmiddels de nieuwe Bommel-omnibus met drie verhalen: De Herenopstand, De Hachelbouten en De Bommellegende.

Uitgave De Bezige Bij, Amsterdam - 198 blz. - Reeks: BB Literair.

Informatie over de arbeidsmarkt

Het evenwicht op de arbeidsmarkt ontstaat in het snijpunt van de vraag- en aanbodkurve. Deze zin lijkt wel weggelopen uit een of ander handboek van klassieke ekonomie. In voor iedereen verstaanbare termen wil dat gewoon zeggen dat bedoeld evenwicht bereikt is wanneer er evenveel arbeidsplaatsen aangeboden worden als er arbeidskrachten beschikbaar zijn. Dan is er evenwicht en dan, zo suggereren ons de klassieke handboeken, is iedereen tevreden, want iedereen heeft werk.

Maar is dit wel zo ? Is dit geen al te cijfermatige en zelfs oppervlakkige benadering van de arbeidsmarkt ? Inderdaad ! Wie werk gevonden heeft, verdwijnt uit de statistieken van de werklozen en verhuist naar de statistieken van de tewerkgestelden. Maar of hij(zij) daarom ook gepast werk heeft gevonden ? Werk dat hem(haar) voldoening schenkt ? Werk dat kwalitatief bij zijn (haar) kwaliteiten aansluit ? Dat en andere vragen kan men met de klassieke statistieken niet beantwoorden. De cijfer-gegevens over tewerkstelling en werkloosheid zijn zeer rudimentair : geslacht, leeftijd, beroepssektor, nijverheidstak, soms ook scholingsniveau worden gegeven. Maar daarmee is de kous ook af ! Dieper kan met de voorhanden zijnde gegevens niet gegraven worden. En evenmin krijgt men enige uitleg voor de verschuivingen die zich voordoen.
Het departement Politieke en Sociale Wetenschappen van de Universitaire Instelling Antwerpen heeft zich over het probleem gebogen. Konkreet wil dat zeggen : P. Berckmans, P. Gevers en A.L. Mok, allen verbonden aan de afdeling Sociologie van voornoemd departement van de UIA, hebben, in opdracht van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, een sociologisch verkennende studie gemaakt van de waarde van onze arbeidsmarkt-informatie. Hun werk « Adekwaatheid van arbeidsmarktinformatie » is geen lektuur voor een uurtje ontspanning, wat niet wil zeggen dat het geen degelijke en zelfs geen boeiende tekst zou zijn.
Na de inleidende hoofdstukken, wordt uit de doeken gedaan dat de arbeidsmarkt een zeer ingewikkelde sociologische werkelijkheid is. Zo ontdekt men daarin een hele reeks diskriminaties : t.o.v. vrouwen, gehandikapten, vreemdelingen, oudere werknemers, enz., dat alles aan te vullen met de zgn. agressieve diskriminaties op grond van ras of godsdienst, nationaliteit, politieke opvattingen, het al of niet behoren tot een vakbond, enz. Daarenboven is er de zgn. dubbele arbeidsmarkt : de primaire (hoge lonen, goede arbeidsvoorwaarden, promotiekansen) en de sekundaire (lage lonen, slechte werkomstandigheden, geen promotiekansen).

Het tweede deel van voorliggende studie is gewijd aan de eigenlijke arbeidsmarktinformatie. De besluiten van de auteurs zijn niet biezonder rooskleurig. Hun overtuiging is het inderdaad dat de huidige statistische informatie inzake de arbeidsmarkt niet alleen onvolledig is inzake omvang van het probleem, maar ook inhoudelijk.
De huidige informatieverschaffing noemen zij eerder passief, te weinig ingesteld op ontleding van de stof, enz.
De auteurs geven ook aanbevelingen om de gang van zaken in betere banen te brengen, ten einde dieper in de werkelijkheid door te kunnen dringen.

Aanbevolen lektuur voor wie een inspanning niet vreest en een beter inzicht wil verwerven in een belangrijk aspekt van onze hedendaagse samenleving.

Jvb

P. Berckmans, P. Gevers, A.L. Mok - « Adekwaatheid van arbeidsmarktingormatie » - Uitg. U.I.A. en ACO, Leuven - 1975 - 93 blz. - 175 fr.

rand schrift

Gutenbergs uitvinding heeft na vijf eeuwen voor gevolg dat over de mensheid een duizelingwekkende boekenproduktie is uitgestort. Wie schift daar nog eens in tot de boekenberg voor een normaal mens nog overzichtelijk is ? Zo'n overzicht van wat er ooit aan belangrijke, niet tot de belletrie behorende boeken gedrukt is in Europa, is nu te vinden in een pocket : *Bücher die die Welt verändern. Eine Kulturgeschichte Europas in Büchern* (790 blz., DTV, 1976, 12,8 DM).
Het gaat eigenlijk om een bewerking van de katalogus bij een Londense tentoonstelling « Printing and the Mind of Man » uit 1963. Je kunt er bijna 500 boeken in beschreven vinden onder de vorm van een hoogstens twee bladzijden tellende notitie over auteur, ontstaan, inhoud en invloed. Gutenbergs bijbel van omstreeks 1455 zet de reeks in die stilvalt even voor het midden van deze eeuw. De twintigste eeuw is t.o.v. de rest ondervertegenwoorgd. Dat zal wel iets te maken hebben met de kultuurhistorische opzet. Zo zijn grote werken uit Oudheid en Middeleeuwen die dank zij de boekdrukkunst een massaler aandacht konden trekken, hier ook opgenomen.
Alle wetenschap die uit deze lijvige pocket te puren valt, moet ook snel terug te vinden zijn in naslagwerken.

Maar de aantrekkelijkheid zit hem in het feit dat elk werk, van een wiskundetraktaat tot een filozofisch geschrift, hier als het ware onder handbereik komt. Iets van het levende kontakt met het boek wordt opgeroepen, ook al kun je er de geur van papierdrukinkt en lijm niet uit opsnuiven.

Het Nederlandse taalgebied is min of meer behoorlijk vertegenwoordigd tot in de 17e eeuw : van Thomas a Kempis over Erasmus, A. Vesalius, A. Ortelius, S. Stevin, G. Mercator, H. Grotius, de Acta Sanctorumonderneming, J.B. Van Helmont, Chr. Huygens tot Anton van Leeuwenhoek. Daarna zijn we kennelijk uitgeteld. Een samensteller uit ons taalgebied zou geneigd zijn de bakens te verzetten zodat de literaire fiktie niet uitgesloten is. Zo zou hij op zijn minst nog een plaatsje kunnen geven aan bv. Charles de Costers « La légende d'Ulenspiegel », al was het dan in het Frans geschreven, en zeker aan Multatulis « Max Havelaar », omdat beide boeken ook nog zoveel meer waren als een literair meesterwerk.

De keuze is inderdaad in hoofdzaak gericht op het Franse, Engelse en Duitse taalgebied. Dit laatste is zelfs verantwoordelijk voor een derde van de geselekteerde werken voor de laatste anderhalve eeuw. Wie dat erbij wil nemen zal veel genoegen beleven aan dit boek over boeken. Elke bibliofiel die nooit wil toegeven dat te zijn, eveneens.

Het zou aardig zijn als een Vlaams Uitgever zich eens liet inspireren door deze formule. Het terrein van de Vlaamse beweging zou al boeiende rezultaten kunnen opleveren. Met Verlooys « Verhandeling op d'Onacht der moederlyke Tael in de Nederlanden » ligt het beginpunt zo voor de hand.

Maurits van Haegendorens « De Vlaamse Beweging nu en morgen » zou geen eindpunt kunnen vormen, omdat het al in 1962 verscheen. Maar het zou zich op zijn terrein opdringen als het meest invloedrijke werk van de laatste 30 jaar.

E. Vandewalle

De vrolijke vrouwtjes van Windsor (KVS)

William Shakespeare schreef zoals de overlevering beweert, dit stuk haastig in veertien dagen, in opdracht van koningin Elisabeth I, die de Falstaff-figuur in Hendrik IV had leren kennen en om deze veelvraat-grootspreker zo erg had gelachen dat zij nu een vervolg wenste van zijn avonturen. Falstaff als vrijer, die met eenzelfde liefdesbrief twee dames het hof maakt om aan hun fortuin te geraken en door beiden beetgenomen wordt.
Senne Rouffaer rekonstrueerde het stuk zoals het in Shakespeares tijd zo ongeveer wel zal opgevoerd zijn en maakte hierbij op een weergaloze wijze gebruik van dekors, muziek en kostuums (ontworpen door de Roemeen Andrei Ivaneau) kennelijk geïnspireerd door renaissanceschilderijen en omgetoverd tot feeërieke « tableaux-vivants » uit een soms prettig kijkboek. Het stuk is en blijft inderdaad een boertige klucht, soms vulgair en de inhoud

TONEEL

armzalig. Ook Anton Peeters en Ann Petersen als hoofdvertolkers kunnen dit niet verhelpen al doen ze zo hun best. In het vindingrijke samenspel vallen daarentegen de individuele prestaties op, voornamelijk Alex Cassiers als de komische « doctor-degenschermer », dominee Evens (Roger Coorens), met zijn sappig Westvlaams, de vertegenwoordiger van de slijmerig zalvende klerus, Jo De Meyere (oerkomisch als de jaloerse echtgenoot), e.a.
Sien Eggers was een haastige vervanging van de zieke Gerda Marchand, Johannes Pauwels was echt een sullige neef en Vera Veroft als Windsor-dametje genietbaar.

Toneel met prettige vondsen, mooie beelden, rake woordspelingen die vaak door het verwende publiek niet begrepen worden, een te lang uitstellen van Falstaffs vernedering in een slotscène die recht uit een elegant sprookjesboek werd getoverd. Als KVS-prestigestuk misschien te inhoudsloos.

Wist Rouffaer dit vooraf en verontschuldigde hij zich in de ontrolde vaandsels met « honi soit qui mal y pense » ?

Herman Van den Abeele

elke week een
TENTOONSTELLING

Sedert meer dan een decennium al heeft Nederlands meest revolutionaire, na-oorlogse dichter nagenoeg geen poëtisch werk van enig allure meer geschreven. Maar zijn naam als schilder is inmiddels wereldwijd befaamd geworden en overvleugelt in kringen van kenners zelfs deze van zijn land-, tijd-, generatie- en Cobragenoten Appel en Corneille (door de pikturale verstarring van deze laatsten niet ten onrechte trouwens). Het fenomeen werd in 1924 te Amsterdam geboren als Lubertus, Jacobus Swaanswijk en is (een half jaartje aan de moederstadse kunstnijverheidsschool uitgezonderd) een typische autodidakt, plastisch vooral beïnvloed door Klee, Miro, Picasso en Grosz, literair aanvankelijk door Hölderlin, Rilke, Trakl en Arp.

LUCEBERT

Hoewel hij nu zeer welvarend leeft en werkt in het Noord-Hollandse kunstenaarsdorp Bergen laan-Zee (waar ook Adriaan Roland Holst woonde), begon Lucebert zijn loopbaan met een zwervend bestaan, waarin hij op bepaalde tijdstippen meer op een bank in het **Vondelpark** overnachtte dan op een matras. Maar toen in 1950 de experimentele dichters (o.a. door de historische bloemlezing « Atonaal ») definitief de Nederlandse poëzie gingen beheersen, was Lucebert meteen een begrip. Kompromisloos ging hij zowel traditie als aktualiteit te lijf met sterke sloganpoëzie als : « **Ik ben niets dan een omroeper van oproer** », « Ik bericht dat de dichters van fluweel, schuw en humanistisch doodgaan, voortaan zal de hete ijzeren keel, der ontroerde beulen muzikaal opengaan ». En in zijn « **Amsterdamse School** » dikteerde hij de wetten van de nieuwe poëtika die (hoewel nu reeds ruim voorbijgestreefd) nog steeds tot de essentiële verworvenheden van de hedendaagse poëzie gelden. In zijn « **Lente-suite voor Lilith** » zou trouwens blijken dat hij de estetische waarden niet in hun geheel verwierp. Al bij al mag gesteld worden dat Lucebert de belangrijkste (niet persé de beste) dichter van zijn tijd was. In 1953 werd hem de Poëzieprijs van de Stad Antwerpen toegekend (die hij verkleed als Keizer der Vijftigers in ontvangst wilde nemen, wat na een politioneel ingrijpen niet lukte), in 1967 (te laat en daarom eigenlijk overbodig, hoewel niet onverdiend) de hoogste Nederlandse literaire onderscheiding, de **P.C. Hooftprijs.**
In 1948 werd de internationale **COBRA** groep (Kopenhagen, Brussel, Amsterdam) opgericht, voor Nederland vanuit Reflex (experimentele groep Holland). En hoewel Lucebert in het tijdschrift Reflex gepubliceerd had, behoort hij als schilder niet tot de Cobra-groep (hoezeer zijn plastisch werk daarmee ook verwant is). Met recht en reden trouwens, want zijn essentieel « experimenteel zijn » is wars van elke dogmatische of zelfs stylistische betrokkenheid. Ook op ideologisch gebied weert hij een « kleur ». Natuurlijk is hij vierkant anti-burgerlijk, maar nooit sluit hij zich aan bij de marxistische verknochtheid van vele van zijn groepsgenoten.
Zo blijft Lucebert de vrije revolutionair, voor wie alleen de intuïtieve explosies van zijn veelzijdig talent heilig en inspirerend zijn. Uit de emotionele beleving van dit talent ontstaat met woorden of beelden (de dichter), met kleurfeesten en lijnen Luceberts plastische wereld : menselijk, dierlijk, mytisch, schokkend, evokerend... maar steeds op eigen wijze aangrijpend en ontroerend.
De **acryls en tekeningen** die Lucebert tot 12 februari in de prachtige galerij Lens Fine Art te Antwerpen toont, behoren tot het beste van zijn oeuvre : zeer krachtig van opbouw, kinderlijk spontaan maar tegelijk met sterk beeldende hand, soms cartoonachtig dan weer zuiver pikturaal. Kortom, Lucebert ten voete uit : ongrijpbaar, onverbiddelijk vrij, agressief ironisch, medogenloos oordelend al schilderend. In deze werken is weinig mildheid te vinden, wel veel aan schoonheid. Maar dan de vernietigende, bloedstollende schoonheid van de wilde drift, het opwellend getuigen, het ingrijpend losbarsten. Kortom, een felle en lichamelijke schilderkunst die ook voor de toeschouwer een zuiverende terapie kan zijn. Een — altijd hetzelfde — schaduwzijde : de prijzen. Voor niet eens zo grote acryls van 45.000 tot 80.000 fr., voor kleine tekeningen en collages 15.000 fr. Maar er is wel een zeer fraaie (50 x 60 cm) litho op 100 exemplaren, door de schilder genummerd en gehandtekend (aan te bevelen !).

Lucebert, Lens Fine Art
Mechelsesteenweg 146, Antwerpen
tot 12 februari.

DONDERDAG

20 JANUARI

BRT

14.00 Schooltelevisie
18.00 De Wombles
18.05 Rondomons
Waarom slapen wij?
18.30 Het Australische meisje
Korte film
18.35 De zevende hemel
Vrijetijdsprogramma.
19.10 Première
19.45 Nieuws
Met een verslag van de eedaflegging van president Carter.
20.15 Coronation Street
20.40 Panorama
21.30 Lachertjes
Komische filmpjes
21.35 Standpunten
Vandaag horen wij het standpunt van het Dosfelinstituut (VU)
21.55 Première
22.30 Nieuws
22.30 Basketbal
Racing Mechelen—Maccabi Tel Aviv

NED. 1

15.00 Van hart tot hart
18.15 Teleac
18.45 De Bereboot
18.55 Nieuws
19.05 Popeye
19.15 Landgenoten!
19.30 Mary Hartman, Mary Hartman
20.10 Machiavelli
of hoe het in de wereld toegaat
21.50 Nader bekeken
22.15 Ars Musica
pianokoncert van Edward Grieg
22.50 Nieuws

NED. 2

18.45 Toeristische tips
18.55 Nieuws
19.05 Wickie de Viking
19.25 Daar vraag je me wat
Populair wetenschappelijk programma.
20.00 Nieuws
20.25 Koningen en Paupers
Amerikaans feuilleton over het leven van Joseph Armagh, een Ierse emigrant die in Amerika politieke en financiële macht verwierf.
21.15 Voor een briefkaart op de eerste rang
Filmkwis.
22.05 Heel de mens
Gesprek met een ex-psychiatrische patiënte.
22.35 Brandpunt
23.15 Den Haag vandaag
23.30 Nieuws

VRIJDAG

21 JANUARI

BRT

14.00 Schooltelevisie
18.00 Mumfie
18.15 Open school
18.45 Dag aan dag
19.10 Katoliek-godsdienstige uitzending
19.45 Nieuws
19.45 Nieuws
20.15 Uit de dierenwereld
In de Rocky Mountains
Dierendokumentaire
20.45 De vos
Amerikaanse zedenstudie (1967)
23.20 Nieuws

NED. 1

10.45 Schooltelevisie
18.15 Teleac
18.45 De Bereboot
48.55 Nieuws
49.05 Vriendelijk welkom bij Barend
19.55 Mini-voetbalshow
21.05 Vluchtroute
Franse TV-reeks over het verzet
21.35 Nieuws
21.50 Praten met de minister-president
22.00 Een liefde in Parijs
Portret van Teun de Vries
22.35 Muzikale meditatie
22.50 Ambon door de eeuwen
23.15 Nieuws

NED. 2

18.45 TV-informatie voor Spanjaarden
18.55 Nieuws
19.05 Calimero
19.18 Disco circus
20.00 Nieuws
20.25 De Jordaches
21.10 Alles over liefde
Vier eenakters van Arthur Schnitzler.
22.30 Aktua tv
23.20 Nieuws

ZATERDAG

22 JANUARI

BRT

14.00 Doe mee
14.30 De familie zonder zorgen
Amerikaanse komedie (1938)
16.00 Open school
18.00 De Wombles
18.05 Mr. Horatio Knibbles
Avonturenfilm voor de jeugd.
19.00 Boeket
19.45 Nieuws
20.15 Wies Andersen show
21.10 Eurosong
De groep Trinity
21.55 De Jordaches
22.45 Nieuws

NED 1

15.30 Nieuws
15.32 De film van ome Willem
16.05 De klusjesman van de Vara
16.45 Familieportret
17.30 Lied van de week
18.15 Teleac
18.45 De Bereboot
18.55 Nieuws
19.05 Wonderland
20.00 De show van Sonja en Lou
21.35 Nieuws
21.50 Kunst en ander moois
22.40 Hoe bestaat het?
23.20 Simon Carmiggelt
23.30 Nieuws

NED 2

13.55 Schaatsen
18.45 TV-informatie voor Marokkanen
18.55 Nieuws
19.05 Bolke de beer
19.15 Tweekamp
20.00 Nieuws
20.25 Kwistig met muziek
21.30 Sam
22.20 Hier en nu
23.00 Hier en nu - Studio Sport
23.25 Feike Asma speelt orgel
23.40 Nieuws

ZONDAG

23 JANUARI

BRT

9.00 Doe mee
9.30 Open school
10.00 Protestantse eredienst in Ronse
11.00 Politiek debat
12.00 Nieuwsoverzicht voor gehoorgestoorden
12.30 Dag aan dag
14.30 Open school
15.00 De schat in Malta
15.15 Sesamstraat
15.40 Ondergaande wereld
Dokumentaire over Afghanistan
16.30 Retroscoop
Kwis
17.15 Sportuitslagen
17.18 Sukse en Wiske
17.40 Jandora
Tienerklanken
18.30 De Wombles
18.35 Van pool tot evenaar
19.45 Nieuws
20.00 Sportweekend
20.30 Neem nu eens... de film in 1952
23.30 Nieuws

NED 1

11.00 Omroepparochie
14.00 Teleac
16.00 Nieuws
16.02 Sesamstraat
17.00 Kleine avonddienst
18.15 Teleac
18.45 De Bereboot
19.00 Nieuws
19.05 Het wonder der natuur
Schildpadden
19.30 Jonge mensen op het koncertpodium
20.30 Hier Parijs, hier Jan Brusse
20.40 Bastogne
Amerikaanse oorlogsfilm (1949)
22.35 Vangrail
23.15 Het Humanistisch Verbond

NED 2

12.55 Schaatsen
17.00 Voetbal- en toto-uitslagen
18.30 TV-informatie voor Turken
18.35 Westway
19.00 Van gewest tot gewest
19.15 Studio sport
20.30 58 miljoen Nederlanders en de mooie natuur
21.10 Soundtrack
21.30 Nieuws
21.35 Horizon
22.35 Bram van Velde en de stilte
23.00 Nieuws

MAANDAG

24 JANUARI

BRT

14.00 Schooltelevisie
18.00 De Wombles
18.05 Klein, klein kleutertje
18.20 Rogier van ter Doest
18.45 Open school
19.15 Sporttribune
19.45 Nieuws
20.15 Micro-Macro
20.50 Van oude mensen, de dingen die voorbijgaan
21.40 Wikken en wegen
22.15 Nieuws
22.35 Open school

NED 1

11.10 Schooltelevisie
18.45 De Bereboot
18.55 Nieuws
19.05 De malle eland
Jeugdfilm van Walt Disney
19.55 Alles of niets
20.45 Duel at Diablo
Amerikaanse western (1966)
21.35 Nieuws
21.50 Duel at Diablo
22.45 Van beroep: Balletdanser
23.30 Uitzending symbiose
23.35 Nieuws

NED 2

18.45 TV-informatie voor Surinaamse Nederlanders
18.55 Nieuws
19.05 Tommy en Charlie
19.30 Dat ik dat nog mag meemaken
20.00 Nieuws
20.25 De Onedin lijn
21.15 Koning klant
21.40 Ieder zijn deel
Komische reeks
22.10 Achter het nieuws
23.00 Nieuws

DINSDAG

25 JANUARI

BRT

14.00 Schooltelevisie
18.00 De Wombles
18.05 Wickie, de Viking
18.30 Open school
18.55 Paling en Co
19.10 Gastprogramma
19.45 Nieuws
20.15 Kleinkunst: Zjef Vanuytsel
20.45 Kijk mensen
21.35 Scènes uit een huwelijk
Derde aflevering: Paula
22.25 Nieuws

NED 1

10.45 Schooltelevisie
18.15 Teleac
18.45 De Bereboot
18.55 Nieuws
19.05 Van nature
19.55 De muis die brulde
Britse satirische film (1959)
21.20 Wat bezielt je?
21.35 Nieuws
21.50 NCRV-springtrofee
22.40 Wel te rusten...?
Over het wakker liggen.
23.20 Nieuws

NED 2

18.45 Kortweg
18.55 Nieuws
19.05 Avro's Toppop prezenteert de nationale hitparade
20.00 Nieuws
20.25 Voor de vuist weg
Willem Duys
21.35 Edward VII
22.27 Televizier magazine
23.12 Den Haag vandaag
23.27 Nieuws

WOENSDAG

26 JANUARI

BRT

15.30 Open school
16.30 Tip-top
18.15 De Wombles
18.20 Werelddag voor de melaatsen
Dokumentaire.
18.50 Space 1999
19.45 Nieuws
20.15 Het meisje van de TV
20.40 Hallo, is daar iemand?
Musical
21.25 Puur kultuur
De Borobudurtempel op Java
21.55 Voetbal
Italië—België
Samenvattende reportage.
22.45 Nieuws

NED 1

9.30 Schooltelevisie
15.30 Kijkdoos
16.15 Lappenkat
16.30 De reizen van Kim
16.55 De beren
Dokumentaire.
18.15 Teleac
18.45 De Bereboot
18.55 Nieuws
19.05 Van gewest tot gewest
19.50 Zendtijd politieke partijen
20.00 Een wilde roos
Feuilleton
20.50 Artsenij
21.35 Nieuws
21.50 Den Haag vandaag
22.05 Panoramiek
22.35 Kunstschaatsen
23.00 Sprekershoek
23.15 Nieuws
23.20 E.K. Kunstschaatsen

NED 2

18.45 Kortweg
18.55 Nieuws
19.05 Boyke, een jongen op Curaçao
19.30 Kenmerk
20.00 Nieuws
20.25 Socutera
20.30 Top-show-concours 1976
21.05 Het kristelijk onderwijs na 60 jaar
21.35 De filter-furore-special
22.00 Zeg maar oma
22.35 Nieuws

TV-SELEKTIE

22 januari, 20 u. 20 RTB
La ligne de démarcation, film van Claude Chabrol (1966) met o.a. Jean Seberg en Maurice Ronnet.

22 januari, 22 u. 05, Duitsland 1
Maigret à Pigalle, politiefilm waarin Maigret de dader(s) zoekt van een moord op een stripteasedanseres.

22 januari, 20 u. 15, Duitsland 2
The third man, overbekende politiefilm naar een novelle van Graham Greene met o.a. Orson Welles. De prent speelt zich af in het naoorlogse Wenen waar een jonge Amerikaan de dood van zijn vriend zelf probeert op te lossen.

23 januari, 20 u. 40, Nederland 1
Bastogne, Amerikaanse oorlogsfilm vijf jaar na «de feiten» gedraaid.

24 januari, 20 u. 30, BRT
Neem nu eens... de film in 1952, een avond in de bioskoop toen in ons land nog geen TV was. Achtereenvolgens: Bioskoop '52 met ondermeer: de toenmalige toestand socio-politiek bekeken, een filmjoernaal en een dokumentaire uit die tijd. Gevolgd door **De Crimson Pirate,** Amerikaanse burleske piratenfilm (1952) op alle ernstige piratenfilms.

24 januari 20 u. 45, Nederland 1
Duel at Diablo, western (1966) met o.a. Sidney Poitier en Bibi Andersson.

24 januari, 20 u. 30, Frankrijk 2
La tête et les jambes, spelprogramma.

24 januari, 20 u. 30, Frankrijk 3
Etes-vous fiancée à un marin Grec ou à un pilote de ligne?, Franse zedenkomedie (1970) met o.a. Jean Yanne en Françoise Fabian. Een echtpaar zit in de sleur van elke dag, tot de echtgenoot verliefd wordt op zijn sekretaresse en op een dag zijn twee kinderen verdwijnen.

25 januari, 20 u. 25, Nederland 2
150 × Voor de vuist weg, in 1963 startte Willem Duys zijn

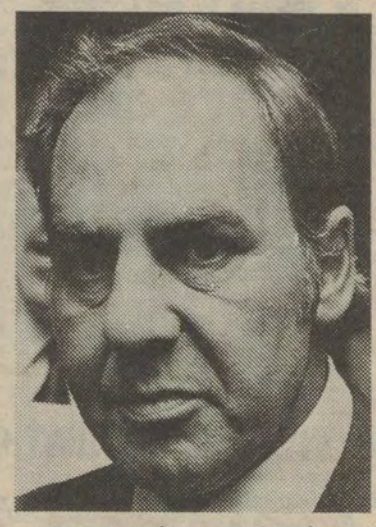

«vuisten»-reeks, vanavond zien we de honderdvijftigste aflevering.

25 januari, 21 u., Duitsland 1
Uberflug, film over en met de Phantompiloot majoor Jochen Missfeldt.

25 januari, 19 u. 30, Duitsland 2
Sun Valley Serenade, Amerikaanse muzikale komedie uit 1941 met o.a. Glen Miller.

26 januari, 21 u. 30, Frankrijk 2
C'est-à-dire, aktualiteitenmagazine.

26 januari, 20 u. 15, Duitsland 1
Im namen des Fortschritts, reportage over Cree-Indianen in het noorden van Québec die nu uit hun jachtgebieden verdreven worden.

DE SPORTWEEK

Maandag : Moeder voetbalbond koestert een snood plan : de receptie voor de arbiters na de wedstrijden verbieden. Schrik dat er niets overblijft ? ● **Dinsdag :** Trainer de Wit verbood zijn sjotters nog met joernalisten te praten. Daaraan had zelfs Hitler nog niet gedacht. ● **Woensdag :** Komiek dat zoiets in deze hoogtij van de demokratie in de gazetten moet komen, maar de leren mogen in Zuid-Afrika aan sport gaan doen. De Belgen niet. ● **Donderdag :** Men heeft berekend dat de wintersporten aan de gemeenschap 16 miljard frank kosten voor medische zorgen en werkverlet. Inderdaad niks voor arme mensen. ● **Vrijdag :** Wij denken aan Mercier als wij in « Les Sports » lezen dat de Vlamingen minder geschikt zijn voor sporten die een hoog technisch niveau kunnen eisen. Boerkens, gedomme... ● **Zaterdag :** Voor wie de Spaanse stierenvechters ook als sportlui wou aanzien : deze heren dreigen in staking te gaan. Wellicht voelen ze zich benadeeld tegenover de stieren. ● **Zondag :** Nu alles zo goed gaat mag geen enkel voetballiefhebber de match Italië—België missen. Prijs nog geen 7.000 fr. Staanplaats inbegrepen. ●

SOEP

Wij zijn niet zo goed thuis in het heel speciale wereldje van de extra-sportieve firma's, al laten wij ons af en toe wat voorlichten door een heuse sportdirekteur (die ons overigens al meer dan eens een blaas in de nek sloeg). Wij begrijpen dus niet zo best wat er allemaal aan de hand is met de groep Zoppas-Splendor. Zij laat een zekere heer renners aanwerven, en eens dat dit goed en wel gebeurd is vliegt die heer buiten, en zijn aangeworven renners met hem. En die kunnen dan maar zien dat ze elders werk vinden. Al gaat de heer in kwestie dan onverdroten op zoek naar een sponsor, voor wiens rekening hij sportdirekteur zou kunnen spelen over de renners die hij eerst voor iemand anders had aangeworven. Maar die nu natuurlijk wat minder zullen verdienen. Gaat dat allemaal zo maar, rennerssindikaat ?

GOUDEN SCHOEN

Ze zouden ons bij de Sjarel maar met een scheef oog bekijken als wij hier geen woordje schreven over de « gouden schoen ». Dat is de onderscheiding die de « beste » sjotter van ons land krijgt van Het Laatste Nieuws. Wij hechten bitter weinig belang aan dat soort onderscheidingen, en wat men verstaat onder de « beste » is ons nooit duidelijk geweest. Het is echter opvallend dat het nu al voor de tweede keer een Hollander is die de beste sjotter van België-Belgique schijnt te zijn, namelijk Robby Rensenbrink van Anderlecht. Belgen zijn rare lui. Als een Hollander een wekker wint met het rad der fortuin (amaai mijn voeten) zit het ertegen.

Maar als ze een prijsbeest moeten kiezen, kiezen ze een keesje. Waarmee we hoegenaamd niet willen zeggen dat de gouden schoen Robby zou misstaan.

SUBSIDIES

Verleden week hadden wij het hier over de subsidies die de gemeenten toekennen aan de sportverenigingen. Misschien mogen wij dat even aanvullen met een voorbeeld.

Vóór ons ligt de lijst van subsidies van een bepaalde gemeente, verspreid door één van de meerderheidspartijen, en het betreft subsidies toegekend vóór de fusie.

Totaal te verdelen bedrag volgens dat document : ongeveer 600.000 fr. De lijst vermeldde echter de plaatselijke voetbalklub niet.

Enig navragen links en rechts leerde ons dat er in feite 850.000 fr. verdeeld was, waarvan de voetbalklub alléén 250.000 fr. kreeg. Die daarenboven het monopolium heeft van het gemeentelijk stadion en daarvoor niet eens één cent betaalt. En die daarenboven enkele jaren geleden, toen ze dank zij haar « gedurfde politiek » lelijk in nesten zat, op royale wijze door het gemeentebestuur geholpen werd.

Eerste vraag : waarom maakt de uitgever geen melding van die subsidie van 250.000 fr. aan de ene voetbalklub, terwijl andere voetbalklubs, waar ook tegen een blaas getrapt wordt, ergens 3.000 fr. krijgen ?

Wij hebben dan verder berekend dat de subsidies voor ongeveer 22 % gaan naar wat we maar « folkloristische verenigingen » zullen noemen (en dat is beslist niet pejoratief bedoeld, integendeel), zoals muziekmaatschappijen en feestkomitee. Voor 30 % gaan ze naar allerlei verenigingen die duidelijk het woordje « katoliek » in hun benaming of statuten meevoeren. Ruim 3 % gaan naar min of meer pluralistische dingen, zoals een volkskunstgroep, de de Raetstichting, de bijentelers en een werkgroep leefmilieu. En de overblijvende 45 % gaan naar sportverenigingen allerhande.

Nu willen wij daar helemaal geen kritiek op uitoefenen : dat is mettertijd zo gegroeid, en dat is blijkbaar gebeurd met ieders goedkeuring. Maar het komt ons toch wel voor dat de sport ruim haar part krijgt, en dat daarbinnen de verdeling op wel eigenaardige manier gebeurt. Stadion gratis en 250.000 fr. bovenop voor de ene, 1.250 fr. voor de andere. Dat was het nu wat wij bedoelden met : er moeten ernstige kriteria aangelegd worden. Men moet toch niet direkt onsportief genoemd worden, als men van mening is dat hier wat kan verbeterd worden ?

NEW LOOK

Een stel oud-vedetten hebben in de States de vinger opgestoken om te zeggen dat zij de sport in hun vaderland willen herstruktureren. Het li[illegible] nergens meer op, zeggen zij, en n[illegible] gevolg is dat de Amerikaanse prestaties niet meer tot de verbeelding spreken. Eén van de zaken die ze willen doen is een nieuw komitee oprichten, waarin zijzelf zetelen. Een andere zaak is dat zij het statuut van de liefhebber willen herzien. Van nu af (nou ja...) zou het de liefhebber moeten toegelaten zijn geld aan te nemen, behalve voor kompetitiewedstrijden. Erg duidelijk lijkt het ons niet, tenzij de publiciteit zou bedoeld zijn. En het voornaamste : het nieuw komitee wil zo'n klein miljard frank krijgen om aan het werk te kunnen gaan. Scherp gezien, zeggen wij maar.

BOETE

Jan Ruiter, de doelverdediger van Anderlecht, had dus aan een Hollands joernalist verteld dat Monne Goethals, de trainer, volledig naar de pijpen moet dansen van Constant, de president. In Anderlecht is men daarvoor in een Franse koleire geschoten, en Jan werd gestraft. De klub legde hem een boete op van 100.000 frank. Wij nemen maar aan dat het allemaal meer « voor de frim » is, en dat Jan nooit die honderd blauwe biljetten zal moeten neertellen. Maar naar buiten uit komt zoiets, dunkt ons, slecht over. Heeft een klub het recht boeten op te leggen van die omvang ? Wij lopen altijd met de idee rond — ten onrechte blijkbaar — dat het opleggen van geldboeten het voorrecht was van de rechtbank.

SPORTINFRASTRUKTUUR IN VLAANDEREN (11)

Het is onze persoonlijke mening — en wij hopen dat onze lezers ook de hunne hebben — dat het met de sportinfrastruktuur in Vlaanderen nog maar pover gesteld is, ook al werden hier meer bakstenen op elkaar gestapeld dan elders. Om het nog maar eens met het klassieke voorbeeld duidelijk te maken : een gemeente die 10 miljoen uitgeeft voor een sportstadion dat gebruikt wordt door de plaatselijke voetbalklub die aantreedt met drie spelers uit eigen gemeente, en die een simbolisch huurgeld betaalt, zorgt niet voor een gezonde infrastruktuur. Eerder voor het tegendeel.

En dan is er nog een vorm van infrastruktuur waaraan nauwelijks gedacht werd, namelijk een infrastruktuur van mensen.

Er zijn, dachten wij, maar weinig gemeenten waar werkelijk bevoegde monitoren ter beschikking van de sportbeoefenaars staan.

Er zijn natuurlijk de klubtrainers. Maar voor die mensen, hoezeer ze ook hun best doen, gaat het ten slotte altijd om sportopleiding. Zij beogen — en het is normaal, want dàt is hùn taak — praktisch uitsluitend de resultaten voor de klub. De goede sportbeoefening als dusdanig ligt hun minder nauw aan het hart. Daarvoor hebben de meesten trouwens niet de nodige opleiding gekregen. Voor de rest houden ze zich enkel bezig met de klubleden, waarbij « de krabber » — de man die het het meest nodig heeft — hun dan nog niet interesseert.

Naast die klubtrainer is er behoefte, dachten wij, aan monitoren die zich bezig houden met sportopvoeding. Bij wie ook de niet-georganizeerde sportbeoefenaar terecht kan. Die als norm niet neemt de prestaties — vaak sinoniem met geld — van de klub op korte en langere termijn, maar het welzijn van de enkeling. Die, in één woord, niet aan sportopleiding doet in dienst van een organizatie, maar aan sportopvoeding als doel op zichzelf.

Ideaal zou zijn als daarbij nog een andere man (of vrouw) in dienst van de sport kon gesteld worden : de sportfunktionaris. De persoon die de sportaktiviteiten koördineert, bij wie men terecht kan voor informatie, die de gegevens vergaart waarop men steunen kan vooraleer men nieuwe initiatieven gaat nemen, die er helpt voor zorgen dat men niet doet zoals van Acker destijds : eerst handelen en dan nadenken.

Dat dit alles nodig is blijkt uit de besluiten van zoveel kongressen van zoveel verschillende sportraden. Naast de kommerciële spektakelsport, die tot nu toe (te) veel aandacht en geld opeiste, moet er een kultureelgerichte, aktieve, sociaal gemotiveerde sport voor iedereen komen. Die heeft haar infrastruktuur nodig : ruimte, installaties, geld, mensen. Wij dachten dat de fuzies van gemeenten een geschikte aanleiding konden zijn om zich daarover eens te bezinnen. Daarom deze lange en langdradige reeks over de sportinfrastruktuur.

Het was niet de bedoeling « adviezen » te verstrekken, of genomen initiatieven te beknibbelen. Het was de bedoeling aan te tonen dat het uitbouwen van een goede sportinfrastruktuur moeilijk is, dat wij er nog lang niet aan toe zijn, maar dat het belangrijk is ervoor te ijveren. De goede sport en ons welzijn ten bate.

Einde(lijk)

HIJ WON NIET

In Munte werd verleden zondag het nationaal kampioenschap veldrijden betwist. Bij de liefhebbers was er van betwisting geen sprake : Bert Vermeire deed het zoals ieder jaar : hij kwam, zag en won. Bij de profs keek men uit naar een nieuw duel Erik De Vlaeminck - Berten Vandamme. Allebei de laatste tijd van ver teruggekomen, en de ene nog van veel verder dan de andere. Maar zoals in het versje : waar twee honden vechten om een been... Het was Marc De Block die overtuigend won. Eerst schudden hij en Berten er Erik af, en even later moest Berten eraan geloven. Zij gaan nu samen naar het wereldkampioenschap, en dat is maar normaal. Maar wilt ge geloven dat wij bijna blij zijn dat Erik De Vlaeminck niét won ?

WIJ de KOSMOS 90

WAAROM ZOEKEN ?

In het voorgaande stukje werd gezegd dat men zowat overal op zoek is naar vormen van leven in de kosmos, omdat men er meer en meer van overtuigd is dat de aarde niet de enige leven dragende planeet is in de kosmos. Zoeken dat tot dusver niet met sukses werd bekroond, en dat bemoeilijkt wordt door de inmenging van allerlei pseudo-wetenschappelijke of alternatieve wetenschappen, die ten alle prijze willen zweren bij zuiver fiktieve dingen als vliegende schotels en buitenaardse ruimtevaarders.

Als het mag een laatste woordje over die kans op buitenaards leven, en nog wel in verband met iets dat de eigenlijke sterrenkunde niet raakt. Maar deze stukjes zijn nu eenmaal geen « lessen » of wetenschappelijke uiteenzettingen. Een zijsprongetje mag dus wel eens. Het gaat namelijk over de vraag of het wel zin heeft te zoeken naar leven buiten de aarde.

Er is namelijk nog altijd de kans dat wij zoeken naar iets dat er niet is. Dat enorm veel geld, energie en tijd besteed wordt aan een fiktie. Terwijl er nog zoveel dingen te onderzoeken zijn die onmiddellijk nut zouden kunnen opleveren. Zei de filosoof niet : het zou beter zijn de zeebodem te onderzoeken dan de achterzijde van de maan, want de eerste kan ons voedsel verschaffen en de tweede niets. Maar ... de mens onderzocht de achterzijde van de maan, en de zeebodem nog steeds niet.

Maar stel dat men ergens op een goede dag vormen van leven vindt. Het zou natuurlijk fantastisch zijn. Godsdiensten zouden zich nog maar eens moeten aanpassen, filosofische stelsels zouden in elkaar storten. De drieluik, begonnen door Copernicus, die de aarde op haar plaats zette, verder gezet door Darwin, die de mens zijn juiste plaats gaf, zou voltooid worden : leven - en mensen ? - zijn even universele vormen van materie als waterstof en zand.

Daarvan afgezien : wat zou men kunnen ontdekken ?

Ofwel een vorm van leven die nog niet zo ver evolueerde als het aardse. Ofwel — de veronderstelling waar men blijkbaar meest van uitgaat — wezens die al verder geevolueerd zijn dan wij en die beschikken over een super-intellekt. In kontakt komen met de eerste soort zou ons misschien niet zo heel veel bijbrengen. Kennis en wetenschap natuurlijk daargelaten. Het zou zelfs niet ondenkbaar zijn dat een ruimtetuig, geland op een verre planeet, terug naar de aarde zou komen, beladen met mikrowezentjes die ons voor ernstige problemen zouden stellen. Er zijn tenslotte op aarde zelf nog virussen e.d. genoeg waartegen de mens machteloos is, zonder dat er nog van elders zouden moeten komen, om hier — misschien — ziekte en dood te zaaien.

En « verbroederen » met mogelijk super-intelligente wezens zou de mens misschien een stap vooruit helpen, maar het zou ook een verbroedering kunnen zijn zoals die tussen de blanken en de Indianen bij voorbeeld na de ontdekking van Amerika.

Daarom zijn er geleerden die er voorstander van zijn het zoeken naar kontakt met buitenaardse levende wezens — altijd in de blote veronderstelling, want meer is het voorlopig niet — maar stop te zetten, en voorlopig maar onder elkaar van onze eigen « blauwe planeet » te maken wat er van te maken is. Een standpunt als een ander uiteraard.

MENSEN VAN BIJ ONS

ERNEST SOENS:

Wie zal Strombeek Vlaams houden?

STROMBEEK. — Een koppig flamingant. Een konsekwent Daensist. Een volksgeliefd burgemeester. We bedoelen: Ernest Soens van Strombeek-Bever. Hij heeft zich met stille trom uit de gemeentepolitiek teruggetrokken. Sinds 1939 bezette Soens de burgemeesterszetel in Strombeek-Bever. Al die tijd heeft hij getracht — en is hij er in geslaagd — de verfransingsgolf in te dijken. Ernest Soens heeft wel meer dan eens een eenzame strijd gestreden. Vandaag kan hij zegevieren. Strombeek-Bever is een behoorlijk landelijke en een Vlaamse randgemeente van Brussel gebleven. Een zeldzame eend in de bijt...

Ernest Soens is geen hardroeper, maar wel een stille werker. Bij zijn intrede in de gemeentepolitiek legden een graaf en een baron onmiddellijk hun hand op zijn schouder... Maar de jonge burgemeester liet zich niet van streek brengen. Hij vroeg die heren of ze met hem geen «Vlaams» wilden praten, en hij wees er hen op dat hij een goede burgervader voor *al* de inwoners van Strombeek-Bever zou willen zijn.
Ernest Soens was er bovendien van overtuigd dat de traditionele partijen geen goede politieke vlag aanboden om aan gemeentepolitiek te doen.
Soens stelde zich op als flamingant en behaalde telkens met zijn *«volkspartij»* een ruime meerderheid in de gemeenteraad; tegen de aanhangers van graaf en baron.
Soens: «Toen ik voor de eerste keer in het schepenkollege kwam was Strombeek-Bever een landbouwgemeente, die voor driekwart eigendom was van graaf de Villegas en van baron Otto De Mentock. Deze laatste (een oud-rexist) is ten tijde van de Korea-oorlog naar Zuid-Amerika uitgeweken; gevlucht als het ware. Hij verkocht op één avond al zijn gronden aan een grote bouwmaatschappij. Ik wist dat nauwelijks, en ik heb er geen stokje kunnen voorsteken.
Die transaktie heeft het mogelijk gemaakt dat de grens van onze gemeente met Brussel platgetrapt werd door buildings, waarin toch een groot aantal franstaligen een onderkomen vonden.»

HERTOGINNEDAL

In '39 heeft het gemeentebestuur hard gewerkt aan de urbanizering van de gemeente.
Er was toen bijvoorbeeld maar één verbindingsweg met Brussel. Vier grote wegen werden aangelegd. De welstand van de inwoners verbeterde snel.
Maar meteen dreigde ook de verfransing.
De volkspartij van Soens was vastberaden de verbrusseling met alle middelen tegen te gaan.
Soens: «We hebben niet zonder moeite kunnen weerstaan aan de druk die op ons uitgeoefend werd, ten tijde van de kommunautaire onderhandelingen in Hertoginnedal. We werden door het ministerie van Binnenlandse Zaken meer dan eens benaderd met de vraag straten en wijken aan te duiden waar veel franstaligen wonen, en die in aanmerking zouden kunnen komen om een faciliteitenregime te krijgen.
Ik heb dat toen halsstarrig geweigerd. Elders is dat niet gebeurd. We zien het gevolg van die toegevingen vandaag in Wemmel, Linkebeek, en de andere zes faciliteitengemeenten.»
Soens heeft zo zijn mening over kommunautaire onderhandelingen: *«Als we een vinger uitsteken gaan de frankofonen snel met onze arm lopen.*
Diskussiëren met frankofone Brusselaars is dan ook volkomen nutteloos.
Als we even achterom kijken: Laken, Jette, Koekelberg, Ganshoren, Berchem, Evere en ook de drie Woluwes zijn op 1 generatie voor de Vlamingen grootdeels verloren gegaan... Nu zijn de zes faciliteitengemeenten onmiskenbaar in gevaar. Moeten we nog lessen krijgen?»
Strombeek-Bever is zonder twijfel goed gekend om zijn kultureel centrum. Men heeft er geen doekjes om gewonden: dit kultureel bastion was bedoeld om het Vlaamse leven in de streek te aktiveren en om op die wijze ook de frankofone vloedgolf te breken.

FOTO: STUDIO DANN

De franstaligen in de periferie hebben dit centrum met lede ogen zien groeien. Ook dat was een stukje «Soens-politiek».

SOENS-WET

Maar Soens zal vooral geschiedenis geschreven hebben met zijn halsstarrige weigering een Franse eed van raadsleden op zijn gemeentehuis te dulden.
Het roemrijke incident gebeurde in '71. Drie raadsleden die verkozen werden op de lijst «Liberté linguistique» wilden mordikus een frankofone eed in Strombeek laten weergalmen. Burgemeester Soens weigerde te luisteren. Maar, meteen geraakten deze frankofonen ook niet als gemeenteraadslid geïnstalleerd. Vandaar dat zij aangemaand werden om de banken van de raadsleden te verlaten. Een koppige weigering... politie... Drie frankofonen werden manu militari aan de deur gezet...
Ernest Soens kreeg Vlaams applaus en frankofone dreigbrieven, terwijl ook vensters bij hem thuis aan diggelen gegooid werden.
Soens: «Nu kan ik luidop zeggen dat ik toen in feite een eenzame strijd gevoerd heb. Belangstelling was er van Vlaamse zijde genoeg. Felicitaties. Massa's brieven, en ook telegrammen. Maar wie sprong met mij op de bres? Niemand. Welke burgemeester in de Brusselse randgemeenten waar frankofonen eveneens een uitdagende en onwettige houding aannamen heeft me gevolgd?

Alleen burgemeester Gelders in Vilvoorde heeft ook toen de agressievelingen van «Beauval», zoals zij de Vlaamse wijk «Het Voor» graag noemen, op hun plaats gezet. Wel heeft de Vlaamse Kultuurraad veel later een dekreet gestemd, en heeft ook de Raad van State mij nog niet zolang geleden gelijk gegeven.» Er is inderdaad een «Soens-wet» tot stand gekomen waarbij de franstalige eed in Vlaamse randgemeenten — al dan niet met faciliteiten — onwettig werd verklaard.

Ernest Soens lijkt wel teleurgesteld over de praktische uitwerking ervan; ook al zegt hij dat zelf niet meteen luidop. Inderdaad, in vijf op de zes faciliteitengemeenten werd zopas door enkele frankofone lieden in het Nederlands én in het Frans getrouwheid aan de grondwet gezworen. Alleen in Drogenbos werd dat verhinderd...

TOEGEVINGEN?

En wat denkt Ernest Soens van de nabije toekomst? Hijzelf heeft de strijdbijl begraven. Maar zijn opvolgers?
Soens: «Die hebben een zware opdracht. Allereerst hoop ik dat zij Strombeek-Bever landelijk en Vlaams zullen behouden.
Ook de Vlaamse politici in het parlement zullen moeten bewijzen of zij niet opnieuw bereid gevonden worden een stap achteruit te zetten. Dat de VU-onderhandelaars in Steenokkerzeel destijds op de valreep dachten aan toegevingen vond ik ronduit gezegd bijzonder triestig. Indien een nieuw kommunautair gesprek nog maar eens moet eindigen op grondroof ten nadele van Vlaanderen, dan is dat beschamend voor de Vlaamse beweging.»

(hugo de schuyteneer)

Overspoelt olievlek Bever?

Een landelijke oase van 120 ha ongerept natuurschoon. De Maalbeek, waarlangs 70 vogelsoorten jongen broeden. Prachtige populierenrijen, oud-Brabantse land- en tuinbouwbedrijven. En, het «Hof ter Bever».
Dat is vandaag Bever, een Vlaams gehucht dat geprangd ligt tussen de autoweg naar Antwerpen en de Brusselse ring, en dat grenst aan Wemmel en de Rijksplantentuin.
Dit gebied dreigt vandaag aan verkavelingen verloren te gaan. Graaf de Villegas de Clercamp, een frankofoon kasteelheer die beheerder is bij de Société Générale, zou zeer graag hebben dat het staatssekretariaat voor Vlaamse Streekekonomie het sein op groen zet om de buildings in dit gebied te laten oprukken.
Ernest Soens: «Ik heb vernomen dat er bijzonder veel druk geoefend wordt op het kabinet van staatssekretaris Mark Eyskens om verkavelingen in Bever mogelijk te maken. Dat verwondert mij niet. Het zou wel bijzonder triest zijn mocht de Vlaamse bewindsman aan die druk toegeven. Bever moet groen en Vlaams blijven. Gaat men morgen zomaar meteen teniet doen, waar wij jaren voor gevochten hebben? De verstedelijking mag Bever niet overrompelen.»

STAATSSEKRETARIS

De huidige verkavelingsplannen van de grootgrondbezitter hebben een goede inspiratiebron gevonden in de plannen van Soens zelf, die destijds in Bever sociale woonwijken wou oprichten waar alleen Vlamingen zouden terechtkunnen. Dat was bedoeld als tegengewicht voor de verfransing in de wijken van Strombeek-Bever die grenzen aan Laken.
Ernest Soens: «Onze plannen dateren van '68. Wij hadden toen schrik dat de frankofonen ons in onze eigen gemeente zouden gaan opeten. Vandaar dat wij in Bever Vlaamse woonwijken wilden oprichten. We hadden ons voorgenomen de sociale kavels uitsluitend aan Vlamingen voor te behouden. Maar, door de fusie van Strombeek-Bever met Grimbergen, Humbeek, en Bever zijn de plannen zonder meer overbodig geworden. De nieuwe gemeente Grimbergen is nu 3.500 ha groot. Er is dus elders dan in Bever voldoende plaats om sociale woonwijken te realiseren.
Het is met spijt dat ik moet vaststellen dat er desondanks op hoog niveau toch nog verkavelingsplannen voor Bever uitgewerkt worden. De kommissie voor Stedebouw heeft de verstedelijking in dit gebied reeds als onverantwoord van de hand gewezen. De beslissing ligt nu bij de staatssekretaris.
Als verkavelingen in Bever goedgekeurd worden, dan zal dit gebied zeer spoedig verstedelijkt en ongetwijfeld ook verfranst worden. We moeten ons daaromtrent geen illusies maken.»

Ernest Soens heeft als burgemeester gedurende 38 jaar de gronden van Graaf de Villegas de Clercamp en van baron Otto de Mentock beetje bij beetje in eigendom van de gemeente gekregen, en... Vlaams gehouden. Een grote lap grond in het gehucht Bever is nog grafelijk bezit, en dreigt nu door de Brusselse olievlek opgeslokt te worden. Als Mark Eyskens het zo beslist...